உ

கடவுள்துணை.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவை.

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

பொன்னுசாமி தேவரவர்கள்

அநுமதியினால்

முன்பதிப்பித்த பற்பலபிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகச் சேர்த்து

இஃது.

மயிலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

2-0-0

சென்னை, ஆச்சாரப்பன் தெருவு 84-வது நெம்பர்.

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாக்ஷகூமஸ்து

ஸ்ரீமகாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்

கோ-சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றிய

சிறப்புப் பாயிரம்.

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிமிழற்றுபைங் கற்பகநன்னீழலிற் றனியாகபுனியிந்திரனும், தலைமைசேரும்ராம நாதபுரநற்சமஸ் தானமாநேசரென்னும், அண்ணன்மதமேவள்பொன்னு சாமிதேவப்ரபலா அமரராமகிலத்தினோர், அகமகிழ்ந்துட்கொளத் திருமாலெனுந்தில்லை யம்பூரரும்புவிநுதி, பண்ணவருமுயர்ச்சாத்ர சேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியம், பதிமருவு வித்துவான் கச்சபாலயரெனப் பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும் புலவர்கள் கவிகளாங்கடலைமல ரிணையின்மதிமந்திரத்தால், எளிதிற்கடைந்தமுத மாந்தனிப்பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரரோ. க

தலைமைபெருமதிசைவாழ் சிவஞானதேவர்சுதர் தகுராமநாதபுரநற் ,சமஸ்தானமதனுக்குமுயர்பரமசிவனடிதனக்குமாநேசர்வழுதி, தாமென்னமுத்துதமிழ்ப் பைங்கூழ்தலைக்கிறச் சந்ததம்பொன்மாரிபெய், தகைமையவனும்பொன்னு சாமிதேவர்பெயர்கொள் தனுமாரமர்புகலவளவில், தலைகளுணர்தில்லையம் பூர்ச்சந்த்ரசேகரக் கவிராஜபண்டிதரும்வண், காஞ்சிமாநகர்மேவுமுசிதகனவித்துவான் கச்சபாலாருமவாதம், கருத்தின்படிக்குச்செய் தீருமேவாமெனக்கணங்கங்கணங்கட்டியே, கனைகடலிடைப்பல விடங்களிற்சிதறிவெகு காலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அகிலனற்பொருட்டனைக் கண்டெடுத்தகினடிசெலர்த்தமிவைதாருமாறு, அவனியிலவழங்குமெண்ணறுதனிப்பாடல்களவைக்குணமுயற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவர்கருத் திற்கணுவும்வழுவாதனந்தமுறை யதிநுட்பமாய், ஆராய்ந்தொருங்குசேர்த் தகிலமெல்லாம்புகழ வச்சிறப்பதித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங் கல்வித்திறத்தையோர்ந் துணராதுவித்தைக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணவிழிவென்னவறுமுகவ னெளிரகங்குன்றிகூறுன், உடர்முனிவரெண்சாணுடப்புமொருசாணினு மொடுங்கினனிவாபுலமைதேர்ந், தரவேநதொருகா லருந்திவிழ்பிணையாவ லோடிதயமுற்றனனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷக்ஷமஸ்து.

சாத்துக்கவிகள்.

இவை.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விசசாலையில் தமிழ்த் தலைமைப் புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலிவர்பெறு நிகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பன்னருந்தமிழாம் பாற்கடலதனைச்
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
ஆங்கமிகுத்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நலமுகில்பருகி
ஓவறவாங்காங் கொழுக்கியகவியாம்
தண்ணுறுமழைதை மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொன்னேடொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோநடாத்து சங்கேந்துதிருமால்
திரியலர்மடங்கல் சற்குணமேரு
அறிவையற்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுகலிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனை
புவமைசையுருக்கொடுப்போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும்பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொருத்தே யீந்திடுகென்ன
அறியதவத்தரும் பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிசூழ்சென்னி புன்னாடதனில்
மன்னுதில்லையம் பூரெனும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனுல்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழுத்தகனியினை
வானகவிகவ்வபூ உமந்திக்கிந்து
தானூடறீர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணலிபம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெயரினன்
வழுவுக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழுவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ

இவை.

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சா யில்
தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்திய
வித்வான் காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை-ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனியம
மங்கைபங்காளன் மதுரைபெருமான்
இறைபெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொஃறமிகுசங்கப் புலவரேயாகி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டுளவளமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ்வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடையபெயரா வண்ணமலத்திகழ்
கோப்புடைக்கவியார் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களைதயோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லிபசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணியெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களெவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேபயனென் வுவப்புறாஉட்பாண்டிநன்
னாட்டுளவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூபகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடுமபுகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மதிதாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றுதருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநீறிஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறக்காழித்தென் றறிந்தான்தமைந்தசொற்
றிருத்தாறறியுந் தேர்ச்சிநன்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்தமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மசுற்றமாண்டதை
தன்பெயர்தனைற் றன்பதியிவனென்
மண்புவிமேயார்கண் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
துன்னூற்சாக மொடுதொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலை
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராஜபண்டிதன்
தளிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரறிஞன்
புந்தியினுய்த்த பொற்புளதாந்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாற்றிரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்வித்திடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியார் திகழ்ப்பதித்தனன்
கனிதமிலாதளங் காட்டுபுவிளங்கும்
மணலிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவலிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உறியவுலக முவப்புறற்பொருட்டே

இவை,

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைசிய
புலம்புரிபுலவராம் வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமா நீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கதலியும்
சீருயரௌவையா ரெனுஞ்சாலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம்வட்டவாரிசமாம்

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்துதிகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவுறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புபலும்
ஏனைப்புலவராம் பாணிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவுமையத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகியதனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபலவகைச்
சத்தங்கேறீஇ நந்தாநன்மணியன்
வர்க்கமதனைப் பொற்கம்மியன்போல்
எடுத்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்துவிளுத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிறல்பட
இப்புவியோர்க ளிறும்பூதெய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றரசரேறுவிறை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்கற்பகம் வாகுணமேரு
மருமலர்க்கதனி கருணைவாரிதி
பல்வள்மோங்குஞ் செல்வப்புவிமகன்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராம நாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வந்தவதரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றமிழ் தன்னைவளர்ப்பவன்
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தரன்
நன்னயமாகச் சொன்னசொன்மேற்கொளீஇ
ஆழ்திரைப்பொன்னி சூழ்பொன்னாட்டினில்
மல்லலம்மழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராஜபண்டிதனு லாசறத்திருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையும் தாமறவாவியும்
மன்னியமணலி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுகின்ற சைவசிகாமணி
பாலியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
திருவுளநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
எனப்பெயர்மருவிய வனபெயர்குணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலதிசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துமதறசாஊஆஜம்பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்.
சு-சிதம்பரமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லயம்பூரணமதிற்றபுத்தாய்ந்துண்மை
கொடாபொருமேர்திருங்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்துச்சேர்த்து
செல்லையம்பூருகத்தியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியவெனப்பயத்தற்கியநூல்லன்றுச்
சிலசிமித்தத்துவஞற்றுப்பலகவிதைசெம்பொன்
றிகைமறைந்தங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனுமஞ்சனங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சிற்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகடக்களிதுலங்குந்திறந்தந்தானற்
றில்லையம்பூர்சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூய்மையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சான்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணவிப்பதிப்பெரியதம்பிவேளே.

இவைசமிழ்ப்புலவராகியகூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களா லியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர் காளமேகம் நவில்பொய்யாமொழியவ்வை நயந்துரைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற் பதிக்கவெனப் பொன்னுசாமித்தேவன் பொறைடான்மிக்கோன், சிற்குணன்றுள் பணியன்பன்சொல்லச் சந்திரசேகரனுங்கவிராஜன் திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரியதம்பியணலிவாசன் இருஞ்சிலைமேலெழுத்துப்போலியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்ததிருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலைபின்முகிலுலவச்சிறப்பினேங்கும், திருக்காட்டுபள்ளியெனு மெழிலூரன்செங்குவளைச் செழும்பூந்தாரன் கார்கொண்டவேங்கடநன் மலையானேர்பாலிகதீ யுடையோன்கன்னன் வார்கொண்டமுலைமாதர் மடலூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீரன், வாய்மைபெறுராமசாமிக்குரிசி லோரைம்பான்வருடங்காறும், ஏர்கொண்ட வன்பினொடு பொருள்செலவிட்டருஞ்செய்யு ளினிதிற்றேடி எழுதிவைத்தபலபாட்டுப் பிரதியொன்றுதந்துபுகழிங்குற்றனே.

சாத்துகவிகள்-முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக்காவிலுறை யென்னானைக்கன்றளித்த
பேரானைக்கன்றுதனைப் போற்றினல்-வாராத
புத்திவரும்பத்திவரும் புத்திரவுற்பத்திவரும்
சத்திவருஞ்சித்திவருந் தான்.

வெள்ளைக்கலையுடுத்தி வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தில் வீற்றிருப்பாள்-வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோடென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்)

ஆமணக்கு-யானைக்கும்.

முத்திருக்குங்கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குநேரே குலைசாய்க்கும்-எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்குமால்யானை யாம். உ

வைக்கோலுக்கும் யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்துபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும்-சீருற்ற
செக்கோலமேனியனைத் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம். ௩

பாம்புக்கும்- வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந்தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பட்டான் மீளாது-விஞ்சுமலர்த்

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம். ௪

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்-ஓடிமண்டை
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடும்பாம்பெள்ளெனவே யோது. ௫

பிண்ணாக்கு பிளவுள்ளநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம்பழத்துக்கும்.

பெரியவிடையேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணாமுப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேம்பொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்புமெலுமிச்சம் பழம். ௬

(அரு-காற்று-அரிபடர்.)

முகுந்தனுக்கும் முறத்துக்கும்.

வல்லரியாயுற்றிடலான் மாதர்கையிற்பற்றிடலான்
சொல்லரியமாப்புடைக்கத் தோன்றுதலால்-வல்லோர்
அகந்தனிலேவாழ்தலா லன்றுலகளந்த
முகுந்தனுமேயாகும் முறம். ௭

சந்திரனுக்கும்-மாலைக்கும்.

நிலவாய்விளங்குதலா னீள்வான்படிந்து
சிலபோதுலாவுதலாற் சென்று-தலைமேல்
உதித்துவரலா லுயர்யாமலையை
மதிக்குநிகராக வழுத்து. ௮

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்.

ஓடுமிருக்குமத னுள்வாய்வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது-சேடியே
தீருகானதில்லாத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு. ௯

மீனுக்கும் பேனுக்கும்.

மன்னீரிலேபிறக்கு மாற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்-சொன்னேன்கேள்
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
மீனும்பேனுஞ்சரி யாமே. ௰

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் கால்சேரவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை யிழுத்தலால்-முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாலப்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து. ௰க

வெற்றிலைக்கும்-வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையானீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளரையாற்கட்டிக் கிடக்கையால்-தெள்ளுபுகழ்ச்
செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்வரையில்
வெற்றிலையும்வேசை யாமே. ௰உ

கண்ணாடிக்கும்-அரசனுக்கும்.

யாவருக்கும்ரஞ்சனைசெய் தியாவருக்குமவ்வவராய்ப்
பாவனையாய்த்தீதகலப் பார்த்தலால்-மேவும்
எதிரியைத்தன்னுள்ளாக்கி யேற்றரசத்தால்
சதிருற்றலாடியர சாம். ௰௩

கூத்தியாருக்கும்-குரங்குக்கும்.

ஒட்டங்கடியதா னுள்ளவரைமேவுதலால்
சேட்டையெவரிடத்துஞ் செய்தலால்-நாட்டமுடன்
காத்திரத்திற்குட்டியுறக் கட்டுதலாற்றெட்டுதலால்
கூத்தியர்க்குநேராங் குரங்கு. ௰௪

(ஒட்டம்-உதடு)

குதிரைக்கும்-காவிரியாற்றுக்கும்.

ஓடுஞ்சுழிசுத்த முண்டாகுந்துன்னலரைச்
சாடும்பரிவாய்த் தலைசாய்க்கும்-நாடறியத்
தேடுபுகழான திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுபரிகாவிரியாமே. ௰௫

(துன்னலர் பகைவர்-பலர்.)

கீரைப்பாத்திக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையாற் கான்மாறிப்பாய்கையால்
வெட்டிமறிக்கின்ற மேன்மையால்-முட்டப்போய்
மாறத்திரும்புகையால் வண்கீரைப்பாத்தியுடன்
ஏறப்பரியாகுமே. கசு

கதவுக்கும் - ஆட்டுக்கும்.

செய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறமேற்று ளடர்க்குமே - தய்யகிலே

தேடும்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கதவு நிகராம். கஎ

குதிரைக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலையேதீனிதின் னுங் கொண்டதன்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினன்னடைய தாதலால்-உம்பர்களும்
தேடுநற்சோலைத்திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்குதிரையு நேராம். ௰அ

துப்பாக்கிக்கும்-ஓலைச்சுருளுக்கும்,

ஆணிவரையுறலா லானகுறிப்பேதரலால்
தோணக்கருமருந்தைத் தோய்ந்திடலா-நீணிலத்தில்
செப்பார்க்குதவாத் திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியோலைச் சுருள். ௰௯

வானவில்லுக்கும்-விஷ்ணுவுக்கும்-வெற்றிலைக்கும்.

நீரிலுளவா னிறம்பச்சையாற்றிருவால்
பாரிற்பகைதீர்க்கும் பான்மையால்-சாருமனுப்
பலவினையைமாற்றுதலாற் பாரீர்பெருவான
வில்விண்டுநேர்வெற்றிலை. உ௰

(பல்வினை-பல்நோய்-தந்தரோகம்.)

பூசணிக்காய்க்கும் பரமசிவனுக்கும்.

அடிநந்திசேர்தலா லாகம்வெளுத்துக்
கொடியுமொருபக்கத்திற் கொண்டு-வடிவுடைய
மாசுணத்தைப்பூண்டு வளைத்தழும்புபெற்றதனால்
பூசணிக்காயீசனெனப் போற்று. உக

(நந்தி காப்பு.)

ஓடத்துக்கும்-சிதம்பத்துக்கும்.

பலகையிடுமுள்ளே பருமாணிகைக்கும்
சலமிறைக்குமாளேறித் தள்ளும்-உலகரிய
ஓடமுமொன்றே யுலகாகும்பெண்டீர்
மாடமுமொன்றேற்ற மயிர். உஉ

கரண்டகத்துக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டுவாங்குதலா லின்பவெள்ளைதோன்றுதலால்
மட்டிட்டுமூடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தெருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயன்சீர்க்
கரண்டகமும்பெண்குறியுங் காண், உங

அரகரதிருச்சிற் றம்பலவாணவன்
தாரூபமகேச்சிதம்-பரதே
வசிதம்பரதே வசிதம்பரதே
வசிதம்பரதே வனே. உச

இந்தோதிலகநுதல் ராமாராமாவனசக்
கொந்தோகளபமுலே கோவிந்தா-சந்ததமும்
வேலோவிணைவிழிகள் வேங்கடவாசநல்லவயி
ரூலோகாணூராயண. உரு

ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறு வேழெட்டு
ஒன்பது பத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டு பதிமூன்று பதினான்கு பதினைந்துபதி
னாறு பதினேழ் பதினெட்டு. உசு

டு-டு-வரப் பாடியது.

ஓ, கா, மா, வீ, தோ, வுரைப்பன், டு, டு, டு, டு, டு,
நாகார்குடந்தை நகர்க்கதிபர்-வாகாய்
எடுப்பர்நடமிடுவ ரேறுவரன்பர்க்குக்
கொடுப்பரணிவர் குழைக்கு.

எடுப்பர்-ஓடு, நடனமிடுவர்-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பர்க்குக்கொடுப்பர்-வீடு, குழைக்கணிவர்-தோடு.

குடத்திலேகங்கையடங்குமெனப்பாடியது.

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்திலேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங்கும். உஅ

குடத்திலேகங்கையடங்கும்.

பச்சைவடம்-பாகுசேலை-சோமனென்று பாடியது.

மாயன்றுயின்றதுவு மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஏயகுருந்திற்கொண் டேறியதுந்-தூய
இடப்பாகன்சென்னியின்மே லேறியதும்பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். உகூ

மாயன்றுயின்றது-பச்சைவடம், மாமலராள்சொல்-பாகு, குருந்திற்கொண்டேறியதுசேலை, பரமசிவன் சிரசின்மேலேறியதுசோமன், பச்சைவடம்-ஆலிலை.

இன்னரிவாசிக்கும் கிளியெனப்பாடியது.

ஆடல்புரிந்தானென்று மந்நாளிலேயூவர்
பாடலுந்தானென்றும் பான்மையினல்-கூடலிலே
நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினனென்றும்
கின்னரிவாசிக்குங் கிளி.

பொன்னவரையிலை காய்பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்த்ததுவு மும்பர்கோன்றன்னல்
எடுத்ததுவும்பள்ளிக் கிரையப்-படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மன்பினிரந்ததுவும்
பொன்னவரை யிலை காய் பூ. ௩௧

தோய்ந்தான்மேய்த்தான் குடையாத் தூக்கினன்மேன்மேலாச்
சாய்ந்தாளெறிந்தான்பின் சாப்பிட்டால்-ஆயந்துசொலும்
மன்னவரத்தில்வரு மால்சாமிநாதாகேள்
பொன்னவரையிலை காய்பூ. ௩௨

செங்கழுநீர்க்கிழங்கென்று பாடியது.

வாதமணரேறியது மாயன்றுயின்றதுவும்
ஆதிதடுத்தாட்கொண்ட வவ்வுருவம்-சீதரனர்
தாள்கொண்டளந்ததுவுந் தண்கச்சிக்காவலா
கேள்செங்கழுநீர்க் கிழங்கு. ௩௩

அமணரேறியது - செங்கழு, மாயன்றுயின்றது-நீர், ஆதிதடுத்தாண்டவுரு-கிழம், தாள்கொண்டளந்தது-கு.

(கு-பூமி.)

நாநீநூநேயென்று பாடியது.

அரையின்முடியி லணிமார்பில்நெஞ்சில்
தெரிவையிடத்தமர்ந்தான் சேவை-புரையறவே
மானார்விழியீர், ம, ல, ர, ண, வொற்றிற்கும்
ஆனலா, நா, நீ, நூ, நே. ௩௪

நேம்-நெஞ்சில், நூல்-மார்பில், நீர்-முடியில், நாண்-அரையில், நே அன்பு நேமென மருவியது

ஈயேற மலைகுலுங்கப்பாடியது.

வாரணங்களெட்டு மகமேருவுங்கடலும்
தாரணியெல்லாஞ் சலித்தனவால்-நாரணனைப்
பண்பாவிடைச்சி பருமத்தினலடித்த
புண்வாயிலீமொய்த்த போது.

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப்பகைகாட்டுமெனப் பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாரெமக்கு
நீரோசமுசை நிலையிட்டீர்-நீரேயிவ்
விங்களமேன் செய்தீர் விடுங்கடுங்காற்றும்மழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகை காட்டும். ருஙு

விநாயகர்-முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன் னாலுமையால்
இன்னிலத்திற்கேடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணுறுதலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணரனுநேராவரே. ருஎ

(நாலுகை-தொங்குங்கை! குளம்-வெல்லம்-நெற்றி.)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனனபயறு செந்நெற்கடுகு
மறுதிகிரிதண்டு மணிநூற்-பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்னம் வேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றூழம்பூவே கறி. ருஅ

(கல்-மலை, தாழம்-ஆழமானநீர்.)

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்கான்மேட மிடபம்மிதுனங்கர்க்க
டகஞ்சிங்கங்கன்னிதுலாம்-விருச்சிகந்த
நுசுமகரங்கும்ப மீனம்பன்னிரண்டும்
வசையறுமிராசி வளம். ருகூ

தை-மாசி-பங்குனி மாதமென்று பாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தாணுவுரித்ததுவுஞ் சக்கரத்தோன்-ஊணதுவும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். சய

பாணர்க்குச்சொல்லுவதுதை. பைம்புனலைமூடுவதும்மாசி, தாணுவுரித்ததுஇபம், சக்கரத்தோனூண்கு, எம்மானையேத்துவது உனி ஈசனிடத்து மாது, சிரகத்து அம், உன்னி உனியென்றாயிற்று.

ஞானசபைகனகசபை சிற்றம்பலம்பே
ரானந்தக்கூடந் திருமூலட்-டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம்பமண்டபஞ்சிவ கங்கை. சக

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்-மற்றயவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ௫௬

தெருமுட்டப்பானை சிதறிவளர்பூகத்
தருமுட்டச்செவ்வானை தாவும்-திருமுட்டத்
தூரிலேகண்ட னொருவிமைபனறிக்கு
மாறிலேகொம்பான வாறு. ௫௭

நூலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன்பான்
பாலாநானூற்றுநாற் பத்தொன்பான்-மேலானாற்
பத்தொன்பான்சங்கமறு பத்துநாலாடலுக்கும்
கர்த்தன்மதுரையிற்சொக் கன். ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதோ-சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாமாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ௫௯

குரங்கனலில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
கரஞ்செறியப்பாம்பலவன் கவ்வ-விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பச்சைமிளகைக்கடித்தால்
எத்தனைபார்சேட்டைக் கிடம். ௬௰

நீறுவாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறுவாய்மேனி கொளுந்தாவாய்-வாறுத
நட்டமலாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்காப்பா யினி. ௬௧

சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா-திருக்குடந்தைக்
கேட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய். ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்-பெருமாள்
இருந்திடத்திற்சும்மா யிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். ௬௩

வாலெங்கேநீண்ட வயிறெங்கேமுன்னிரண்டு
காலெங்கேயுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராயர்போற்றும் புலவீர்காணீவீர்
கவிராயரென்றிருந்தக் கால். ௬௪

நச்சரவம்பூண்டதில்லை நாதரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப் புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேன்குஞ்சரமேன் காற்கடல்போற்றுன்முழங்கும்
மேளமேன்ராசாங்க மேன். ௬௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதி லரிசிவரும்-குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளி யெழும். ௬௬

இஃது-துதியும்-வசையும்.

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேரி னாரென்றே-நேயமாங்
கன்னன்மொழியங்கயற்கட் கரிகையாளையோ
அன்னமிரங்காமலிருந் தாள். ௬௭

எட்டொருமாவெண்காணி மீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற் பாய்ந்ததே-சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறிவீதிவரக் கண்டு. ௬௮

முப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும் பரிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென். ௬௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்-விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது. ௭௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநாறியென்றுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமன்-மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யழ. ௭௧

தாண்டியொருத்தி தலைபின்மேலேறுளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன் போடானே-மீண்டொருவன்
வையானேவின்முறிய மாட்டானேதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானல், அஅ

கொங்குலவுந்தென்றில்லைக் கோவிந்தகோனிருக்கக்
கந்துல்பகலண்டர்பலர் காத்திருக்கச்-செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவர் வோங்குதில்லையுட்புகுந்தே
ஆடெடுத்ததெந்தவுபா யம். அசு

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமேன்றுனுமக்கு
வீடுஞ்சமுசார மேலிட்டுக்-கூடிச்
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரண்டாச்சே
இறுக்குமூரொற்றி யாச்சே. கூ0

திங்கணுதலார் திருமணம்போலேகிறிப்
பொங்குகடலுப்பைப் புகட்டியே-எங்களிட
ஆச்சாளுக்கூறுநா யாகாமலாருக்காக்
காச்சாய்வடுகமாங் காய். கூக

அம்பேந்துங்கையா னவன்பதியிலேம்மாவைக்
கொம்பேந்திதந்தைபணி கொண்டதோ-அன்பா
அரிந்தமகவை யமுதுக்கழையென்
றிருந்தவன்றன் செங்காட்டிலே. கூஉ

அம்பேந்துகையான் அகத்தியன் கொம்பேந்துதந்தை பரமசிவன் ஐம்மா-கால்காற்று.

முற்றாதகாஞ்சியினு முல்லையினும்பாலையினுங்
கற்றான்பின்சென்ற கருணைமால்-றெற்றான்தன்
ஆலைப்பதித்தா ரளகத்தியாடகனுர்
வேலைப்பதித்தார் விழி. கூரு

கஞ்சமுகமுங் களிற்றானையின்கொம்பும்
அஞ்சுமுலைநாலுமுலை யானதுவும்-மிஞ்சுபுகழ்
பெற்றான்றன்மாலை பிறர்க்களித்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண். கூசு

தந்தைபிறந்திறவாத் தன்மையினாற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திருக்கும் வண்மையினால்-முந்தொருநாள்

வீணைக்குவேளை யெறித்தான்மகன்மாமன்
காணிக் குவந்திருந்தான் காண். ௯௫

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்திதத்தூத்தே-தாதொத்த
துத்திதத்தாதேது தித்தித்தேதொத்தீது
தித்தித்ததோதித் திதி. ௯௬

முன்னான்கிலொன் றுடையான் முன்னான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன் றின்மேன் மோதினான்-முந்நான்கில்
ஒன் றறிந்தாலாகுமோ ஓமடமயிலே
அன் றணைந்தான்வாராவிட் டால் ௯௭

ஆனாரிலையே யயனுந்திருமாலும்
காணாரடிமுடிமுன் காண்பதற்கு-மேனாள்
இரவுதிருவாரூரி லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதருவாயிற் படி. ௯௮

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகர்க்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே-சங்கைப்
பிடித்தோற்குமாறுதலை பித்தானின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலை பார். ௯௯

வாதக்காலாம்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெறுவயிறாம் புத்திரனுக்-கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியார்வேளூரர்
எந்தவினை தீர்த்தாரிவர். ௱

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போரங்கமாகப் பொருவதேன்—ஓரங்கள்
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுந்தாதனு மானால். ௱௧

உத்திரத்துக்கோர்நா ளுரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்-எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்கவரி
நாராயணன்பிறந்த நாள். ௱௨

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாய வுடுத்தான்-வருத்தமுடன்

வாருமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தநஞ் சுண்ணி. ௩௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றூர்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானேயாயிற் குவலயத்தாரெல்லாம்
மடியாரோமண்மீதி லே. ௩௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாஞ்சோழேசன்
பாவலிகங்கைமணிவாரி-ஆவனவென்
றப்புளங்கைதோய்க்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென் றாறுங்குரங்கு. ௩௫

பொன்னஞ்சடையருகம் புல்லுக்கும்பூம்புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத்தாவுமே-அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றுலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமான் கன்று. ௩௬

ஏய்ந்ததனங்க ளிரண்டுமிருபாகற்கால்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே-தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிக்கு மீதேவியாள்கமலைக்
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௩௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகணை நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடிதன்னிலும்வந் தெய்வானோ-விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலதித்தி முத்தமிட்டுசற்றே
கலைச்சிகரத்தாலணைத்தக் கால். ௩௮

தீத்தானுங்கண்ணிலே தீத்தானுங்கையிலே
தீத்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே-தீத்தானுன்
மெய்யெலாம்புள்ளிருக்கும் வேளூராவுன்னையிந்தத்
தையவாளெப்படிச் சேர்ந்தாள். ௩௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியரனிருக்கக்
கண்ணன்மேல்வைத்த களவேது-பெண்ணைத்
தலையிற்சுமந்தான்மால் சர்ப்பத்திலேறி
அலையிற்றுயின்றா னரன். ௩௰

எட்டிகுளத்தி லிருந்துசரக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டிதன்மகனைக் கொண்டுபோய்-நெட்டுதற்கோ

ஆயிரம்யானை யெழுநூறுகூன்பகடு
பாயம்பகடெண்பத் தைந்து. ௧௧௧

தண்டாங்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டங்குறையவிற்ற பாவிகாள்பெண்டுகளைத்
தேடியுண்ணவிட்டீர் தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலாணி வரைக்கும். ௧௧௨

நாராயணனைநா ராயணனென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்ன வுறுதியால்-நேராக
வாரென்றால்வரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றாணரென்பேன் நான். ௧௧௩

வாழ்த்ததிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்த்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்-நேற்றுக்
கழுதைகட்டவன்றான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௧௧௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிராகும்
மாலையிலும்பூமுடித்து வாழுமே-சோலைசெறி
செய்யிலாரம்பயிலுஞ் செந்துருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ௧௧௫

மண்டலத்தினுளும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோதொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்தண்டருளும் வேளூரென்றாதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்தாமண். ௧௧௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பனூர்
ஏடகநல்வேலி யிராமேசம்-ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௧௧௭

பண்புளருங்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்கா ஞற்காசி-திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரை யழகியசொக்கர்க்கரவம்
நீள்வாகனநன்னிலம். ௧௧௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழ்கர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரே யாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டகக்கை வைப்பான்றேயன்று
பொருங்களத்திணுற்றுவர்முன் போய். ௧௧௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங் கொடுக்குமே-கொண்டத்தூர்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்துவைத்தபூசனிக்காய்
அண்டர்க்காமீசருக்கு மாம். ௧௨0

போலநிறமாவார்க்குப் பூணுரைமாவரை
ஏலவகைசெய்தா லியல்பாமோ-சாலப்
பழிக்கஞ்சுங்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலேவேந்து. ௧௨௧

கண்ணனிடுங்கறியுங் காட்டுசிருத்தொண்டரன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும் பற்றுதோ-தண்ணேடு
மட்டேறுஞ்சோலை மருந்தீசரேயன்றிக்
குட்டியையேன்தீர்த்தீர் குறித்து. ௧௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கா னெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடவைதப்பும் பறை. ௧௨௩

ஆயனுக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவா-நேயமுடன்
சங்கரற்குச்சங்காழி தான்மாலுக்காலமாம்
மங்கையிடத்தார்க்காகு மண். ௧௨௪

கண்ணபுரங்கோயிற் கதவடைத்துத்தாள்போட்டார்
மண்ணையுண்டார்வெண்ணெயுண்ட மாயனார்-என்னும்
சிரக்கப்பறையேந்திச் செங்காட்டிலீசர்
இரக்கப்புரப்பட்டா ரென்று. ௧௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினான் னீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்த்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௧௨௬

திருந்தாடரவணியுந் தென்கபிலையீசர்
இருந்தாடாதென்செய் திடுவார்-பொருந்த

ஒருகாலேயல்லவே யொண்டொடித்தாவன்
றிருகாலுஞ்சந்துபோனல். கஉஎ

சந்துபோதல் தூதுபோதல் உண்டைவிலகல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருகோடி
வெள்ளங்காலந்திரித்து விட்டோமே-உள்ளபடி
ஆழூர்முதலியரர் கோனிங்கிருக்கப்
போழூரறியாமற் போய். கஉஅ

கம்மாளனங்கிக் கணக்கனெனவேதுதித்தார்
செம்மான்மதுரைத் திருவரிசை-அம்மாகேள்
வாணியனும்பொன்னேரி வாழும்வெள்ளாழனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து. கஉகூ

கம்மாளன் கபாலத்தையுடையவன் அங்கிக்கணக்கன்-அழற்கண்ணையுடைய நக்கன் செம்மான் சக்கிலி சிவந்தயானையுடையவன் வாணியன்-பிரமன் பொன்னேரி-அழகையுடைய இலக்குமி வெள்ளாழன்-பாற்கடலையுடையான் சேணியன்-இந்திரன்.

பாரளக்குந்தூதுசொல்லும் பையரவின்மேனடிக்கும்
சிரகவிசாபத்தைத் தீர்க்குமே-ஊரருகில்
சண்டச்சகடுதைக்குந் தைடலாய்தார்நீல
கண்டத்தாரூரான் கழல். கஙய

காலாற்படியளக்குங் கண்ணிடந்துபூசிக்கும்
சேலாங்கமடமாஞ் சிங்கமாம்பாலாகும்
ஆழியப்பிலேதுயிலு மைவர்க்குத்தூதாகும்
விழியப்பரேறும் விடை. கஙக

(கமடம்-ஆமை.)

கடப்பவன்சொக்கருக்குக் கண்ணன்றான்வேறோ
இடம்பெரியகண்ணொன்றை யீந்தான்-உடம்புதனிற்
செம்பாதியானன் சுமக்கவெருதானன்
அம்பானன்றேவியுமானன். கஙஉ

கன்னபுரமாலே கடவுளினுமீயதிகம்
உன்னினுமேயானதிக மொன்றுகேள்-முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமில்லை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது. கஙங

ஆனைகுதிரைதரு மன்னேதனைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்கய்யதன் றீயவரை-பூனையுடன்

கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமராபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து. ௧௩௪

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்கு மாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னம்வயிரமிருப்பதா-முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகளைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான். ௧௩௫

வாலிமடிந்ததுவும் வல்லரக்கர்பட்டதுவும்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்-சால
மதிஇனுடையநூற்றுவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரகத்தால்வந்த தாழ்வு. ௧௩௬

கோரிருக்குமூர் கோள்களவுகற்றவூர்
காலைகாளாய்நின்று கதறுமூர்நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வான். ௧௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்கால்சாய
அம்பைத்தாவித்தான் காண் வானதே-வம்புசெறி
பூவைகாள்கிள்ளைகாள் பூங்குயில்காளன்றில்காள்
பாவையாளாண்டபதி. ௧௩௮

கம்பத்தான்-இராவணன், கட்டையிற்கட்டினன் - வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்- அரிதாள்.

சாரங்கபாணியாஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கக்கொய்ய வுகிர்வாளர்-பாரெங்கும்
ஏத்திடுமையாக ரினிதாயிவருமைக்
காத்திடுவரெப்போதுங் காண் ௧௩௯

சாரங்கம்-மான், கஞ்சன்-பிரமன், கம்சன் உமைபாகர்சிவன், மைபாகர்-மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றி விரும்பியழத்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்ற காலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான் திருப்பனந்தாட்பட்டனே. ௧௪௦

விள்ளப்புதுமைமொன் றுண்டாளவாயினின் மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேகுரும்பை பிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணன்றிட்டி யாலோர்குரும்பை குறிந்தமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்த விரண்டிளநீர்கச் சுறைந்ததுவே. கசக

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாண ரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென நீநினையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைச் சுமந்துழுத்த
மாட்டுக்கென்னேவிடங் காணீட்டநல்லசொல்லவழக்கில்லையே

பாரூரறியப் பலிக்குழன்றீர்பற்றிப் பார்க்குமுடத்
தோரூருமில்லை யிருக்கவென்றாலுமுள் ளூருமொற்றி
பேரூரறியத் தியாகரென்றேபெரும் பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீ ரினிப்போய்விடு மம்பலத்தே. கசங

வாணியன்பாட வண்ணான்சுமக்க வடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக் கடற்பள்ளிமுன்றொழத் தீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்த்தக் கருமான்றுகிறணிக் கொண்டணிந்த
வேணியனானவன் றட்டான்புறப்பட்ட வேடிக்கையே. கசச

வாணியன்-பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்-வைரவன், செட்டி முருகன், சேணியன்-இந்திரன், கடற்பள்ளி-மாயன், கரும்பைக்கோணியன்-மதன், கருமான்றுகில் யானைத்தோல், தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியும்பிழைபொருட் டள்ளிநன்றாலங் கடலிலுண்டு
வழியும்பொதிய வரையினிற்கால்கொண்டு வன்கவிதை
மொழியும்புலவர் மனத்தேயிடித்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிக்குக் கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே. கசரு

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறிய பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லாற்பொழிற்றில்லை யம்பலவாணற்கோர் றன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்கனேயெளிதானது. கசகூ

பாக்குபெருந்திரு வைந்நூற்றிரட்டிய பணவிடையில்
தூக்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டு சுரர்முனிவர்
ஆக்கவர்செப்பிற் கடங்காதலக மனைத்தும்பெறும்
ஒக்குமரங்கத் திருப்பெட்டகத்து ளொருமணியே. கசஎ

சத்தாதியைந்தையுந் தாங்காதெய்வந் தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வ மம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு

பத்தானவென்மைந்தன் பொய்த்தேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப் பிதற்றுவதே. ௧௪௮

இரண்டிமையோர்தொழுந் தென்னரங்கேசர்முன் செங்கைகளா
லிரண்டிடையோனு மெதிர்சென்றகாலெதிர்ந் தார்தமைக்கண்
டிருண்டெழுமைவர்க்குத் தேரூர்பவன்கொலனைவருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக் கடந்தொருபுற்றிற் புகுந்ததுவே. ௧௪௯

மாக்கைக்கிறந்துங் குருகும்வளர்சக்ர வாகப்புள்ளுந்
தாக்கச்சாபங் குழைந்தவெவ்வாறு சகதலத்தை
ஆக்கிப்பெருக்கித் திருவறச்சாலையி லன்னமிட்டுக்
காக்கைக்கொருகொக்கின் கீழேயிருக்குங் கருங்குயிலே. ௧௫௰

தென்னைக்குஞ்சோலைக் கமலைப்பிரான்செஞ்ச டாடவிதான்
என்னைக்குமென்னிலெரியொக்குமந்தவெரியிலிட்ட [செய்
பொன்னைக்குங்கொன்றை கரியொக்கும்வண்டு நற்பொன்பணி
மின்னைக்குங்கங்கைகிழக் கொல்லைக்குமவ்வெண்பிறையே..

கரியொன்றுபொன்மிகும் பையேறக்கற்றவர் சூழ்ந்துதொழ
எறியொன்றுசெல்வன் றுலாத்தினிலேறை யிருண்டமஞ்ச
சொரிகின்றகாகமின் சோற்றினிலேறித்தொடர்ந்துவர
நரியொன்றுசொந்தக் கனலேரிவந்ததுங்களத்தே. ௧௫௨

கரிகணபதி(பொன்மைசாலி)பொன்மிகும்பை - பெருச்சாளிஎரி
யென்றுசெல்வன், முருகன்-துலாம். (துலாஸ்நானகட்டம் மாயூரமாத
லால்) மாயூரமென்பது-மயில். நகமின்-உமை.சோறு-அன்னப்பட்சி-
நரி, சம்பு-சொந்தக்கனல் நந்தி.

இருந்தாரைக்கேள்வனை யோங்குமாரவை யெழுபுனலைத்
திருந்தாரைவன்னிவை முன்முடித்தோன்செய்ய வேலைப்பண்டு
தருந்தாதைநாயகன் சுந்தரன்தூதன் சமரிலன்று
பொருந்தார்புரத்திட்ட தீப்போனமதியும் புறப்பட்டதே. ௧௫௩

தாரைகேள்வன்-சந்திரன், வாலிதிருந்தார்-ஆத்திமாலை, பகைவர்,
வன்னிபத்திரம்-ஓரக்கன்-முடித்தல்-தரித்தல்கொல்லல்-வேல்முருகன்
மதன்-சுந்தரன்-தூதன் - சுந்தரற்குதூதனை சுந்தரனாகிய இராமனுக்குத்
தூதன்.

ஆறுபுமுத்தமிழூற் றூரிற்சோழி யழகுகண்டு
நாராயணனெடு மாலாகினன்மற்றை நான்முகனும்

ஓராயிரமட லூர்ந்தான்வின்மார னுருவழிந்தான்
பேரானவானவர் கோ னுங்கண் ணாயிரம் பெற்றனனே. ௧௫௪

ஓராயிரமடல்தாமரைமடல்.

பறவாததும்பி கருகாதவெங்கரி பண்புரண்டே
இறுகாதசந்தி யுருகாதமா தங்க மிந்துநுதல்
நிறவாதசிந்தூரம் பூசாக்களப நெடுஞ்சுனையிற்
பிறவாமல் வலஞ்சுழிக்கேவரப் பெற்றனனே. ௧௫௫

கம்பமதகடகளிற்றான் றில்லைவாழும்
கணபதிதன்பெருவயிற்றைக் கண்டுவாடி
உம்பரெல்லாம்விழித்திருந்தா ரயில்வேற்செங்கை
உடையவனுமுகவனுங்கண் ணீராறானான்
பம்புசுடர்க்கண்ணனுமே நஞ்சுண்டான்காமல்
பயமடைந்தானுமையுமுடல் பாதியானாள்
அம்புவியைப்படைத்திடுவ தவமதேயென்
றயனுமன்னமிறங்காம லலைகின்றானே. ௧௫௬

பாளைமணங்கமழுகின்ற கயிற்றாற்றுப்பெருமாளே பழிகாராகேள்
வேளையென்றாலிவ்வேளை பதினாறுநாழிகைக்கு மேலாயிற்றென்
தோளைமுறித்ததுவன்றி நம்புயானையுங்கூடச் சுமக்கச்செய்தால்
நாளையினியார்சுமப்பா ரென்றானுமுன் கோயி லாசந்தானே. ௧௫௭

வீமனெனவலிதுகுத்த திருமலைராயன்சீர்த்தி வெள்ளம்பொங்கத்
தாமரையினயனோடிச் சத்தியலோகம்புகுந்தான்சங்கபாணி [றிச்
பூமிதொட்டுமானமட்டும் வளர்ந்துநின்றான் சிவன்கயிலைப்பொருப்பிலே
சோமனையுந்தலைக்கணிந்துவடவரத்தண்டாலாழுஞ் சோதித்தானே.

அதிமதுரகவிராயர்.

மூச்சுவிடுமுன்னே முந்நூறுநானூறும்
ஆச்சுதென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதா-பேச்சென்ன
வெள்ளக்கவிக்காளமேகமே நின்னுடைய
கள்ளக்கவிக்கடையைக் கட்டு. ௧௫௯

தெய்வப்புலமை

ஔவையார்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல்லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகில்போன்முழங்கி

கூசிவிலேவில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். கஎ

காணக்கண் கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணேக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே-வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றி யெறிகின்றதையையோ
அன்பில்லாளிட்ட வமுது. கஅ

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப-வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றன். கசு

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். உ0

காணேந்தேனேந்தேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யான்வந்ததூர மெளிதன்று-கூனன்
கருந்தேனுக்கண்ணேந்த காவிரிசூழ்நாடா
யிருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். உக

பாரிபரித்த பறியும்பறையனூர்க்
காரிகொடுத்த களைகட்டுஞ் சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர் உஉ

ஒருகொம்பிருசெவியு மும்மதத்தநால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்-பரிவுடனே
தண்ணலஓலை கடிதொருதவாராயேல்
தண்ணண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. உங

சேரலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவில்
ஊரளவுந்தான்வருக வட்காதே-பார்மகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வரசன்மனமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். உச

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புன்னாடன்சோழன்
தகாதென்றுதானங் கிருந்து-தகாதே

க்டிதின்வருக்க கடக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையத்துறைவன் மதுரைபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று தேம்பாதே-தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பான்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்தக் கடலுலகங்காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவல்-திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுமாரியைமாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெரியும்பெண்ணை முதுநீர்கவித்துத்
தத்திசெய்பா லறைப்பெய்து-குத்திச்
செருமலைதெய்விகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர் பூம்பருத்தியாடையாம்
அந்நாள்வயலரிசி யாகுமூர்-எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமார்நாடதனில்
ஓங்குந்திருக்கோவலூர் ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரேநல்
குலமாலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப்பார். ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது-அந்தத்தடி-நீண்டிசை யாமையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறை யென்னலுமாம்.

திங்கட்குடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றார் மணப்பந்தலிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குங்கண்முற்றி யடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்று பழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே. ௩௧

ஆயன்பதியி லரன்பதிவந்துற்றளக
மாயதனூ துங்கருவியானலும்-தூயபணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிமுலையாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைப்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னுடொன் றீர்ந்தான்
இரப்பவறென்றினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார் தன்கொடியின் சீர். ௫௩

நூற்றுபத்தாயிரம் பொன்பெறினுநூற்சீலை
நாற்றிங்களுளுக்கு ணைந்துவிடும்-மாற்றலரை
போன்றபெருநடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுகிழியாதென் பாட்டு. ௫௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்த மோரும்-திரமுடனே
புள்வேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௫௫

ஏசியிடலி னிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற பேய்நன்று-நேசமிலா
வங்கணத்திநன்று வலியபகைவாழவில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௫௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எரிதாய்முழப்புடைவை யாகித்-திரியாய்த்
தேரைக்கால்பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௫௭

பாடல்பெறுனே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணக்க ளுடானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தென்மலர்ந்தென்ன காண். ௫௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்-சாலவே
முல்லானைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோநாம். ௫௯

கற்றதுகைம்மண்ணளவு கல்லாதுலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள்-மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாம்புலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௬௰

நூலெனிலோகோல்சாயு முந்தமரேல்வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோவங்கே குடியாயு-நாலாவான்
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. ௪௧

செம்மான்கரத்தனள் சேயேநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற் றருள்வேலா-இம்மான்
கரும்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்குங்கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குக்கூந்த லணை. ௪௨

மதியாதார்முற்றமதித்தொருகாற்சென் றமிதியாமைகோடிபெறும்உண்ணீருண்ணீரென் றுபசரியார் தம்மனையிலுண்ணாமைகோடிபெறும்கோடிகொடுத்துங்குடிப்பிறந்தார் தம்மோடுகூடுதல்கோடிபெறும், கோடானுகோடிகொடுப்பினுந்தன் னுடைநாக்கோடாமைகோடிபெறும். ௪௩

வாதக்கோனுளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதேனு மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூரைத்தூருரியப்பேய்
எற்றுஞ்சுடுகா டிடிகரையின்-புற்றில்
வளர்ந்தவடர்ப்பனைக்குள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபைநூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினா யிரத்தொருவர்-பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றது. ௪௬

தண்டாமலீவது தாளாண்மைதண்டி
அடுத்தக்காலீவ துண்மை-அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவதுகாற் கூலிபின்சென்றும்
ஈயாவெனச்சப்போ லறு. ௪௭

உள்ளவழக்கிருக்க வூரார்பொதுவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்குங் கசடனவான் றன்கிளையும்
எச்சமறுமென் றறு. ௪௮

வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி
வழக்கையழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தகண்ணீரால்
எச்சமறுமென்றா லறு. ௪௯

வெண்பாவிருகாலிற் கல்லானைவெள்ளோலை
கண்பார்க்கக்கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளேபெற்றாள் பிறர்நகைக்கப்பெற்றாளே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவிசூரைத்தூ றீச்சங்கனிபோல்
வருந்தினரைக்கொன் றீயாதான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித்திருந்தபொருள் தாயத்தார்கொள்வாரே
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதான் மழையுளதான் மண்ணுலகிற்
றானமுதலாற் றவையுளதாம-ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத்தோமென் றேமாந்திருப்போரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணுபிரத்தாண்டு நீரிற்கிடந்தாலும்
உண்ணீரம்பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய்
பொற்றொடிமாதர் புணர்முலைமேற்சாராரை
எற்றேமற்றெற்றேமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிகட்டைக்கு நாணாக்கோடாலி
இருங்கதலித்தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரொருமைமேய்க்கின்ற காளைக்குநான்றோற்ற
பீரிரவுந்துஞ்சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியதுகேட்கி னெடியவெவ்வேலோய்
கொடிதுகொடிது வறுமைகொடிது
அதனினுங்கொடிது இளமையில்வறுமை
அதனினுங்கொடிது ஆற்றொணாக்கொடுநோய்
அதனினுங்கொடிது அன்பிலாப்பெண்டிர்
அதனினுங்கொடிது
இன்புறவவர்கையி லுண்பதுதானே ௫௫

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதுஇனிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௫௭

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெறிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோ நான்முகன்படைப்பு
நான்முகன் கரியமாலுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல் குறுமுனிகையிலொடுக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோ வரவினுக்கொருதலைபாரம்
அரவோ வுமையவள்சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோ விறைவர்பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோ தொண்டருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானிடராதலரிது
மானிடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீக்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீக்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௫௮

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபநன்
றடில்லான்செங்கோ னடாத்துவது—கூடுங்

குருவில்லாவித்தை குணமில்லாப்பெண்டு
விருந்தில்லாவீடும் விழல். ௫௯

நேசனைக்காணாவிடத்தே நெஞ்சாரவேதுதித்தல்
ஆசானையெவ்விடத்து மப்படியே-வாச
மனையாளைப்பஞ்சணையின் மைந்தர்தமைநெஞ்சில்
வினையாளைவேலை முடிவில். ௬௰

ஆலைபலாவாக்க லாமோவருஞ்சுணங்கன்
வாலைநிமிர்க்க வசமாமோ-நீலநிறக்
காக்கைதனைப்பேசுவிக்க லாமோகருணையிலா
மூர்க்கனைச்சீராக்க லாமோ. ௬௧

நிழலருமைவெய்யிலிலே நின்றறிமின் ஈசன்
கழலருமைவெவ்வினையிற் காண்மின்-பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமைநாலிரண்டிற் சோமன்கொடையருமை
புல்லரிடத்தேயறிமின் போய். ௬௨

காஇனியிற்பிள்ளைக் கவிக்கம்புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெதும்பைபுலி-ஆசு
வல்லவர்க்குவண்ணம் புலியாமற்றெல்லாப்
புலவர்க்குவெண்பாப் புலி. ௬௩

ஈதலறந்தீவினைவிட் டீட்டல்பொருளெஞ்ஞான்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித்-தாதரவு
பட்டதேயின்பம் பரனைநினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதேபேரின்ப வீடு. ௬௪

தாயோடறுசுவைபோம் தந்தையொடுகல்விபோம்
சேயோடுதான்பெற்ற செல்வம்போம்-ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடன்பிறப்பாற்றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோடெவையும் போம். ௬௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு-ஆய்ந்த
அறிவோர்க்குநாரி யருந்துரும்பாமில்லைத்
துறவிக்குவேந்தன் துரும்பு. ௬௬

மேற்பாற்கமைந்தருண் மூவாவெருதும்விளங்குகங்கை
செம்பாற்சவிரன்னிலவு முண்டாகியநின்னிடக்கி

பாற்பாக்கியவதி நீங்காதிருந்துப் பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பாக்கிடாம லன்றோபெருங்கோவி லிறையவனே. ௪௭

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றன் பனுவல்வாயால்
என்னையும்பாடுக வென்றனையெங்கனம்
பாடுதுமியங்கா ளிறுபடுசெங்க
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுநல்யாழ்
விருப்பமாய்க்கேளீர் இலவவாச்சி
யரிமுனைபுல்லீர் புலவர்வாய்ச்சொற்புலம்
பலுக்கிரங்கலிர் ஊடருண்ணீர்
கோடீர்கொள்ளீர் ஓவாக்கானத்
துயர்மறம்போலத்தா வாக்கினிற்றோன்றினீரே. ௪௮

சல்வியுடையீர் கருங்காலகத்திடையே
நெல்லியிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெடிக்கும்
வல்லாளன்சுற்றம்போன் மாண்டு. ௪௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிகலியாணந்
துண்டபெருக்க முறைக்கக்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீள்பசியினாலே
சிருக்குண்டேசோறுண்டி லேன். ௫௰

ஆகசெய்யுள்-௱௧௫.

ஔவையார் முதலிய எழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென் றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கண்ணாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ. ௧

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீ றானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

எமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனார்பதியைவிட்டுத் துறந்தவர்போவரன்றே. கசு

அடிசிற்கினியாளே அன்புடையாளே
படிசொற்றவறாத பாவாய்-அடிவருடிப்
பின்றூங்கிமுன்னெழுந்த பேதையேபோதியோ
என்றூங்குமென்கண் ணிரா. கஎ

ஆக செய்யுள்-உ௱சகூ.

மகாகவியாகியகம்பர்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபொருவெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்-வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதம்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச் சொல். க

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியா
வெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும்-உள்ளாரா
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. உ

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழி கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமோதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ங

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆற்குமுவரி யணிகிழக்கு-பார்க்குளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நாற்றொண்டைநாடெனவே நாட்டு. ச

ஆழியான்புள்ளி யனையேயவன்கடந்த
வாழிவரையின் மத்தாமே-பூமியான்
பூணேபுரமெரித்த பொற்சிலையிற்பூட்டுகின்ற
நாணேயகல நட. ரு

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பிலாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சீறியதன்மேலூறுந் தெய்வத்திருநாணே
எறியபண்பே யிறங்கு. ௬

பாறைச்சுமந்த படவரவேபங்கயக்கண்
வீரன்குடந்துறந்த மெல்லணையே-ஈரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவாபரணமே
நஞ்சுடையார்தூர நட. ௭

சிரம்பார்த்தானீசனயன் றேவிதனைப்பார்த்தான்
கரம்பார்த்தான்செங்கமலக் கண்ணன்-உரஞ்சேர்
மலைவெளுத்ததிண்புயத்து வண்ணான் ஸ்ரீராமன்
கலைவெளுத்தநேர்த்திதனைக் கண்டு. ௮

ஆரார்தலைவணங்கா ராரார்தன்கையெடார்
ஆரார்தஞ்சத்திரத்தி லாறுதார்-சீராரும்
தென்புலியூர்மேவுஞ் சிவனருள்சேரம்பட்டத்
தம்பிபுகர்வாசலிலே தான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான்
பொற்கையானுணகதை போதாதோ-நற்கமல
மன்றலைவாரி மணிவாசலையசைக்கத்
தென்றலையேன்வந்தாய் செப்பு. ௰

பேரரசர்தேவிமார் பெற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வாரே-பேர்பெரிய
வல்லானகளங்கன் வாணன்றிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௧௧

உலைக்குரியபண்டமுவந்திருக்கச்சென்றால்
கொலைக்குறியவேழங் கொடுத்தான்-தலைக்குரிய
வாணர்கோனுறை மகதேவனுக்கிந்த
பாணனோடென்ன பகை. ௧௨

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாகதர்கோன்
வாணன்புகழுரைய வாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கவில்லாத கொப்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கியில்லா யரசு. ௧௩

சேற்றுக்கமலவயற் றென்னுரைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிதரச் சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமாவைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச்செம்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவன். ௯௰

தேருனைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்துவருமன்னரின்
தேசமேதுனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாதடவுபாணகேள்
வாருமெத்தகுடிநீருநாமமு மகதேவனுறைநகர் காவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர லாகுமேகுமவன் முன்றில்வாய்
நித்திலச்சிகரம்மாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருமிற்குமுயர்வேம்புமிற்கும்வளர் பனையுமிற்குமதனருகிலே
அரசுமிற்குமரசைச்சுமந்தசில வத்திமிற்குமடையாளமே. ௯௧

அலங்கணிமார்பனு ரையர்கோன்வாணன்
விலங்கொடுவருகவென்றான்-இலங்கிழையீர்
சோற்கோசோழற்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரற்கோயாற்கோ விலங்கு. ௯௨

பரப்போதனூலமொரு தம்பிபாளம்பனிமதியும்
துரப்போனொருதம்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வரப்போனமைந்தற்குத் தாதைபொருதுயிர்மாய்ந்தனனென்று
உரைப்பவனக்கிங்கிளியாருவமை யுரைப்பதற்கே. ௯௩

கண்டாயோபார்வேந்தா கானகத்துகள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாளி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகொட்டுங் கை. ௯௪

கன்னிகலசமுலையாடன் காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கெடுத்தேனின் றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
பின்னுக்கெழுதியிடையெழுதி வேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்
பொன்னுக்கெழுதிகொடுத்தேயான் பொய்யுமுரையென்புகவெந்தே

பாண்டியன் பாடியது.

போற்றினும்போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந்தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினுமாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும்பாவலர் கொடியராவரே. ௩௬

மன்னவனுநீயோ வளநாடுமுன்னதோ
உன்னையறிந்தேதமிழை யோதினேன் என்னை
விறைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோவுண்டோ
குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு. ௩௭

அன்றையிலும்வைய மகன்றதோவல்லவென்று
குன்றெடுத்துநீதிருடிக் கொண்டாயோ-என்றும்
அடைந்தாரைக்காக்கு மகளநிகா துங்கா
நடந்தாயோநாலா ரடி. ௩௮

காருமிருபத்து நான்கொழியக்காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ-மேதினியிற்
கொல்லிமலைத்தேன்சொரியுங் கொற்றவாநீமுனிந்தால்
இல்லையோவெங்கட் கிடம். ௩௯

நீரெலாஞ்சேற்றுநாற்ற நிலமெலாங்கல்லுமுள்ளும்
ஊரெல்லாம்பட்டிதொட்டி யுண்பதோகம்பஞ்சோறு
பேரெல்லாம்பொய்யன்திம்மன் பெண்களோநாயும்பேயும்
காருலாங்கொங்குநாட்டை கனவிலும்நினைக்கொணாதே. ௪0

குமிண்டியும்பண்ணையுங் கூடமுளைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பைடீர்
கிமிண்டியுமூதியுந் தின்னவல்லோரிந்த நீநிலத்திற்
றுமிண்டியுங்காய்தன்னை மொட்டையம்பாலெய்யுஞ்சூரர்கண்
நமிண்டியிற்பள்ளிக ளத்தனைபேர்களு நல்லவரே. ௪௧

செட்டிமக்கள்வாசல்வழிச்செல்லோமேசெக்காரப்
பொட்டிமகள்வாசல்வழி போகோமே-முட்டிபுகும்
பார்ப்பாரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெந்நாளுங்
காப்பாரே வேளாளர் காண். ௪௨.

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர்நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை-சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கைநீடூழி
காக்குங்கைகாராளர் கை. ௪௩

திரவலர்மேனீட்டுவர்கை யீண்டுலகையாளும்
புரவலர்னீட்டுவர்பொற் றாள். ௫௯

ஆற்றங்கரையி னருகிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஃ்குஃகெனக்-காக்கைதனை
எய்யக்கோலில்லாமல் இச்சிச்செனவெய்தான்
வையக்கோனரி மகன். ௬௰

ஏகம்பவாணன் மனைவி.

சேனைதலைமுழயாக்கிச் செங்குருதிநீர்தேக்கி
ஆனைமிதித்த வருஞ்சேற்றி-மானபரன்
பார்வேந்தர்வேந்தன் பறித்துநட்டானேகம்பன்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி. ௬௧

கம்பர்வீட்டுவெள்ளாட்டி.

நெற்படிவிளைகழனி புடைசூழ்நென்மலிவாள்தச்சன்
கற்படிபனைதோளான்பெயரோ கங்கணகணகணவன்
விற்படிவானுதலாண்மனைவி மின்மினிமினிமினிமி
சொற்படிவேலைசெயுமவளோதுந் துதமி ரிதுரிதி. ௬௨

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிக்கொடிதாவுங்
கொட்டுவார்கையினிற் கூத்தாடும்-சுட்டால்
அரகராவென்னுமே யம்பலசேமாகி
ஒருநாள்விட்டேனீ துரை. ௬௩

தென்னவாமீனவா சீவிலிமாறுமதுரை
மன்னவாபாண்டி வரராமா-துன்னுங்
சுரும்புக்குத்தாரளித்த துய்யதமிழ்நாடா
கரும்புக்குவேம்பிலே கண். ௬௪

மாப்பைந்தார்க்கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க்கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க்காசைகொண்டு விட்டாளே-பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்குநெல்வேலிச் சீவிலிமாறுதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும்வீரமாறு. ௬௫

வேம்பாகினுமினிய சொல்லுக்குநீபுனைந்த
வேம்பாகிலும்முதவவேண்டாமோ-மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த மீந்தவாசின்புயத்து
மாலையிலேபாலைவைத்தாண் மான். ௬௬

இலகுபுகழாறை யேகர்பவாணன்
அலவகவரும்வருமென் றஞ்சி-உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்த
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேட்பு. கூஎ

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விரும்புமடைந்தையரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத் தீண்டாதே-பாண்டியா
முல்லைக்கறிபா முகம்பர்த்தகலநின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ் சொல். கூஅ

கலையான்முலைமூடிக் கண்வளைக்குள்ளாக்கும்
விலைமாதர் தாப்வர விட்டாரோ-விலைமாதர்
கொங்கையிலேதோய்ந்த குறைதீரத்துய்யசிவ
கங்கையிலே நீராடிவா. கூகூ

ஆக செய்யுள்-கூ௱யிரு.

இலக்கணக்கவிகளாகிய

அவ்வவ்வபயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணிநீயுலகிலிருப்பதுவுங் கல்விவல்லோரைத்
தலையாகக்காப்பதுவுமவர்நாவில் வாழ்வதுவுஞ்சத்தியமேயன்றோ
சிலைவாணநாவிருந்தாயிரம்புயங்க டுணிந்துமுயர்சீவனுற்றான்
தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர்பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே

நிலைதந்தாருலகினுக்கு மியாவருக்கு மானமதை நிலைக்கத்தந்தார், கலைதந்தார் வணிகருக்குச்சீவனஞ் செய்திடவென்றே கையிற்றந்தார், விலைதந்தார் தமிழினுக்குச்செங்குந்த ரென்கவிக்கே விலையாகத்தான், தலைதந்தா ரெனக்குமொட்டக் கூத்தனெனப் பெயரினையுந் தான்தந் தாரே. உ

பத்துக்கொண்டனதிக்கும் பதறிப்போயலையப்
பைம்பெற்றுரலகைசிந்தப் பகிரண்டத்திடைநீள்
மத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாருநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண்டருண்மானுபரனு
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளைக்குஞ்சினவேள்
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கொத்தர்க்கும்பதுமக் கொந்தயனுக்குமலதிக்
கூழைத்தண்டமிழுக்கேன் கொடியுங்காளமுமே. ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்நாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்-இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்பூட்டு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லிதன்னம்பிறைக்கம்பவாரிதியால்
ஓங்கியபூமெல்லணையொன்றினுப்பர்மதியாற்
றீங்குறுவோநல்லெழில் குன்றுமோகொப்சீர்கெடுமே
காங்கெயனேசொல்லகளங்கனே கம்பைக்காவலனே. ௬

கரண்டகண்டத்தொனிக் கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
திரண்டவெள்ளத்திற்பிணமீதுசென்றனசேர்ந்ததனை
அரண்டவின்பங்கொடுமீளக்கராப்பற்றவங்கொளுசால்
குரண்டகன்னத்திலுதைத்தனள்காணங்குலோத்துங்கனே, ௭

கோரத்துக்குக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேம்புநிக ராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வீரர்க்குள்வீரனொரு மீனவனேவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிச்சி மீன்கொடியோவம்மானை
ஊருக்குறைத்தநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை. ௮

புகழேந்தி.

திருநெடுமால்வதாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறைந்தயிலோவம்மானை
கரையெதிரேபெறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாத்திய கண்ணியோவம்மானை

பாவைபடித்துஞ்சோழன் பதந்தனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை கூ

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழமகாராசனும் பாடியது.

ஆடுங்கடைமணி நாவசையாம லகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத் தரித்தபிரானிந்த நீணிலத்தில்
பாடும்புலவர் புகழொட்டக்கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலத்துங்க சோழனென்றேயெனைச் சொல்லுவரே. க0

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்தில் வேந்தருண்டென்றோ
தென்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுங்க வயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்டநினைவு. கக

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான் றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்-பொன்னிநா
டாலிக்கும்வேந்த ரம்புயாகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றே தளை க௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும் புலவோர்கதலித் தண்டோட்டம்புகும்
பித்தனிவனென்பனெனைக்கண்டார் பெருத்துப்பணைத்துத்
தத்தம்பிற்கிடும்பார்வேந்தர் தங்கட்குபட
சத்தம்பசத்தங்காண் கங்குல்யானைச்சயத்துங்களே. க௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்த வாளறிவேங்கைமுன்வயிற்றிற்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந் தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்த வெங்கண்சுறாமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன் றோற்றத்திற்றூர்மன்னவனே. க௪

புகழேந்தி.

வானவனானந்த வாளரிவேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானவனவ் வெரியுந்தணன்முன் கனைகடலின்
மீனவனானந்த வெங்கண்சுறாமுனம் வீசுபனி
தானவனனக் கதிரவன்றோற்றத்தற் றூர்மன்னனே. க௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

நாணேயினியுனை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனேகபாடந் திறந்திடுவாய் திறவாவிடிலோ
வானேறனைய விரவிகுலாதிபன் வாயில்வந்தாற்
றானேதிறக்குநின் கையிதமாகிய தாமரையே.

புகழேந்தி.

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்த நுண்ணிடையேந்திழையாய்க்
குழையொன்றிரண்டு விழியணங்கேகொண்டகோபந்தணி
மழையொன்றிரண்டுகை மானாபரணின் வாயில்வந்தார்
பிழையொன்றிரண்டு பொறுரோகுடியிற் பிறந்தவரே. ௧௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளத்தடங்காச்சினவாளை வேலிக்கமுகின்மீதேறித்
துள்ளிமுகிலைக்கிழித்துமழைத் துளியோடிறங்குஞ்சோணாடா
கள்ளக்குரும்பாகுலமறுத்த கண்டார்வண்டகோபாலா
பிள்ளைமதிகண்டம்பேதை பெரியமதியுமிழந்தாளே. ௧௮

ஔவையார்.

ஒட்டா வொருமதிகெட்டாய்.

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனத்துழுமுழவர் பலவின்கனியைப் பறித்தென்று
சங்கிட்டெறியக்குரங்கிளநீர் தனைக்கொண்டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைச்சமராபதியளித்த கோவேராஜகுலதிலகா
வெங்கட்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கு மெலிந்தம்பிறைக்கும் விழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புள்ளிருக்குந்தார்மார்பன் பூம்புகார்வாழ்களியெம்
சுள்ளிருக்குங்கள்ளையுண்டுஞ் சோர்விலோஉள்ளபடி
சொல்லவாவாலி துரோபதையைமுக்கரிந்த
தல்லவாமாபாரதம். வாலி-அரவக்கொடியுடைய துரியோதனன்.

என்றுபெருவேண்யா னீசன்றிருமுடிமேல்
சென்றுவிளையாடுகின்றதீபமே-என்றும்
செருப்புக்குத்தோல்வாங்குஞ் சென்னியாளங்கன்
பொருப்புக்குத்தோலாம் புயம். தோல்-யானை. ௨௧

வேளாளன்.

கோக்கண்டுமன்னர் குறைகடற்புக்கிலர்கோகனகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்திலபூமுழுதுங்

காக்கின்றமன்னைகவியொட்டக்கூத்தனின் கட்டளையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பார்களோ தமிழ்ப்பாண்டியபாவலரே. ௨௨

கருமான்.

செல்வன்புதல்வன் திருவேங்கடவன்செகத்குருவான்
கொல்லன்கவியைக்குறைசொல்லுவோரைக் குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்பெருந்தாட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலுமடிப்பேன் கவிதிருப்பாணிகொண்டே. ௨௩

அம்பட்டன்.

வின்பட்டகோக்கெனவெல்லும்வல்லூறின் விலவிலத்து
புண்பட்டநெஞ்சொடு மிங்குநின்றும்பொட்டை யாய்ப்புகலாய்
கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டனுன்கவி வாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீயுந் திடுக்கிடப்பாடுவனே. ௨௪

குயவன்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மாதமும்பொழி
யானைமுன்வந் தெதிர்த்தவனாடா
கூனையுங்குட முங்குண்டுசட்டியும்
பானையுமவனையுங் குசப்பயல்யான் ௨௫

தச்சன்.

சொன்னசந்தக்கவியாவருஞ் சொல்லுவர்சொற்சுவைசேர்
இன்னசந்தக்கவியேதென்ற போதிலெதிர்த்தவரை
வன்னசத்தங்கெடளாயைக் கிழித்திந்தவாச்சியனாற்
கன்னசந்தங்களினிக் கவியாப்பைபக்கடாவுவனே. ௨௬

தட்டான்

திகிரிவட்டக்குடைச்செங்கோல் பயன்செழுஞ்சிலம்பிற்
பகுதியொட்டக்கூத்தபண்டனைநா ணப்பனைக்கவியுள்
மிகுதவொட்டத்தட்டிவிட்ட கைபோட்டி லுருக்கிக்குத்திப்
புகுதவொட்டத்தட்டிமே லணுகாவண்ணம்போர்செய்வனே. ௨௭

ஒட்டக்கூத்தனும்-புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விரல்வேந்தன்தப் பிரான்
என்றுமுதுகுக்கிட்டான்கவசம்-நன்றும்
வெறியான்றுடைக்கமழு மீனவர்கோன்கைவேல்
எறியான்புறங்கொடுக்கி னன்று. ௨௮

பழியும்பகமு மெவர்க்குமுண்டாமிந்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங் கயலுமென்று-லகளந்த தாங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெண்சக்ரவத்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியங்தோ வுணெவெல்கின்றதே. ௨௬

திக்குளெட்டுக்கயர்துக்கு முற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட்சாங்கதக்க விட்டோர்க்கிடமாமதுர
இக்குமுற்றிக்கணுச்சாற்றா விட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிக்கிறகக்குமச் சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆக-செய்யுள்-௩௰.

கவிவீரராகவமுதலியார்.

தென்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்துடனே
என்பிறந்தான்கண்ணுக் கினியானே-வான்சிறந்த
ஸ்ரீதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியேன்பிறந்தாள் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி
யென்கொணர்ந்தாய்பாணநீ யென்றாள்பாணி
வம்பர்தங்களபமென்றேன் பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன் றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள் பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற் களியாமென்றாள்
கைமாவென்றேன்சும்மா கலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாத சீகையில்வாழ்தன்னைப்போல் யாழ்ப்பாணன்யான், பல்லைவிரித்திருந்தக்கால் வெண்சோறும் பழந்தூசுப்பயியாமற், கொல்லநினைந்தேதனது நால்வாரைப் பறிசென்று கொடுத்தான்பார்க்குள், தொல்லையெனதொருவாய்க்கு நால்வாய்க்குமிரையெங்கே தரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்கும் யாக்கையொன்றாக முயங்கினமால்
பின்னாட்பிரியன்விரைமையென்று யினைப்பேசலுரும்
இந்நாட்கொழுநன் மனையென்றான் யின்னமுமோர்
சின்னாளிலெப்படியோ வையநீயின்றுசெப்புகமே.

வாழுமிலங்கைக்கோ மானில்லைமானில்லை
ஏழுமராமரமோ விங்கில்லை-ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
சிலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சுடரின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்சு
விரதமேபூண்டிந்த மேதினியையாண்ட
பரதனையும்ராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டுமற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதி மருகாய்ச்சிகுழம்புசெய்து
புடவிக்காயவர்தமைப்பாடிப் பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுவென்றிரைத்தாற் பொருப்பாதே
அடவிக்கதலிபசுங்குருத்தை நச்சுக்குறவென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள் பஞ்சரம்விட் டகலாதிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்த தேவேதேவசிங்கவே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவரு செங்கோனடாத்துமெங்கோனே. ௭

மாதரணிமென்முலைதோய் மாராசிதம்பரநூ
மாதாணிராசர்மகிழ் மாவசன-மாதர்
மறுகிடத்தேயம்பொன் மடவார்பழிக்கநெஞ்ச
மறுகிடத்தேங்குந்துரைப்பெண் வா. ௮

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்-புல்லியமண
விணைகலக்குங்கீர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குழுஞ்
பெண்கலக்கங்கொண்டுநின்றன் பேர். ௯

வந்தனந்தமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பரி
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி-வந்தனங்கள்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குழுஞ
அன்னமனங்கொண்டுயவே யாங்கு. ௧௦

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமலையத்தனிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்தவைபோகா-மாவுச்
சிதம்பரவையா நீதிக்குறுயர்பூமா
சிதம்பரவையார்நீ திக்கு. ௧௧

பங்கஜமேவியசௌ பாக்கியசபாணனித்த
அங்கஜவேவெங்கணையா லாவிசொந்த-சங்கவிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிநபஸ்
காரசிதம்பர யோகா. ௧௨

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்ன போயென்ன வெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்ன கைபரப்பிப்
பேயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன் சீதக்காதியொருவனுமே. ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்தி கலவிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்க டொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்தது பாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதி யிருகரமே. ௭

தேட்டாளன்காயன் றுறைசீதக்காதிசிறந்தவச்ர
நாட்டான்புகழ்க்கம்ப நாட்டைவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கி யவர்கடம்வாயில் ஒருபிடிமண்
போட்டானவனு மொளித்தான்சமாதிக் குழிபுகுந்தே. ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச் செந்தூர்க்கம்பியின் மீதுவைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின் மணவாளனுக் கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மத வேளுக்குமூர் பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக் கேதுங்கொடுத்திலையே. ௯

பொல்லாதமூர்க்கருக் கெத்தனைதான் புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்க்குண்டான குணம்வருமோ நடுராத்திரியிற்
சல்லாப்புடைவைகுளிர்தாங்குமோ நடுச்சந்தையினிற்
சொல்லப்பணஞ்செல்லுமோ தில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே. ௧௦

மூவேந்தருமற்றுச் சங்கமும்போய்ப்பதின் மூன்றொடிரு
கோவேந்தமற்றொருவேந்தன் குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றி லிலவம்பஞ்சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்திரதாருவொத்தாய் ரகுநாதசெய்துங்கனே. ௧௧

முன்னனின்னன்னைமுலை யூட்டிமையிட்டுமூக்குசிந்திக்
கன்னமுங்கிள்ளிநாளல்லவே யென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமஞ்சையும்போலிரு பெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுமஞ்சின்னவன்றானோ செந்தூரிலிருப்பவனே. ௧௨

முத்தரைப்பாரையேற விட்டாட்டுக்கொண்டுமுதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்குப்படிபோதித் திருக்கருணைக்கலைச்
சிற்பரைக்குட்டியை யெங்கெங்குதிக்குஞ் செங்கரும்பின்
சற்பரைக்கண்டேன் செந்தூரனங்காசத்திலே. ௧௩

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுபிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும்புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்றசூரனைவென்றசொக்கேசர்பிள்ளை
வண்ணக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திற்குமாப்பிள்ளையே. க௪

நட்டிற்சிறந்ததிருமலையாதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழர்
பாட்டிற்சிறந்தபடிக்காசனென்னொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்துவைத்தா யினாதாவென்றுகூப்பிடுதே க௫

விண்ணுக்குமண்ணுக்கும் போய்விளங்குதேவேந்திரனென்னுங்
கண்ணுக்கினியதுரைசீதக்காதிகமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்தவதனசந்த்ரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்குள்ளேயொளித்தான்புலவோர்முகம்வாடியதே. க௬

மறந்தாகிலுமனைக்காசுங்கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாலென்னவிருந்தாலென்னவிறந்துவிண்போய்ச்
சிறந்தநாளுங்காயற்றுறையை சீதக்காதிதிரும்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப்புலவோர்தமக்குப் பிழைப்பில்லையே. க௭

என்னைக்கன்றுமுத்தனைக்குனிக்கு மிறையனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கொன்று பின்னனைக்குதவாவன்புளாய்வருந்திடுவனோ
முன்னைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்த முதுபகையவன்பிதாவுரும்
கன்னனைக்கொன்றுவிசயனைப்புரந்தகவுத்துவாகாயலாதிபனே. க௮

கல்லடிக்குமுளியிரண்டு காதடிக்குளப்பதெனக் கவிதைகெட்டு
பல்லடிக்கிடுகிடெனப் பறையடிக்குநெஞ்சர் தமைப்பாடுவனோ
வில்லடிக்கும்பிரம்படிக்குங்கல்லடிக்கும்விரும்பிநின்றமெய்யனீன்ற
செல்லடிக்குந்தடவரையிற் சேறடிக்கவலையடிக்குஞ் செந்திலானே.

குட்டுதற்கோபிள்ளைப் பாண்டியனிங்கில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்துதோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை
இரண்டொன்றாமுடிந்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோகவியொட்டக் கூத்தனில்லை
விளையாட்டகக்கவிதை தனைவிரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோவறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும்புலவரெனத் திரியலாதே. உ௰

பாய்பன-அரவாபரணக்-குளத்திலடுக்கன்-நெற்றிக் கண்ணாகிய அக்கினி-தாங்கி-அவன்வாகனமாகிய-ஆடு.

வணக்கொந்தளவஞ்சி பூஞ்சோலைசிவகாருமிரு
தனக்குன் றுசெய்யுந்தொழில்சொல்லவோ சுமியேனைக்கண்டாற்
கனக்கும்புளகிக்கும் பாரிக்கும்பூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
சினக்குந்தனக்குமெனக்கு முண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௭

ஆகசெய்யுள்-௩௯௯.

பலபட்டைச் சொக்கநாதப்புலவர்.

சராசஜப்பு வைரியென்மா று சீறலெல்லாம்
பொரராசரத்துக் கிகல்பொருட்டேபகம்போற்கிரண
சுராசதிவ்ய கிரீடகவிபாடத் துடித்தடிக்கைப்
பரராசராவண ராமபராக்ரம பாண்டனே. ௧

காளைமுகிற்குல மெல்லாம்விளங்கு கடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச் செய்திலையேவிளை நெல்வயலில்
வாளைகுதித்து வளர்பூங்கமுகின் மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந் துறைவாபராக்ரம பாண்டியனே. ௨

ஆர்க்குங்குளிரு நிலவுயர்கோனின் னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலை யாட்கனலாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங்கிழக்கு மொருவெளுப்பாய்நின்று விண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக் கிறைவாபராக்ரம பாண்டியனே. ௩

சுரப்பொறுத்த விழியாள்கதலிக் குறுத்திலிட்ட
ஈரப்பொறுக்க வருந்திலளேயிந்திர னிட்டசெப்பொன்
ஆரம்பொறுத்த புயமீதிலாயிர நாவுரக
பாரம்பொறுத்த புயலேபராக்ரம பாண்டியனே. ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கை மீதேயிளம்பிறை வெள்ளிநிலா
எறிக்கும்பொழுது வந்தாயிலையே யிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன் பொன்முடி பத்துங் குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்றசண்பக மாறுபராக்ரம பாண்டியனே. ௫

சுரும்பேய்க்கும்வாட்கண்ணி பங்காளர்கண்கொண்டு சுட்டுவிட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புவாய்புணர் சேர்பசுங்கோங்
கரும்பேய்க்குமென்முலையாளுதாட்டியடர்ந்துகொ
வரும்பேய்க்குவாளுத வுங்குலசேகர மன்னவனே. ௬

பூணித்திலத்துப் புயல்வீரமாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப்புலவர் செல்லாதென்செய்வா ரிந்த நானிலத்தில்
ஆணிக்கனக மணந்தரிற்பூரணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கத்தித்திக்கி லென்னாகுமற்ற மதுரங்களே. ௭

எண்ணீர்மைநூலுக் ககத்தியனுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றி விரகல்லவேயிவ் வியனுலகிற்
பண்ணீர்மைமீதாரும் பராக்ரமமாறன் பதங்கழுவுந்
தண்ணீர்குடித்தல்லவோ கும்பயோனி தமிழ்க்கற்றதே. ௮

காம்புவனம்புக்க தோளாட்குநின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்புதனக்கும் விதியில்லையோ வெகுண்டாச்சியர்கள்
தாம்பினடிக்க வுறலோடுசட்டத் தடைபட்டுச்சீப்
பாம்பினடிக்கின்ற பலேபராக்ரம பாண்டியனே. ௯

கடந்தூங்குவேழப் பிடர்க்கேவரக்கண்டு கண்கண்முத்து
வடந்தூங்குவாடும் கிளிக்கென்செய்வேன் பணிவாய்திறக்க
விடந்தூங்குபாம்பின் படத்தின்மிசைதிமி தித்தியென்ப
படந்தூங்கவாடும் புயலேபராக்ரம பாண்டியனே. ௰

சடம்பழுக்குங்கிழட்டுக்குருகீர் தலை சாய்த்துநின்று
முடம்பழுக்குங்கைதை நற்றுறையிற்றெங்கு முப்புடைக்காய்
குடம்பழுக்குங்கொங்கை யாங்குலசேகரன் கூடலிலென்
உடம்பழுக்குஞ்சிறை யம்பழிகார ருணர்ந்திலரே. ௧௧

மற்றொருப்பிலாக்கொடைச் சண்பகமாற வரோதயநின்
வெற்றிக்கிரண்டுண் டடங்காதகாரிய மேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கீர்த்தி யடங்காதுநின் னுடைத் தோடழுவாக்
கற்றறைக்குழலிக்கு மாலடங்காதிது கைகண்டதே. ௧௨

விருத்தர்.

ஒருதாணுதல்பண் டுளங்களிக்க வுயர்வான்முகடு கிழித்தெறிந்து
மருவார்தருவின் மரங்கொணர்ந்த மதுவடிவே லதிவீரா
அரவார்வேம்பின் பசுங்கண்ணி யந்தியிறைவிக் கருளென்று
இரவாதிருக்கநீயளித்தற் கிரங்காதிருந்தா யிதுநாளே. ௧௩

இரட்டையர்.

தேங்குபுகழாங்கூர் சிவனேவல்லாளியப்பா
நாங்கள்பசித்திருக்கை ஞாயமோ-போங்காணும

கூறுசங்குதோன்முரசு கொட்டோசையல்லாமல்
சோறுகண்டமூளியார் சொல். கச

மூடர்முன்னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்ததென்புலியூ ரம்பலவா-ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப்போலணங்கைச் சிங்காரித்தென்னபயன்
அந்தகனேநாயக ஞனல். கரு

வேயீன்றமுத்தர்தமை வெட்டினனேயிடையன்
தாயீன்றமேனி தயக்கவே-பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வேண்டு மவர்க்கு. கசு

மாங்காட்டுவேளாளன் மகளைமருமகன்யாற்
போங்காட்டிலின்பம் புணர்ந்தானே-ஆங்காணும்
மக்கண்மெய்தீண்ட லுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ் செவிக்கு. கஎ

குன்றுங்குழியுங் குறுவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக் கென்கோவே-ஒன்றுங்
கொடாதானைக்கோவென்றுங் காவென்றுங்கூறில்
இடாதோநமக்கிவ் விடி. கஅ

நாணென்றுநஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணமே-தாணுவே
சீரூர்மேவுஞ் சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமெரித்த நேர். கசு

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

ஆசுகவியா லகிலமெங்கும்
வீசுபுகழ்க்காள மேகமே-பூசரா
வெண்கொண்டசெந்தணலாய் வேகுதேயையோ
மண்டின்றபாணமென்ற வாய்.

கட்டளைக்கலித்துறை. உ0

புராதனமான தமிழ்ப்புலவீரிந்தப் புன்குரங்கு
மராமரம்விட்டிங்கு வந்ததென்னேவகை கேட்டிலேயோ
தராதலம்வென்ற தமிழ்மாறனையுந் தன்தம்பியையும்
இராகவனென்று மிலக்குவனென்று மிருந்ததுவே.

ஆகசெய்யுள்-சஉ0.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய அகவல்.

ஆடரிபடர்ந்தகோடுயரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத் தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தன பொல்லாவருமுலை
சுவைதறுஞ் சுவைதறும் பால்காணுமற்
குழவிதாய்முகம்நோக்க
மனைவியென்முகநோக்க நாமும்
நின்முகநோக்கிவந்தனன் குமணா. ௧

குமணராசன்.

அந்தநாள்வந்திலை யறுங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீ நொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த் தம்பிகைகொடுத்தென்
விலைதனைமீட்டுன் வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாங்கைதயிலேவாழ மகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போ விரண்டுளதே-வேந்தர்
முடித்தழும்புன்காலிலே முத்தமிழோர்க்கியும்
படித்தழும் புன்கையிலே பார். ௩

வெம்புங்காலை வெதும்பிவிழுஞ்சிரம்
செம்பொன்கோடி விலையெனச்-சிந்தித்தான்
உட்பர்நாடி முலகினுந்தேடினும்
எம்பிபோலெமக் கியாவருரியரே. ௪

ஆறுபெருக்கற் றருந்தடர்தான்பட்டாலும்
ஊறலமையாதோ உலகாற்றத்-தேற
வரியையேயானலு மென்கவியையாற்றச்
சிறியையோசீர்குமணா செப்பு. ௫

விலலைவளையாதே மீசைமுருக்கிச்சினத்து
முல்லமலரம்பையென்மேன் மோதாதே-நில்லடா
வந்தாரடாமுருகர் வந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாமன்ம தா. ௬

செந்திற்குமாரன் றிருவழகைக்கண்டவுடன்
வந்திக்குமாரன் வதைக்கிறான்- அந்திக்கு

முன்னமேசென்றென்று மோதமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகூப்பிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனத்துக்கே யிச்சிப்பார்-எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங் காம்பிணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். ௮

இடுவோர்சிரிதிங் கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்நமனே கெடுவாய்-படுபாவி
கூவத்துநாரணனைக் கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிக்கு. ௯

மையூருங்கண்ணார் மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன் கண்ணாணை-செய்யூர
வளவனையிறைனென்பிரிந்த வாறுவக்குச்சொன்ன
உளவனையிறைனென் றுரை. ௰

வளவன்-நயினான்.

ஆழிவாய்ச்சத்த மடங்காதோயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறு கொண்டதே-ஊழி
திரண்டதோகங்குலி னசநாளுரத்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத் துள். ௧௧

அரவங்காந்ததோ வச்சிமரமற்றுப்
புரவிக்கயறுவிப்போச்சோ-இரவிதான்
செத்தானோவில்லையே தீவினையோபாக்கியெனக்
கெத்தால்விடியு மிரா. ௧௨

மூலையுங்குழலு முனைப்பதற்குமுன்னே
கலையும்வளையுங் கழன்றாள்-மலையில்
கிராப்பளியானேரிவருஞ் சேவின்மணியோசைக்
கிராப்பழியுங்கொள்ளானிவன். ௧௩

பாண்டியன்றானே பசலைமுலைப்பாலானேன்
ஆண்டிகையிலேந்தியதொன் றானே-வேண்டியபோ
துள்ளங்கைத்தேனானே னோர்மதலைபூத்தபின்
புள்ளங்கைத்தேறு னனக்கு. ௧௪

மூட்டத்துப்பன்றி முளறித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் கிடந்தேனே-தொட்டு
மருங்கிலேசங்கொடுத்த மாலேயெனக்கு
வருங்கிசங்கெடுக்கவா. ௧௫

மாதர்க்கிதங்கவி வாணர்க்குச்சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியே சடாசாராண்பியைந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்க்குப்பெய் கோளுக்குக்கோளறிவி
லாதார்க்கிரட்டிப் பறிவுடையோர்செய்யு மாண்மைகளே. ௧௬

குழற்காலரவிந்தங் கூம்பக்குமுதமுறையவிழ்ப்ப
நிழற்காண்மதியன்மன்றோ நின்றிருக்குலனீயவன்றன்
அழற்காலவிற்சடைமீதேழுருந்துமவ் வந்திவண்ணன்
கழற்கால்வணங்குதியோ வணங்காமுடிக்கேத்தவனே. ௧௭

பாட்டானதைவண்டு பாடுங்குழற்சண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமரையைத்தொழுதேனினி யென்றலையில்விதி
தீட்டான்கருமுகில் போலேவருமந்தச் சேட்டேருமை
மாட்டானினிவரமாட்டான் வந்தாலும் வணங்குவனே. ௧௮

சீமானுநாமகள்கோமானுமேத்திற் றினம்பணிந்து
பூமாலைசாத்தியரசன்சபாபதி பொன்னடிக்கும்
பாமாலைசாத்தினின்றே னவனுன் மிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுன்னலினியாமாவென்பாலினி யெய்துதற்கே. ௧௯

தடங்கொண்டகடல்வில்லின் மெல்லெனப்பூட்டிதமதுரத்தில்
வடங்கொண்டுசாத்தி விடங்கொண்டுபார்த்துமணிகிளரும்
படங்கொண்டபாம்பில் பழகியபின்மலைப்பாவைதன்னை
இடங்கொண்டவொற்றித் தியாகேசர்புற்றினிடங்கொண்டதே. ௨௦

விடங்காட்டிகண்டத்திற் றோலுரிகாட்டித்தன்மெய்யினைப்புற
றிடங்காட்டிவாளை யொருபுறங்காட்டி வண்டேறுமலர்த்
தடங்காட்டியபொழி லாரூர்த்தியாகா மதுபொற்றட
படங்காட்டியாடினின்றுலகேழும் பணியென்னவே. ௨௧

புரந்தனைமாலைச் சதுரானனத்தனைப் போகியைமுப்
புரந்தனைச்சாதித் திமையாதநாட்டப் புலோமிசைவாழ்
புரந்தனைமா னைந்திருவொற்றியூர்நின் பொன்மணிக்கோ
புரந்தனைக்கண்டனன் காணேனுதிக்குப்புரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நல்லம்புலியணிந்தோ னளதனுக்காட்டாநாள்
வில்லம்புடன்கூடி விட்டாலும்-வல்லி

இடையாளேமுன்னுலக மேழளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றோ கொடிது. ௨௩

அம்புலியணிந்தோனுள் ஆதிரை எட்டாநாள் - அத்தம்-கைவில்-புருவம்-அம்பு-கண்.

வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம் வண்களந்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்-பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வானறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

கஞ்சிகுடியாளே கம்பஞ்சோறுண்ணாளே
வெஞ்சினங்களென்றும் விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக் காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுகக்காமாட்சிகாண். ௨௫

சீதாருவிந்தபுயன் தென்னவன்றன் றிண்சிலம்பிற்
போதாலுங்கண்ணாலும் போர்செய்வோர்க்-கோதும்
கொடியிடையார்தம்மாற் குணமாமோவிந்தத்
துடியிடையார்கொண்ட துயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான் மன்மதன்-கண்ணாற் போர்செய்வான் பரமசிவன்-இவர்கள்-கொடிமீனம்-இடபம் - இவற்றினிடையிலுள்ளது மேஷம்-ஆடு.

அப்பிலேதோய்த்திட் டடுத்தடுத்துநாமதனை
தப்பினுனம்மையது தப்பாதோ-யிப்புவியில்
இக்கலிகைம்போனலென் னேகலிங்கமாமதுரைச்
சொக்கலிங்கந்தானிருக்கச் சொல். ௨எ

ஆக-செய்யுள்-௪௪௬.

பட்டணத்துச்சுவாமிகள்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
பலபுலெனக்கலலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொன்மறத்திடுக்கிற் காலுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனைப்பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்குபோல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழல வகப்பட்டீர்நீரே.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின் சென்னியிசை யுறைகின்றமடமங்கை யாரென்னவுமை வினவவும், அன்னதொருமடமங்கை யன்புவெண்டிரைகொழித்தழ கொழுகுதண்புனலெனத், தூயவொளியானனங் கரியவிழிசாதுவாய்த் தோயத்தி லுண்டோவெனச், சொல்லருங் கமலமலர் காவிமலர் கொடிவள்ளை தூயசெங்குமுதமென்னப், பொய்யெனவினைத்துநற் கொங்கையுங்கூந்தலும் புனலினிடையுண்டோவெனப், புற்பலஞ்சைவலமதெனவேமறுத்துப்புகன்றிடு திகங்காவெனத், தையலவளேயென்ன நாணொடுவணங்கியென் றன்பிழை பொருத்தியென்றே, சங்கரனுரைத்திடத் திருவுளமகிழ்ந்தசிவ சங்கரியுமைகாக்கவே. உ

அரணவனிடத்திலே சங்கரன்வந்துதா னையவென்செவியை மிகவும், அறுமுகன்கிள்ளினனென்றேசிணுங்கிடவு மத்தன்வேலவனை நோக்கி, விரைவுடன்வினவவே யண்ணனென்சென்னியில் விளங்குகண்ணெண்ணினனென், வெம்பிடும்பிள்ளையைப் பார்த்துநீயப்படி விகடமேன்செய்தாயென, மருவுமென்னைந்நீள முழையளந்தானென்ன மயிலனைகத்தழுமிற்க, மலையரையனுதவுவருமுமையவளைநோக்கிநின் மைந்தரைப்பாராயெனக், கருதரியகடலாடையுலகுபலவண்டங் கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி, கணபதியையருகழைத் தகமகிழ்வுகொண்டனள் களிப்புடனுமைகாக்கவே. ௩

அம்பிகையான்றன்னை நோக்கியுன்றபரண மரவமென வுமையை நோக்கி, அரியரவசயனத்தை யரவருவமானத்தை யறியாச்சொல் சிறிதுமென்ன, நம்பியனைதொறுமிரந்துணுமாண்டிநீயென்னநான்றுதனரிவேனென்ன, நவையுறுபொய்புகன்றீரெனப்பாரத நடந்ததேகாரியமென வெம்பியொருவன்பிரம்பாலடித்ததேனென விளங்கிழையொருத்திதம்பால், வீசினதுசொல்லென்ன வெண்ணாயிரம்பெண்கண் மிகுகற்பைநீக்கினையெனப், பம்புநற்பினிலோ ரிரட்டிப்புநீக்கினது பதருமனீகேளெனப், பரமருடனிவ்வாறு விளையாடுபச்சைப்பசுங்கொடி யுமைகாக்கவே. ௪

அச்சுதனளிப்பனில மும்மதுநேயன்வித்தை யருளுவன்பலபத்திரன், அலமுதவுவன்சமன் பகடுபவனந்தமகாளமேதேரருதுமுண்டே, முசிரவயற்படையினைகொழுவதாக்குவோ மொய்ப்புடனிழுத்திருக்க, முந்தியவடற்கயிற்றுடனமற்றுநமதம்பர் முன்போயிரந்துகொள்வோம், இச்சையுடனமதினையத் தலையறுசிர்க்கந்தனினிமையொடு மாடுமேய்ப்பேன், இனியுழுதுபயிரிடுதனன்றுநன்றிளைக்கவிட்டிறந்துண்பதினமெனவே, கச்சுமுலைமாதுமையுரைத்திடும்புத்தியைக்கைக்கொண்டுளத்தினினைந்துநற், காரியமெனக்கருதி மெத்தக்களிகதிடுங் கண்ணுதலுமைகாக்கவே. ௫

இவர்பிதா.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பர்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெந்தைக்குயான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுவே ௰௩

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகண்டசுவைமுதிர்ச்சியாலே, தன்னியலைமுழுதுமுரைத்தமைபர்முன்னினைக்கவர்ந்து தடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானெனது மாதவத்தின்வினைநீரமண்ணின்மீதே, என்னுடன்வந்தவதரித்த விளங்கருணைப்பிரகாச னென்னுங்கோவே. ௰௪

நாணியன்பதைநாணென்றுரைத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றூற்
காணலாவதோருருவமெந்நாரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. ௰௫

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தபிகவிதை
சொல்லியிருவருடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியு மணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேதன் காண்.

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனு லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்றமயனிலு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமைதானோ, காண்டகுகண்மணியேநல்விளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே. ௰௭

சத்திமுத்தப்புலவர்.

நாராய்நாராய்செங்காலாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்காலாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி

இவர்பிறர.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிபங்காவுனது
செயல்வாய்த்தவம்பர்க்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெந்தைக்குயான்வாய்த்ததுவுமிங்கென்றனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமனைவாய்த்ததுமைந்தர்கள்வாய்த்ததுவே ௱௩

முன்னமொருதமிழ்ப்புலவன்றனையுண்டுகண்டசுவைமுதிர்ச்சியாலே, தன்னியலைமுழுது முரைத் தமைபர்முன்னினைக்கவர்ந்து தடங்காளத்தி, மன்னவனுண்டானென்னது மாதவத்தின்வினைதிரமண்ணின்மீதே, என்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப்பிரகாச னென்னுங் கோவே. ௱௪

நாணியன்பதைநாணென்றுரைத்திடுநசையால்
வேணுவானதுவளைந்துபோய்புகுந்ததுவென்றூற்
காணலாவதோருருவமெந்நாரியைக்கண்டால்
பூணுவார்மயல்காளையரென்பதும்புதிதோ. ௱௫

அல்லிமலர்ப்பண்ணவனுமாராய்ந்தறிகவிதை
சொல்லியிருவருடைத்தோன்றியயான்-முல்லை
அரும்பிற்பொலியு மணிமுறுவனல்லாய்
கரும்பிற்கணுநிகர்த்தேன் காண்.

வேலையசுவாமிகள்.

ஆண்டதனு லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்றமயனிலு மதிகமென்றே, பூண்டவுலகதனிலுள்ளோர் புகல்வதுகேட்டிருந்துமென்னபுதுமைதானோ, காண்டகுகண்மணியேநல்விளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதான், மாண்டனையென்றறிந்திருந்துமுயிர்தரித்தேன்யானுமிகுவன்னெஞ்சேனே. ௱௭

சத்திமுத்தப்புலவர்.

நாராய்நாராய்செங்கானாராய்
பழம்படுபனையின்கிழங்குபிளந்தன்ன
பவளக்கூர்வாய்ச்செங்கானாராய்
நீயுநின்மனைவியுந்தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுத்தவாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி

பாடுபார்த்திருக்குமெம்பனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறன்வழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனமெனுமே.

வெறுப்புற்கையுமரிதாங்கிள்ளைசோருமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமன்னுளென்னிருங்கலியாம்
குறும்பைத்தவிர்த்த குடிதாங்கியைத்தென்றுகூடியபின்
தெறும்புற்கொள்பானை கவளங்கொள்ளாமற்றெறவுட்டியதே. ௰௬

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சவென்றகரதலமுங்கணபணமுங்கங்கணமு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையு மம்புலிச்செஞ்சடையுங்
கஞ்சமலர்ச்சேவடியுங் கனைகழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங் கண்களொருமூன்று
நஞ்சையுண்டமணிமிடறு முந்நூலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீற்றொளியு மறிமானுமழுவும்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையா ளொப்பனைபாகமுமாய்ப்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப் பயமுண்டோவெமக்கே

அவர் மனைவி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பை யணைந்தனையாப்பொருளை
யருளொளியைப்பராபரத்துக் கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறமயிர்முனைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமழுமுதலைவினைவினைமுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள்செய்தனந்தந் தவக்குரைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குதவும்பசுந்துணர்கற்பகத்தை
வாக்குமனைவிகற்பத்தாலளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறுவெளியை மனவெளியிலடைப்பாம்

ஆகசெய்யுள் ௱௬௭.

பலபட்டைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடியது.

நின்றுபடியளக்கு நீலக்கொடிகளிரண்
டென்று முளவாங்குடந்தை யீச்சுரருக்-கொன்றுக்
குரைக்குமரையிந்தா ரொன்றனுக்கென்னு
வரைக்குமரையியா ரவர். ௧

எடுத்தசனனங்கடொறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலினைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்தாமணைதாவின்பால் பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பரதேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றனை முன்னோர்மொழிந்திடுவார்
அக்கண்ணற்றுள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனாலென்றறி. ௩

பாணியிலேபுள்ளிமான்பாதகத்தேபச்சைமான்
வேணிதனிலேயோர்வெள்ளைமான்-காணுமலர்ச்
செம்மானுலவுந்திருமறைக்காட்டீசரே
எம்மானுக்கெங்கேயிடப். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேயுரைக்குமலரிலயன்
தான்பணிந்தாலவன்றலையேசொல்லுந்தாரணியுன்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபரிந்துபரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகற்கே. ௫

மெய்க்கேயணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்கிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேயரைசேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாலெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயத்தைசசொல்லுங்களே. ௬

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடென்றுதாங்கிப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கர்
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்கரசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே. ௭

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயென்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்

றேகத்திற்பாதியுஞ்சேர்ந்தாலிருவருண்டேசிவனே
ஏமத்திராமலிருப்பாய்களந்தையுமென்னெஞ்சமே. ௮

துணையானநாரிபுலியையெல்லாம்பெருந்தொல்லைவடிக்
கணையானதுபுலியெல்லாமெடுத்தூன்றுங்கைச்சிலைகள்
லணையாகநின்றுபுலியினைத்தாங்குமென்றாலினியான்
பணையார்களந்தைப்பதியார்செயலையென்பண்ணுவதே. ௯

முன்னைக்கூப்பிடவேவோடிவந்தானைமுளரிமலர்ப்
பொன்னையேறியிருப்பானைப்பூமியின்கைக்கரும்பைத்
தின்னையென்றுகல்லானைக்கிட்டானைத்திருமதுரை
மன்னைவீதியிலேறிவந்தானைவணங்குதுமே. ௧௦

நமக்கின்றொருவரந்தாரீர்தரவேண்டுநலந்திகழ்க்குங்
குமக்கொங்கைபாகத்துக்கொச்சையள்ளீர்கொடுங்கோளரவிற்
கிளமக்கும்பிரையையளித்தாலதற்குமிரும்பசிபோ
முமக்குந்தலைச்சுமைபோமெங்கண்மானுமுயிர்பெறுமே. ௧௧

ஆனையுரித்துமதடனைப்போர்த்திட்டடியும்பட்டு
மானமழிந்தங்கிரந்தமதுரைச்சொக்கர்
ஞானமிகப்பெற்றுவாழ்வதெல்லாஞ்சொக்கநாயகியாள்
பானைபிடித்தமுதூர்த்தத்தினால்வந்தபாக்கியமே. ௧௨

ஆய்முத்துப்பந்தரின்மெல்லணைமீதன்னருகிருந்து
நீமுத்தந்தாவென்றவாகொஞ்சும்வேளையினித்தநித்தம்
வேய்முத்தரோடெங்குறைகளெல்லாமெல்லமெல்லச்சொன்னால்
வாய்முத்தஞ்சிந்திவிடுமே நெல்வேலிவடிவன்னையே. ௧௩

குதியான்மணையுதைத்துள்ளங்காலினிற்கூனிபிர
மதியாகந்தேய்த்தவ்விலங்கேசன்மாமுடிபத்துநக
நதியான்மிதித்துமுயலகன்மேனிதுலங்கவின்னும்
மிதியாநின்றலருளெங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே. ௧௪

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாம்புரக்கும்வழிகிசற்றுந்
தண்ணென்றநெஞ்சந்தரத்திலனே தனுவேடனெச்சில்
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்கர்பாதிபுடலமம்மைப்
பெண்ணென்றறிந்துமடித்தானெவ்வாறுபிரம்புகொண்டே. ௧௫

இன்றொக்கவேண்டி யெவ்வாறொக்குமோ வெழில்சேர் களந்தைக்
குன்றொக்குங் கோபுரமொக்குபக்கஞ்சன்றதுபோல்
அன்றொக்கவேண்டுமென்னல்வினை தீவினையாமிரண்டும்
என்றொக்குமோ வினைத்தென்களக்காடணைபாபெறவே. ௧௬

மாதாம்படியுண்டுமெய்சிவந்தான் குழல்வைத்திசைத்துச்
சேதாய்பலத்தகனியாய்சிவந்தான் செம்மவர்த்திருவின்
சூதாந்தனங்கைத்துரஞ்சிவந்தானவர் தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ்சிவந்தான் மல்லைப்பல்லவனே. ௧௭

பாடுந்தமிழ்க்குச்சிவந்தெழுந்தான் மல்லைப்பர்லைப்பல்லவர்கோன்
காடுஞ்செடியுந்திரியாதிரட்டைக்கடுக்கன்செல்லு
போதும்பொழுதென்னைபூட்டகிமாவற்பப்புல்லரைக்கொண்
டாடும்பொழுதின்கன்னத்திலேபின்றடிக்கின்றதே. ௧௮

நான்றெண்டனிட்டகனங்குழலாளையென் கண்மணியை
தேன்றொண்டைவாய்ச்சியைத் தென்கூடல்வாழ்சிறுபெண்பிள்ளையை
யான்றெண்டனிட்டபொழுதேயியமனெனக்குமடி
என்றெண்டனிட்டவிண்ணப்பமென்றோலையெழுதுவனே. ௧௯

மற்றோரொருவரைக்கண்டதுண்டோ சத்தியவாசகராய்
உற்றோர்க்கஞ்சுவெண்ணெய்க்கிறன்றாய்க்கொருகோடிபொய்கள்
சொற்றோனுந்தழைமலர்சாட்சியென்றுசொன்னோனுமல்லால்
கற்றோர்கள்வம்பினகள்செம்பின்கள்பொம்பின்களந்தையிலே. ௨௦

அண்டத்தமரருமாயனும்வேதனுமந்தணரும்
பண்டெத்தனைதவஞ்செய்தனரோ மணப்பந்தலிலே
துண்டப்பிறைபணிசொக்கர்வைத்தகலிக்குநீ தாணிந்து
கண்டத்தைநீட்டினையே கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௨௧

அற்பின்றதாயென்றுனைப்பணிந்தாலென்னவதியெல்லாம்
பொற்பின்றபூஷணம்போற்றுதிக்தாய்புகழ்க்கூடலில்வாழ்
கற்பின்றகட்டிக்கரும்பேயுனக்குக்கன்னெஞ்சதுதான்
வெற்பின்றவாசனையோவுள்ளவாறுவிளம்பெனக்கே. ௨௨

பேல்லவோவொருவேளைவரந்தந்துபேசிடுங்கல்
லாயல்லவோநின்மனங்கெட்டியானதுமற்புகந்தான்
நீயல்லவோமதுரேசர்பங்குற்றவணியெனக்குத்
தாயல்லவோபிள்ளைநானல்லவோசிவசாம்பவியே. ௨௩

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றிரண்டு
முண்டோதிவந்திடும்போதம்மைகோயின்முன்னேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே. ௨௪

செகத்தாபெனவந்ததெள்ளமுதேகதென்னகலையெனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கணம்மேமின்னயனத்தினால்
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாவலும்விளங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதாமுத்துமூக்குத்தியே. ௨௫

செகமதில்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரத்தினம்விற்றசொக்கேசரைமேவியன்பாச்
சுகமதிதந்தெனையாள்கயற்கண்ணிபின்சுந்தரமா
முகமதியின்றகதிர்மணியோமுத்துமூக்குத்தியே. ௨௬

பொன்னைமலையத்துவசனாகியபூபனீன்றெடுத்த
மின்னையுனதுவதனத்தையேவெண்மதியெனத்
தன்னையத்தாலொருதாரகையானதுதான்விரும்பி
நின்னைகிடந்தினம்பார்க்கின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே. ௨௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்சொக்கர்வந்திருக்கும்
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணைசுமந்துபெருமகரங்
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவர்பொன்னடிகொண்டதே. ௨௮

அக்குவடம்புனையானந்தவெள்ளத்தையங்கயர்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழம்பொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்கள் ௨௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பால்வரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல்
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றஞ்சுவனே. ௩0

உரையேனும்பேரையுணரேனின்சீரையுனக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடந்தகுண
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேசர்தமிழ்ந்தசுந்தரமே. ௩௧

முக்கட்பராபரை சொக்கப்பிரானெனு முன்னவனே
டொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிலங்கிதி யுற்றமிகச்
சொக்கச்சிவந்த பொற்றாமரைப்பாத தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுத்தவர் சொர்க்கத்தினையெட்டிப் பார்ப்பவரே. ௩௨

மட்டார்குழலங் கயற்கணம்மேயிம் மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாதன துயர்கின்பாற்சொல்லி யேசலிக்க
ஒட்டாரநீசெய்ய லாகாதுபாருன் னடிமைதன்னை
நட்டாற்றிற்கைவிட் டிடாதேபழிவெகு நாணிற்குமே. ௩௩

விரித்தான்சடையை மகாமேருவாக்கி வில்லைவிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தை யெரித்தான்பரகுரு தேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியை யுடுத்தான்பகிரண்டத் துள்ளுலகும்
பரித்தான்மதுரை தரித்தான்சவுந்தர பாண்டியனே. ௩௪

மைக்காற்குழற்பெண் வடிவாளைத்தென்னவன் மாமகளை
அக்காளையோன்பங்கி லாத்தாளைமாறங்கை யானவளைத்
திக்கார்தொழுங்கயற் கண்ணாளையோர்தினஞ் சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர் சொர்க்காதிபோகத் திருப்பவரே. ௩௫

வண்டிட்டகூந்தலும் வாரிட்டகொங்கை வரைகளுங்கற்
கண்டிட்டசொல்லுங் கயற்கணிபாகமுங் கைதொழுதேன்
தண்டிட்டடிக்கு மறலிவந்தாற்றன்னை யிட்டுநகைத்
துண்டிட்டுவாசிறு பிள்ளாயென் றாருக் கனுப்புவனே. ௩௬

பொன்னேபொருந்தற் புதமேபொலிந்தமென் பூந்திருவே
தென்னேசிறந்தசெந் தேனேதிருந்தருட் சின்மயமே
அன்னேயமுதே யருளேயமரர்க் கரும்பொருளே
மின்னேவியன்கூட ரேமதுராபுரி மீனம்மையே. ௩௭

கேட்டதுவில்லை கொடுப்பாருமில்லை திரத்துழவில்
பூட்டேருமில்லை யிதெல்லாமெம்பாலிலை பூர்ணவரங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையேயினிக் கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்படிபோட்டேன்மதுரை மனோன்மணியே. ௩௮

உள்ளக்கவலை யெலாம்விள்ளும்போது முன்துமனம்
எள்ளத்தனையிரங் காதிருந்தாயெளி யேனினிமேல்
தள்ளப்புறத்தினி லென்றாலும்போவது தானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுண்ணுங் கிள்ளாய்கடம்ப வனவல்லியே. ௩௯

எப்படியெப்படிச் சொன்னாலுநாணிரங் கேனெனவே
அப்படியப்படி நீயிருக்கின்ற வதிசயத்தை

இப்படியிப்படி யென்றுகிலுமெனக் கேதெரியச்
செப்படிசெப்படி யம்மாமதுரைச் சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பத்திலுன்னைத்தொழுவாயிரங்கண்ணுஞ்சொல்லும்பொல்லேன்
தப்பத்தவறத் தொழுதாலுஞ்சொக்கர் தளம்புயத்துக்
கொப்பத்திரண்ட கொங்கையுன்னவயவ மொன்றுக்கொன்று
முப்பத்திரண்கெண் வேண்டுங்கண்டாயென் முகத்தினுக்கே. ௪௧

துடியார்கரத்து மதுரேசரேயும்மைத் துள்ளியசேற்
கொடியானடித்ததுங் குற்றமன்றேகிழக் கோதையிவள்
அடியாளென்றேசுட்ட பிட்டையெல்லாமள்ளி யள்ளித்தின்று
வடியாநதியிற் கரைத்துவிட்டீரவள் வல்வினையே. ௪௨

காஞ்சொன்னகண்ட தெந்நாளோதொடுத்த கவிக்கெவர்கள்
உரஞ்சொன்னதோவந் திருத்ததிவ்வேளை யுதவுனக்கே
பரஞ்சொன்னேனின்னம்பாரமுகமேதிது பத்துலட்சம்
தரஞ்சொன்னதாயெண்ணு வாய்சிவகாம சவுந்தரியே. ௪௩

ஒருபாதிமால்கொள மற்றொருபாதி யுமையவள்கொண்
டிருபாதியாலு மிறந்தான்புராரி யிருக்கிறியோ
பெருவாரிதியிற் பிறைவானிற்சர்ப்பம் பிலத்திற்கற்ப
தருவானபோஜ கொடைகின்கையோடென்கை தந்தவனே. ௪௪

பாலனைப்பழித்தல்.

அரும்பாலகாமுனம் பூமணஞ்சொற்பொரு ளாகமுயிர்
கரும்பாஞ்சுவையெள்ளு மெண்ணெயும்போலொத்த காதலரைப்
பெரும்பாலினல்லன்னங் கங்காசலத்தைப் புரிப்பதுபோல்
சுரும்பாம்புலவர் யமனேலைசெக்கெனத் தோன்றினையே. ௪௫

அரும்பாக்கியகொங்கை பாலாக்கியவுங்க ளப்பனெஞ்சை
இரும்பாக்கியென்னெஞ்சைப் பித்தளையாக்கியவ் வேந்திழையைச்
சுரும்பாக்கிஎன்னையும் வேம்பாக்கியிவ்வண்ணங் கண்டனையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோயுனைப் பெற்றதுவே. ௪௬

கல்விவேற்பிரிதல்.

விண்ணுக்குமாமதி காயவெங்காம வெரிகொளுந்தப்
பண்ணுக்குமாமொழி காதங்கமாம்பஞ்ச பூதியம்போம்
கண்ணுக்குமூக்குச்செவியாக்கையற்ற கடத்திலங்கும்
பெண்ணுக்குவார்தமைப்போலோதிவாரும் பிரிபவரே. ௪௭

உனக்கின்றியான்செய்த குற்றமொன்றில்லை யுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழவறியேன் உண்மைசேர்மயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிடடண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றிலேறி விழுவேனின்னல்குற் றடாகத்திலே. ௪௯

சுண்ணாம்புதீட்டநல் லாள்காட்டமோதிரஞ் சூட்டமலர்க்
கண்ணாரைக்கூட்டவிரணாங்கிருக்கக் கதிர்க்கம்பிபோல
எண்ணாநடுவிரற் கேதாமுலோபருக் கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணல் செய்வணிகர்செந்தில் காத்தவனே. ௪௯

நிணம்போதத்தள்ளிப் பெரும்பூதம்போலப் பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போற்கிடந்து புரளுவர்காண்பிறர்க் கிட்டுவைத்த
பிணம்போனபின்பு விவேகமுண்டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதுங்கறுப் பாதெனமாவையிற் காவலனே. ௫௰

எவைக்குங்கூன்சிலை தொட்டானனங்க னிருவிசும்பில்
தீவைக்குந்திங்கட் குடையெடுத்தான்றென்றற் றேருகைத்தான்
கவைக்குங்கண்மணி கஸ்தூரியீன்ற கறுப்பன்லரை
மாவைக்கும்பாவைக்கும் பூவைக்கும்போது வடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னாகத்தார்பணி மாயோன்கரத்தைப் பொருப்பில்வரும்
மின்னான்முகங்கண் டனஞ்சாயல்போர்பெற வேண்டியன்றோ
வந்நாட்கமல மலர்கடன்மேரு வணிமயிலும்
தன்னாலயரி சங்கரன்வேலைத்தாங்கியதே. ௫௨

குண்டக்கொருத்தனைக் கூத்தாடும்பித்தனைக் குண்டுணியைக்
கண்டக்கருப்பனைப் பிள்ளைபைத்தின்னியைக் காணவயன்
மண்டைக்கரத்தனைக் கண்ணப்பனெச்சிலை வாரியுண்ட
பண்டைப்பறையனையோ தேவனென்று பகருவதே. ௫௩

அந்தக்கரும்பள்ளி பாசாங்குசத்திகண் ணம்படைச்சி
மைந்தப்விடச்சி குறத்திக்குமாமி நவில்வளைச்சி
சந்தம்புழுக்கச்சி யாம்பனையோனுக்குத் தங்கச்சியாம்
இந்தப்பரச்சியையோ சிவகாமி யென்றேத்துவதே. ௫௪

நிலமேழளந்த நெடுமால்பணியு நிமலர்பொன்னம்
பலமேவுதில்லைப் பதிநடராயர் பனிவரையில்
கலமேதிமிங்கல மேசங்கமேநற் சயலினமே
[illegible] ௫௫

பொரடக்கயம்பிடி யென்றான்மகனுமிப் பூவையுமா
தரடக்கமுஞ்சற் றடுந்திலனேமலாத் தாள்வணங்கா
முரடக்கடவுடக் கெடிமன்னர்வெற்றி முடிபிடுங்குங்
கரடக்களிற்றண்ண லேவல்லமாநகர் காளத்தியே. ருசு

கவியாகுமாதினைப் பெற்றேன்புலவன்கற் றேனையாம்
செவியாரக்கேட்டங் குணர்வான்சகோதரன் செந்தமிழ்க்கு
தவியாவருமை யறியான்பதியவன் றனிலையேல்
புவியாருமண்ணுக்கு ளென்பலமாமந்தப் பூங்கொடிக்கே. ருஎ

சேராதவேடன் செருப்பாலடிக்கவுந் தீண்டவுந்தன்
நீர்வாயுமிழவு முச்சிடம்போடவு நீட்டசிலைத்
தாராரிடிக்கவுங் கண்ணீர்த்ததும்பவுந் தாய்தமர்கள்
ஆராகிலுமில்லையோ திருக்காளத்தியப்பனுக்கே. ருஅ

ஒட்டாகவொட்டியுங் காற்பொன்னின்மாப்பொன் னுபாயமதாய்த்
தெட்டாதிரான்பணி செய்யாதிரான்செம்பொன் மேருவினைக்
கட்டாகக்கட்டிக் கடுகளவாநிறை காட்டவல்ல
தட்டானுக்கஞ்சியல்லோவணிந்தான்சிவன் சர்ப்பத்தையே. ருகூ

ஏராட்டும்பூந்தொங்கனமோகனக்கராற்கினியசுகம்
பாராட்டநானினி யாளல்லவேபசு மென்குழவி
தாராட்டவுஞ்சங்கிற் பால்விள்ளைக்கூட்டித் தடவிமஞ்சள்
நீராட்டமையிடப்போமோயெனக்குள்ள நேரமுமே. சுய

விருத்தம்.

மட்டாருந் தென்களந்தைப்படிக்கரசனுரைத்த தமிழ்வரைந்த வேட்டைப், பட்டாலேசூழ்ந்தாலுமுலகும் பரிமளிக்கும்பரிந்தவேட்டைத், தொட்டாங்கைம்மணக்குஞ் சொன்னாலும்வாய்மணக்குந் துய்யசேற்றில், நட்டாலுந்தமிழ்ப்பயிராய்விளைந்திடுமேபாட்டினிடநளினந்தானே. சுக

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யரும்பறவையாற்றுயிலும்
மாகலங்கேயங்கே மலர்மடந்தை-கோலஞ்சேர்
செங்கேதகைமணக்குஞ் செங்குன்றையூரனெங்கே
ஆங்கேயிரவலரெல் லாம். சுஉ

ஊரைச்சுடுமோ வுலகமதனைச்சுடுமோ
ஆரைச்சுடுமோ வறியேனே-நேரே

பொரும்புவட்டமான்முலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௩

நற்றோரணவீதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
கற்றோர்தமக்களிக்கும் கையேகை-மற்றோர்கை
வேங்கைபலகைமுகை வேட்கைபுலகைநகை
காங்கையமுகைவிமு கை. ௬௪

போசநீபோர்புயலாப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசுவாயங்கதிலோர் விந்தேனும்-பேசுமென்மேல்
பட்டதில்லையென்வறுமை பாரக்குடையாகி
முட்டக்கவித்திடுத லால். ௬௫

காலையரவிந்தங்கழுநீருடன்கலந்தால்
மாலையரவிந்த மயக்காமோ-பாலைப்
பழிக்கின்றமென்முலையிர் பாண்டியனுரை
அழிக்கின்றதென்னு வது. ௬௬

பாண்டியனூர்-கூடல்-அது-புணர்ச்சி.

ஆக-செய்யுள்-௬௩.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மையே
ஆய்த்தமணலி லணிவரையிற்-காய்த்த
கதிரைமாளத்தின்னுங் காளிங்கனேறுங்
குதிரைமாளக்கொண்டு போ. ௧

இவருபாத்தியாயர்.

பொதியிலகத்தினுப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிதைவில்புலவர் சிகாமணியாய்த்துதியேருஞ்
செங்காட்டங்கோட்டத் துரையூரெனுந்தலததில்
தங்காட்டங்கொண்டிருப்பாய்த் தான. ௨

அகவல்.

வாழுசோழவேன் வால்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெறி மாளிகையின்வயிற்
கட்டிளங்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
என்றறிமனைவி நெடிதுதுயில்கொளச்

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானேதமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவாளே. ௰௫

திருமங்கையாழ்வார்.

வறுக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மதிலிலோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்யுங்காழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தப்பெருமாள்கேளீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலால்வெந்த
அங்கத்தைபூம்பாவையாக்கினாமென்
றிருக்குமதுதகவன்றுநிலவால்வெந்த
விலையுமோர்பெண்ணாக்கலியல்புதானே. ௰௬

சேமங்குருகையோசெய்யதிருப்பாற்கடலோ
நாமம்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமா னுனக்கு. ௰௭

சங்கத்தார் அகவல்.

காலைஞாயிறுகடுங்கதிர்பரப்பி
வேலையுங்குளனும்வெடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்மக்கண்முகம்பாராமல்
வெந்தசாதமும்வெவ்வேருந்திக்
குணமுடனாளுங்கொடுத்துறவாண்ட
கணவனைமகளிர்கண்பாராமல்
பளுத்தவுடலம்பசையறவற்றி
விழித்தறவிழியெலாம்வேற்றதுவிழியா. ௰௮

அறவுகையன்றிமறவுகைபெருகி
உறவறமொழிந்தவூழிகாலத்தில்
தாயிலார்க்குத்தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத்தந்தையேயாகியும்
இந்தமானிலத்திடுக்கண்டீர்
வந்துதோன்றியமாநிதிக்கிழவன்
நீலஞ்சேரிநெடுமானன்
ஆலஞ்செறியினான்றசடையன்

பிறந்தும்பிறர்கேடுநினையான்
பிறர்பொருள்வவ்வான
மறந்தும்போகானவாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாதெம்மையுங்காத்தான
வருந்தல்வேண்டாம்வழுதி
இருந்தனமிருந்தனமிடாகொடுத்தனனே. ௧௧

திருமழிசையார்.

கண்ணிகணணன்போவென்றான் காமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீயிங் கிராதே-துணிவுடனே
செந்நாப்பலவன்யான் சேவகன்றான்நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக் கொள். ௧௨

ஆகசெய்யுள் ௫௫.

சொக்கநாதப்புலவர்.

சீர்கறுத்தமுகிற்காத்தான்கஸ்தூரிபூபனருள்சேயாவென்று, மோர்கருப்புமில்லாத தொண்டவளநாட்டிருக்கு முசித்தவளே, ஆர்கறுப்பனென்று சொல்லி யழைத்தாலு நாமுன்னையன்பினால், போகறுப்பனிறஞ்சிவப்பன்கீர்த்தியினால் வெளுப்பனெனப் பேசுவோமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம்பின்பு
பெரியநரவாகனமும்பெற்றோம்பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்திநிலைநிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமில்லையினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளில்குசிதம்பரத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேர்கருங்கட்டளவநகைத்தெய்வயானை
வள்ளிபுணர்சிறப்பணைந்துதித்தோமெங்கள்
மானவவளர்கறுப்பவுன்னைவாழ்த்தினேமே. ௨

எல்லப்பனம்மைப் பனதிருவேங்கடராம னெழிற்சீராளன், வல்லக்கொண்டவனுடனே மாதை வெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தா

துளைபடுபாமரமோரேழுமெய்தவன் றூதுகவி
உளைபடுவாரிதியொன்றேகடந்த தொளிர்தரள
வளைபடுவாவிபணைவைமன் கூத்தன்வகுத்தகவி
தளைபடுகாலுடனேகடலேழுந் தாண்டினதே ௧௫

தூங்காதராதலமெங்குமொருமிக்கத் துய்த்தநர
சிங்காதராதரந்தானநிங்கேதனல்கச் சேலம்வந்த
கெங்காதராநின்புகழ்கேட்டசைப்பான கிரீடமென்றே
வெங்காதராவுக்குச்செய்தானிலைமலர் வேதத்தனே. ௧௬

பரசைவடமலையப்பாவிருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசைவடமலையப்பானுஞ்செல்ல முழக்கஞ்செய்தோய்
சிரசைவடமலையப்பாம்பின்வைத்துத் திருக்கண்வளர்
இரசைவடமலையப்பாவிப்பாருக்கோ ருத்திரனே. ௧௭

சோதிச்சவரிவிழிக்கோபுறவில்லை தூயகுழல்
கோதிச்சவரிமுடிக்கரியாள்கொண்ட கோலமென்னே
நீதிச்சவரிப்பெருமாளென்றே நினைந்துருகப்
போதிச்சவரிவட்காரோவரிவிலன் பூங்கொடியே. ௧௮

சொல்லுக்கினியகழுக்குன்றரேயுமைச் சொல்லவென்றால்
அல்லற்பிழைப்புப்பிழைத்துவிட்டீர்முப் புராதியர்மேல்
வில்லைக்குனித்தெய்யமாட்டாதகீரந்த வேலைதனிற்
பல்லைத்திறந்துவிட்டீரிதுவோஉம் படைத்தொழிலே. ௧௯

துயிலையிலேயிடர்துன்னிலையிலே தெவ்வர்குழையிலே
பயிலையிலேயிருட்பாதியிலேபசும் பாலனைத்தை
அயிலையிலேவயதாகையிலே நமக்கார் துணைதான்
மயிலையிலேவளர்சிங்காரவேலர் மயிலையிலே. ௨௰

போதாசிவகுருநாதாகலவை புழுகொடுசெவ்
வாதார்ந்தகொங்கைக்குறமாதுவள்ளிக்கு வாய்த்திடுமின்
பாதாருகர்செற்றவேல்விடுத்தாலென் பகைகையறக்
காதாமணமிராங்காதாசிவகிரிக் காங்கேயனே. ௨௧

காப்பின்னைபின்னைக்கறிக்கிச்சைபட்டுவை வைக்கரைமேன்
மாப்பிட்டுவைத்தமயிலேகனேபலி யானின்னைக்
கட்டிட்டுநின்றருணித்தொருகோலக் கொப்பாற்றடவிப்
பூப்பட்டகண்ணிச்சயமாக்கினுன்னைப் புயல்வண்ணனே. ௨௨

உம்பரைவாழ்வித்ததஞ்சங்கண்டோமெண் புரமெரித்த
அப்பரையேற்றியகுலங்கண்டோமொரு ளுங்குறையில்
நம்குரைபாகமுங்கண்டோமவர்திரு நாமருசொல்லா
வம்பரையுங்கண்ணிற்கண்டோம்வெண்காடனை வாழ்த்துங்களே. உ௩

மாடேறுதாளுநதியேறு சொன்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையுமுடையார்தமக்கிட மோங்கியநெற்
கூடேறுசங்கஞ்சொரிமுத்தந்தமுட்டை யென்றேகமலக்
காடேறுமன்னஞ்சிறகாலணைக்குங்கழுக்குன்றமே. உ௪

நெருப்புக்கருக்கச்சிவப்புள்ளமேனியர் நீள்கனகப்
பொருப்புக்குனித்துப்புரமெறித்தார்க்கிடம் போர்க்களிற்றின்
மறுப்புக்கண்முத்தும் வளர்கழைமுத்தும்வளைக்கண்முத்தும்
கருப்புக்கண்முத்து மதிக்குலங்காட்டுங்கழுக்குன்றமே. உ௫

ஆலங்கிடக்குமனத்தார்க் கொருநன்றியம்பிவிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குங்கண்டாய் குறையாதகுண
சீலங்கிடக்குமனத்தார்க்கொரு நன்றிசெய்யில்வெகு
காலங்கிடக்குங்கண்டாய்வணிகர் செந்தில்காத்தவனே. உ௬

வெண்பா.

வேளுக்குவாப்பரியும் வில்லுக்குவேலமுஞ்சேல்
வாளொக்குங்கண்டம்வார் வாய்க்காடும் நாளும்
மருத்தப்பனையே வளர்த்துவிட்டதாலே
மருத்தப்பனையேவணங்கு வார். உ௭

இந்தாமணிசங்கு தேனுபலர்த்தாமரைசீர்
ஐந்தருவுநின்னவே யாயிருக்க வந்தேதான்
கச்சவிடமேயண்ட கண்டாகடைதோறும்
பிச்சையிரந்துண்டதென்ன பேசு. உ௮

அந்திக்கார்வந்துமய லாற்றுவாரன்னையிடு
வந்திக்கார்வந்து வழக்குரைப்பார்-நந்திக்கார்
கச்சிக்காளத்திக்கர காதலுரைப்பார்களக்க
கச்சிக்காளத்திக்கார் காண். உ௯

இருப்போமென்றூ. மிராதனபானையிக்
கருப்போமென்றூன் கசக்கும்-விருப்பாரும்
காசண்முகனைக் கடல்புடைசூழ்கோவளம்வாழ்
மாசண்முகனை மறந்து. ௩௰

பாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபோ ருதவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேர
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைக்கனத்தம்வைத்தவா ரின்று. ௩௧

வெங்காயஞ்சுக்கானல் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத்தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியாரே. ௩௨

கன்னெஞ்சுகல்லாகு மென்றறிந்தக்கல்லுமையாள்
பொன்னஞ்சரணம் பெறுதென்றே-முன்னாள்
இடத்தாளேயம்மியின்மே லேற்றுக்களக்காடா
இடத்தாளேயஞ்சாதே யின்று. ௩௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்னுமுலை
எந்நேரவென்மதலைக் கெட்டுமுலையென்றாலும்
பைந்நாகஞ்சூழ்மதுரைப் பாணுநின்பாகனுக்கிங்
கென்னாகமென்னா மினி. ௩௪

நங்கையொருத்தியையு நாமிவர்மூவரையும்
பொங்கும்மனிபொருக்குமே-சங்கம்
குழையவரால்பாயுங் குருநாடர்கோவே
பழையவராலென்னபயன். ௩௫

நங்கைபயண நயக்கென் றுரைத்தவளவில்
அங்கம்பசலைநிற மானதே-செங்கை
வளைநெகிழப்பூதி மறுத்தேனென்றோத
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து. ௩௬

உன்னுயிருமென்னுயிரு மொன்றென்பதின்றறிந்தேன்
மன்னுபுகழ்மச்சத்தார் மன்னவா-உன்னுடைய
பொன்னகத்தொங்கையர்கம் போகநகச்சின்னங்கள்
என்னகத்தேயெரிகையால். ௩௭

ஒருவர்க்கிடமா யுகந்திருந்தபாயல்
ஒருவர்க்கிடமாய தென்னு-மருவலரைக்
கன்னாட்டவின்னாட்டுங் கண்டன்கரிகாலன்
தன்னாட்டிபுதுமை தான். ௩௮

அம்பலவாவின்றொருகா லாடினலாகாதோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ-சம்புவே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந்தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்செலிக்கு மூர். ௩௯

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே-நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனே யின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற் கார். ௪௰

இந்தவிடைநிற்பதரி தென்றணையும்மானை
சந்தேகமாகச் சமைத்தானே-அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரையிற் பைங்கொடியீர்கொங்கையிள
நீரதிராகன்னடபின்னீர். ௪௧

காளத்திகண்டத்தே காளத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன் கரத்திலே-காளத்தி
அங்கமெங்கும்வெவ்வழலை யாற்றினன்ஞானப்பூங்
கங்கையென்னும் பெண்ணொருத்திகண்டு. ௪௨

மேவினுடனே விடியும்விடியாது
கோவைமணிமார்பன் கூடாநாள்-தேவர்
திரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாலும்பொல்லா திரா. ௪௩

ஆக செய்யுள்-௫௫௭.

அம்மானை.

சித்தம்பூர்வாழுஞ் சிவனளித்தபிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினர்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலவோவம்மானை
இரவுபகல்குண்டுணிக்கிங் கேச்சுண்டோவம்மானை. ௧

விருப்பாரும்பூஞ்சோலை மேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாகாயின்

இரப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்த தென்னமதியம்மானை
என்றல்லோமண் ணுண்டிருந்தனர்காணம்மானை. ௨

ஆதாரமாகுடந்தை யாதிடும்பேச்சுரனார்
கோதாடுமென்மதனைக் கொன்றரித்தாரம்மானை
கோதாடுமென்மதனைக் கொன்றெரித்தாராமாயின்
யாதாபிதாக்கள்பழி வாங்காரோவம்மானை
வாங்குதற்குமுன்வாயின் மண்விழுந்ததம்மானை ௩

தொல்லுலகிலெல்லோருஞ் சொன்மாங்கனியொன்று
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோவம்மானை
நல்லதொருகாஞ்சி நகரிலுண்டோயாமாயின்
எல்லோர்க்குத்தானே யினிக்குமோவம்மானை
இனித்திருக்குமொருவேளை யெரித்திருக்குமம்மானை. ௪

மட்டுவார்கூந்தலு மையாண்மணமகிழக்
கட்டுமாவென்றுளது கச்சிலேயம்மானை
கட்டுமாவொன்றுளது கச்சியிலேயாமாயின்
இட்டமாநற்கனிகா யில்லையேவம்மானை
இல்லாமற்கல்வா லெறிவாரோவம்மானை. ௫

கல்லாலின்கீழிருக்குங் காளத்திநாதருக்குப்
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுகாணம்மானை
பொல்லாச்சிலந்தி புகுந்ததுவேயாமாயின்
வல்லானொருபணிக்கன் வாரானோவம்மானை
வந்தல்லோபண்டு வடுபட்டதம்மானை. ௬

ஆரத்தடல்வயல் சூழாமாதைவாழழகர்
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததம்மானை
தாரொத்தமேனி தழலொத்ததாமாயின்
ஈரக்கங்காநதியா னிருப்பதேனம்மானை
ஈரம்பெருநெருப்புக் கில்லையேயம்மானை. ௭

மாசிலாத்தென்விரிஞ்சை மார்க்கசகாயலிங்கர்
வேசியர்பாற்றூது சொல்லி மீண்டனர்காணம்மானை
வேசியர்பாற்றூதுசொல்லி மீண்டனரேயாமாயின்
வீசமுனைவெட்கமவர்க் கில்லையோயம்மானை
இல்லாமற்றலையிரக்க மேன்வந்ததம்மானை. ௮

வற்றாதலைவலையிலும் வான்விசையன்றன்கையிலும்
பற்றுமலன்னலடி பட்டனர்காணம்மானை
பற்றில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பெற்றில்லாதசிறு பிள்ளையோவம்மானை
பிள்ளையுடையபித்தனர்காணம்மானை. ௯

பூங்காவனஞ்சூழும் புள்ளிருக்கும்வேளூரன்
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணன்காணம்மானை
பாங்கானதென்மதுரைப் பாணனேயாமாயின்
தாங்காதிழையெடுத்துத் தைப்பதேனுவம்மானை
தையலுக்கல்ல சமர்த்தன்காணம்மானை. ௰

இப்பூமிதன்னி லெப்பல்பார்த்திருத்தணியில்
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயம்மானை
முப்பூவிளையு முருகருக்கேயாமாயின்
அப்பவருக்கங்கே யரிதல்லோவம்மானை
அவர்க்குழகயாறு லப்பரிதோவம்மானை. ௧௧

மார்த்தொரடுவிண்ணோர் வணங்குதணிகாசலத்தான்
போர்த்தசல்லியோட்டிவிரப் போனமகன்காணம்மானை
போர்த்துதல்லியோட்டிவிரப் போனமகனேயாமாயின்
காந்திவிபொடகப்பொற் காசரிதோவம்மானை
கல்லாறவெற்படைநாகாற் காசரிதோவம்மானை. ௧௨

பாலாறுசேரும் பாமர்திருவிற்கோலா
நாலாறுசேரி நடப்புகுந்தாரம்மானை
நாலாறுசேரி நடப்புகுந்தாராமாயின்
தோலாளைபோடெ டுப்புதொட்ட தூண்டோவம்மானை
தொட்டனரென்றேமறையோர்தொட்டிலர்காணம்மானை. ௧௩

கோணாப்பலையுடைய கோதைபிடப்பாகனார்
சேணடர்போற்றுதிரு வப்பனர்காணம்மானை
சேணடர்போற்றுதிரு வப்பனரேயாமாயின்
ஏனதிமால்பிரமர்க் கெட்டாரோவம்மானை
இடைமதிக்குங்குசமதிக்கு மெட்டுவரோவம்மானை. ௧௪

அண்டரெல்லாப்போற்றுகின்ற வண்ணாமலைநாதர்
சண்டொருபெண்பாரியுடல் கைக்கொண்டாரம்மானை

கண்டொருபெண்பாதியுடன் கைக்கொண்டாராமாயின்
எண்டவிடமெல்லாமே லூராதோவம்மானை
ஊருமென்றேயுண்ணு முலையாளம்மானை. ௧௫

தேவாதிதேவன் றிருவல்லிக்கேணியண்ணல்
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவன்காணம்மானை
ஓவாப்பெருஞ்செல்வ முற்றவனேயாமாயின்
பூவாளுமாவலிபாற் போவதேனம்மானை
போனகதைகேட்கிலது பூதானமம்மானை. ௧௬

வில்வந்திருச்சடில மேவுமயிலேச்சுரனார்
செல்வந்தழைந்துநின்ற செல்வர்காணம்மானை
இல்லங்கடோறு மிரப்பதேனம்மானை
இறந்தார்விதிதலைவந் தேறலாவம்மானை. ௧௭

தீமைக்கடல்விடத்தைத் தேர்ந்தவிரிஞ்சேசுரனார்
வாமத்தொருமயிலை வைத்தவர்காணம்மானை
வாமத்தொருமயிலை வைத்தனரேயாமாயின்
ஏமமுடிமேலாவ தேறுமோவம்மானை
ஏறுதோவன்புற் றிருந்தக்காலம்மானை. ௧௮

இருவருக்குங்காண்பரிய வீசர்மதுரேசர்
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனர்காணம்மானை
விருதுகட்டியங்கம்வெட்டி வென்றனரேயாமாயின்
அருமையிடம்பிருகூ றுவதேனம்மானை
ஆறுலுங்காயமில்லை யையரிவர்க்கம்மானை. ௧௯

அடர்ந்துவாழுங்குடந்தை யாராவமுதர்
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுகாணம்மானை
மடந்தைபாகர்க்கேரு மாடுதானாமாயின்
சடந்தபாதம்மிரண்டும் காணுமோவம்மானை
கண்ணிரண்டும்பூவானாற் காண்பாரோவம்மானை. ௨௰

கொண்டறிகற்சோலைவளர் குப்பபுரிவாழரனார்
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பெண்டுகளைச்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தரேவம்மானை
கண்டவிடந்தங்குங் கருத்தர்தாமம்மானை. ௨௧

தெண்டிரைசூழ்தில்லைச் சிவகாமிதாயார்க்குக்
கண்டமெல்லாஞானக் கருமபதுகாணம்மானை
கண்டமெல்லாஞானக் கருப்பதுவேயாமாயின்
கண்டர்பிராணனைதனி லாடாளோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தனன்காணம்மானை. ௨௨

விருத்தசடைத்தில்லைநகர் மேவுஞ்சிதம்பரற்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமல்லோவம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருத்தகடனஞ்சாற் பிழையாரோவம்மானை
பிழைத்தல்லோநடமாடிப் பேருரானம்மானை. ௨௩

விரிந்தபுகழ்புள்ளிருக்கும் வேளூர்வயித்தியனார்
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதர்காணம்மானை
பரிந்துவினைதீர்க்கவல்ல பண்டிதரேயாமாயின்
மருந்துவிலைகைக்கூலி வாங்காரோவம்மானை
வாயிலேமண்போட்டு வாங்குவர்தானம்மானை. ௨௪

பாட்டுவரிச் சுரும்பார் பாடுஞ்சிதம்பரனார்
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாரம்மானை
மாட்டிடையன்றேடமன்றி லாடெடுத்தாராமாயின்
ஆட்டுக்காரன்னை யறிந்ததோவம்மானை
அறிந்தான்காண்காற்புலியு மறைப்பாம்புமம்மானை. ௨௫

இன்னதிதுவென் றிறைவன்றிறகதனைச்
சொன்னமறையுந்துணிந்தறியாதம்மானை
சொன்னமறையுந் துணிந்தறியாதாமாயின்
இன்னிவனத்திடையே காணலாமம்மானை
கண்டார்பிறிதென் றுங் காணார்காணம்மானை. ௨௬

மாலரியாக்கள்ளனவன் வந்துமன் றுள்ளேபுகுந்து
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தாரம்மானை
கோலமுடனெடுத்துக் குன்றொளித்தாராயின்
காலுதலைதோலெலும்பு கண்டதுண்டோவம்மானை
கண்டல்லோவிருகழுகு காத்திருப்பாரம்மானை. ௨௭

கற்றைச்சடைமுடியார் கச்சியேகம்பருக்கு
நெற்றிக்கண்ணென்று நெருப்பதுகாணம்மானை
நெற்றிக்கண்ணென்று நெருப்பதுவேயாமாயின்

பற்றிச்சடையிற் படாதோவம்மானை
படறுமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. ௨௮

செம்பொன்மலைவெள்ளிமலை சேரவிரண்டிருக்கக்
கம்பாவிரும்புவதும் கஞ்சிக்காணம்மானை
கம்பாவிரும்புவதும் கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமயக்க மன்னமெங்கேயம்மானை
அனந்திருகம்பை யாற்றிலுள்ளதம்மானை. ௨௯

ஈசன்பசுவாகி யேமன்னொருகன்றாகி
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாரம்மானை
வீசுபுகழாரூரின் வீதிவந்தாராமாயின்
காசளவுபாலும் கறவாதோவம்மானை
கன்றையுதைகாலி கறக்குமோவம்மானை. ௩௰

ஒற்றியூர்த்தியாக ரொருபெண்பாற்சுந்தரரை
உற்றுநீசத்தியப்பண் ணென்றெளிததாரம்மானை
உற்றுநீசத்தியப்பண் ணென்றெளித்தாராமாயின்
குற்றமுண்டோவன்பர்மேற் கோபமோவம்மானை
கோபமேதோமகிழ்வாய்க் கொண்டிருந்தாரம்மானை. ௩௧

அக்கரவம்பூண்டிருந்த வங்கையர்கண்ணம்மைபங்கர்
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காலிவந்தாரம்மானை
கைக்கொண்டுசெத்தகன்றைக் காலிவந்தாராமாயின்
சொக்கர்மதுரைக்குந் தோட்டியேயம்மானை
தோட்டியென்றேகாயனையுஞ் சுட்டெரித்தாரம்மானை. ௩௨

ஆரவயல்சூழ்வருணை யண்ணாமலைநாதர்
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாரம்மானை
பேருலகில்வண்ணாரப் பெண்கொண்டாராமாயின்
சாருமுடைவையெல்லாந் தப்பினரோவம்மானை
தப்பினார்தாருவனத் தார்புடைவையம்மானை. ௩௩

திருப்பாதிருப்புலியூர்ச் செல்வர்சிவக்கொழுந்தார்
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனர்க்காணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காய்ந்தனரேயாமாயின்
ஒருத்திக்கிருவ ருடனலப்பெணம்மானை
கலைசேர்கன்னியனந் தாயத்கொண்டாளம்மானை, ௩௪

மன்றுபடிவெங்கன்பா மாசிலாமணியார்
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றானமுல்லைக்கு நாயகரேயாமாயின்
குன்றுமற்பெண்ணைக்கை கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணோநல்ல கொடியிடைச்சியம்மானை. ௫௰௫

சுந்தரஞ்சேர்தென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுக் கேற்குமோவம்மானை
ஏற்குமென்றேகையின்மழு வேந்தினர்காணம்மானை. ௫௰௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவனத் தாரப்பரைக்கடலில்
இட்டகற்றூணேகரை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டகற்றூணேகரை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகற்றூணீரின் மிதக்குமோவம்மானை
மிதவாதோமுன்வளைந்த வில்லாளலம்மானை. ௫௰௭

தந்தைபிடித்தரியத் தாயானவள்சமைக்க
வெந்தவிடைக்குயர்ந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெந்தவிடைக்குயர்ந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தனிருப்பு மணத்தோவம்மானை
மாதையான்வல்லபத்தால் மணந்ததுகாணம்மானை. ௫௰௮

காரொன்றுஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணங்காணம்மானை
பாணந்தான்மண்டின்ற பாணமேயாமாயின்
சேணார்புரமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேவகத்தைச்சொல்லச் சிரிப்பல்லோவம்மானை. ௫௰௯

பொன்றிரளுஞ்சித்திரஞ்சூழ் பூப்பகலூர்தன்னில்வளர்
தந்திமுகன்பெருவயிறன் சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகன்பெருவயிறன் சப்பாணியாமாயின்
இந்தவயிற்றுக் கிரையெங்கேயம்மானை
என்றல்லோவீச னிரைக்கலுற்றனம்மானை. ௬௰

தென்றும்புகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமான்
உள்ளாசிலவெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை

உள்ளசிலவெல்லா முழுதுண்டாராம்மாயின்
கள்ளனிவனென்று சொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானைக்
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவிரிசூழணியரங்கரெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட் டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிடந்தீண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றெல்லோ பருக்கெடுத்ததம்மானை. ௪௨

மட்டுற்றசோலைமது ராபுரிச்சொக்கர்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தர்காணம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஒட்டதொழிலவருக் குள்ளதோவம்மானை
உள்ளம்பிலாதவருக் கொட்டார்காணம்மானை. ௪௩

நீண்மதிசூழாலவளர் நீலகண்டேசுரனார்
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகர்காணம்மானை
சேணுயர்ந்தகீர்த்தித் தியாகரேயாமாயின்
காணக்கொடைக்கொடிதான் கட்டினரோவம்மானை
கையாற்சொன்னகொடியைக் கட்டினர்காணம்மானை. ௪௪

அம்புலியூரென்னு மணிகொள்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுங்காணம்மானை
வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமோர்மாயின்
அம்பலத்தைதான்விட் டகலாதோவம்மானை
ஆட்டைவிட்டுவேங்கை யகலுமோவம்மானை. ௪௫

புட்படியுநாரணம்போற் பூவைவேங்கடாசலவேள்
மட்படியில்வாழும் வைத்தியன்காணம்மானை
மட்படியில்வாழும் வைத்தியனேயாமாயின்
கட்படுநர்நோய்தீரக் காண்பானோவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமருந்தாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குநல்லவரா மிவரேயாமாயின்
எல்லார்க்குநல்லவரா மிவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துதியாரோவம்மானை
துதிக்கையவர்தாக்குச் சொந்தமன்றோவம்மானை. ௪௭

தெங்குபுகழ்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகா
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாரம்மானை
வெங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தாராமாயின்
பாங்காகவேமுயன்பான் பற்றினரோவம்மானை
பற்றினரோமான்கற்றைப் பாரறிவரம்மானை. ௪௮

வடவாறுசூழவரும் வாழ்மயிலின்வாகனனார்
விடமானெனும்புகொண்ட வேடன்மகனம்மானை
வுடமானெனும்புகொண்ட வேடன்மகனுமாயின்
அடைவானவள்ளி யறியாளோவம்மானை
அம்மான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோவம்மானை ௪௯

திருச்சிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானாராமாயின்
மருத்தெண்ணியர்சிக்கின் மணையிலேயேயம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தான் மணையரிதோவம்மானை. ௫௰

நாடுந்திருச்சப்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓடுஞ்சலப்பெருகி யூற்றெடுத்ததம்மானை
ஓடுஞ்சலப்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
நாடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோவம்மானை
நவைதீரொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

வண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோவம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்ச்சியேகப்பன்
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதேறுஞ் செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்தேனம்மாயின்
வந்தல்லோவிவ்வாறு வடுபட்டதம்மானை ௫௩.

சேற்றான்மடையடைக்குஞ் சேவகனார்கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார்காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினரேயாமாயின்

மாற்றுரைத்த வடுவில்லையோ வம்மானை
மாவடியில்வாழ் மார்க்கு வடுவுசேர்ந்தா னம்மானை. ௰௪

ஈட்டுநீக்குஞ்சோண குடியி லாற்றுசெல்கைச்சொக்கலிங்கம்
இட்டிடைச்சி தயிர்கடைந்த விராவிசேயம்மானை
இட்டிடைச்சி தயிர்கடைந்த விராவிசேயாமாயின்
கொட்டமைகள் பலவாற் குழுநலசெய்தானம்மானை
குழுறுமோரார்க்குக் கோவலிலுக்கதானம்மானை. ௰௫

பதுமலார்ச்சகனை தந்த பாரவடமயிலாரே
அதிருலத்துதிலாகன்சேட லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிருலத்துதிலாகன்சேட லாசைகொண்டாராமாயின்
விதிமுகத்துமைல்மானை விட்டளவிதானம்மானை
விசிலகோபேவானுனை மேசிரிக்குறள்வம்மானை. ௰௬

மணஞ்சசியாமத்தினதை மாறுமற்றுண்டவரே
நிலங்கிலைமாமலையுக் கிடறைத்தாரம்மானை
நிலங்கிலைமாமலையுக் கிடறைத்தாராமாயின்
கணக்கொண்டுமெல்லினல் காறுசேதானம்மானை
கண்டதுகாணெற்றிமேல கண்மணற்றேச்சாரம்மானை. ௰௭

தண்டாமரைத்தடஞ்சூழ் தண்டலையாரெப்பொழுதும்
உண்டார்நஞ்சிலை மாகலியுமம்மானை
உண்டார்நஞ்சிலை மாகலியுமாமாயின்
பண்டேதான்றின்றி பழக்கமுண்டோவம்மானை
பழக்கமில்லதாயானுர் பழக்கிவைத்தாரம்மானை. ௰௮

பொன்னேருமைசர்பல் புகழ்சேர்திருவானைக்கா
எச்சோருமப்பாம்பி லெடுப்பாரம்மானை
எச்சோருமப்பாம்பி லெடுப்பாராமாயின்
என்னேதிலைக்குவிட சேருசேதானம்மானை
ஏதுமிபாசொக்க நடனேசிறுனம்மானை. ௰௯

எக்தவனும்பாவு மெக்கல்கொக்கலிங்கேசர்
சக்ததமும்மொன்றிற் றுணைப்பாசரம்மானை
சக்ததமும்மொன்றிற் றுணைப்பாசராமாயின்
அக்தவெள்ளிமன்றதனி லாடினசேதானம்மானை
ஆடினர்காண்மற் றதிகமென்சேதம்மானை. ௨௰

சேயபிருமாயனார் சீலகண்டேக்காளர்
ஆயபவர்க்கெல்லா மருணமேகப்பானே
ஆயபவர்க்கெல்லா மருணமேகப்பாமின்
காயமுழுதுங் கருக்காதோவப்பானே
கண்டபட்டுக்தான்கருப்புக்காட்டினதோவப்பானே. ௯௧

மத்தியதிருடி மயிருவிருபாட்டிலிங்கர்
சத்தனடிவெல்லாக் கடர்னடியோவப்பானே
சத்தனடிவெல்லாக் கடர்னடியோவாபாமின்
மத்திற்றிங்கள் மயங்குமோவப்பானே
வையங்குபிருகண்ணுய் மருமத்தாவப்பானே. ௯௨

காரமருங்கண்டர் கவிளையமாயகனூர்
பாறறியக்கைபிற் பணைப்படைத்தாரப்பானே
பாரறிக்கைபிற் பணைப்படைத்தாராமின்
ஊர்தோறுப்பிச்சைக் குழன்றதேனப்பானே
உழலாரோமங்காளிக் கொப்பித்தாவப்பானே. ௯௩

மையாலந்துறிதிருப் பட்டவர்காதர்
கையனாங்கங்கை தனைத்தரித்தாரப்பானே
கையனாங்கங்கை தனைத்தரித்தாராமின்
மெய்யிற்குளிர்வாத மேவாதோவப்பானே
பேதியோவன்னிகையில்வீற்றிருந்தாவப்பானே. ௯௪

ஆனைபனைத்தானபூலிற்கயன்வருத்த
மானைத்தனைவளர்த்துவைத்ததுகானைப்பானே
மானைத்தனைவளர்த்து வைத்ததேதயாமின்
ஏனைதனின்வட்டப்பாதிருக்கின்றதப்பானே
இடைகுறைந்தால்வட்டப்படில்லையோவப்பானே. ௯௫

போரானபோரூரிற்பின்னையார்வேப்படியின்
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனப்பானே
சீராகவாழுஞ்சிவன்மைந்தனாமின்
கூராகவொம்பொடிந்ததேற்றமேனப்பானே
நொடிந்தல்லைபாரதமெழுதுண்டாக்கதப்பானே. ௯௬

அண்டர்புகழ்போரூரிறையாதத்தன்முன்னேன்
பெண்டுகொள்ளபாட்டாபிரமங்காணைப்பானே

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக்கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம்போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோர்வாழானையாமானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர்நடுவிருந்தாரம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழுமாபோரூர்வேலவனை
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமான்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்டபெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர்சதா காலமம்மானை
இட்டல்லோபோரூரென் றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்போரூர்பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்பெற்ற தவளோமானம்மானை
அம்மான் மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை. ௭௦

வீசுபுகழ்போரூரில்வேலவர்முன்செய்தபணம்
காசுபணநேராகக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநேராகக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன்பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன்குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரா
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளிமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனைவைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலங்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினதுங்தேடினதுங்கோடியுண்டோவம்மானை. ௭௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயனார்
அம்பொன்மலைவிடாவமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிடாவமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்காவாடினர்காணம்மானை ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்தீச்சுரனார்
உற்றெமனைக்காலாலுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றெமனைக்காலாலுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்க்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும்பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

அப்பார்வயல்சூழணிவிரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரில்வணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமார்க்கசகாயர்காணம்மானை. ௭௬

நாடுதிருக்கோவனல்லூர்நாதர்தினமுமறைக்
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங் கள்ளரேயாமாயின்
மாடெடுக்கவாடெடுக்கமாட்டுவரோவம்மானே
மாட்டாரோவம்புலியைவைத்திருந்தாலம்மானே. ௭௭

சங்கரனாராபத்சகாயனார்சந்ததமும்
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானே
மங்கையுடன்கோவனல்லூர்மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைநீர்சென்னியின்மேற் கட்டுவதேனம்மானே
கட்டியல்லோவவர்தேகங்காய்ந்ததுகாணம்மானே. ௭௮

மன்னுரையம்பட்டைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னாளுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானே
என்னாளுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னும்விவாகமவர்க்கேனில்லையம்மானே
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானே. ௭௯

அத்தர்நெடுவாயிலருணாசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகும்பெண்கொண்டசுந்தரன்காணம்மானே

கவிசெட்டி திருவடியைப்புகழ்வணிகனிசையுடனற்கவிஞர்தஞ்சைச்
செவிசெட்டியாலடைந்தானமதுகுமறவிட்டோடுஞ் சேர்கண்மானே.

பாங்குயர்பளிங்குமேடை கொல்லுலைமாகுதந் திருத்தியா டீடு
ம், பகர்நிலாக்கற்றறதடியாமூடும் பரிருட்குழாங்குடைகரியா, ஒங்கிய
செங்கருள்ளிநிங்கனலாவாயர்பெருப்பணிகொடும்புதையம் உருவினிள
ன் ஞுங்கொல்ல னென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோ வுரையாய்
த், தூங்கியவிழியுந் தாம்புடைக் கயிறுந் தூம்புறு சாம்பியற்குழலும்,
தாங்கியகையுமெய்யாய்நின்று தண்ணளிபெய்புமாமுகிலே, தாண்டவ
ராயபாண்டவர்தூதர் தாழ்வில்சீர்க்கோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாரப்புவிகாணப்பொதுவிலரட்டை
மிகவெடுத்தீருமையாளுக்கொருபங்கீந்தீர்
பையாரப்பணமெடுத்தீரையாநீர்தாம்
பாரறியகக்கத்தைமாலுக்கீந்தீர்
செய்யாத்தடம்புடைசூழ்கருவைவாழுந்
திருக்காளவீச்சுரரேதேவரீர்தாங்
கையாரமழுவெடுத்துக்காட்டினாலும்
களவும்மைக்கண்டேநான் காண்பிப்பேனே. ௩

மான்பிடித்தீர்முயன்மிதித்தீ ரெவருங்காண
மன்றுதனிலாடெடுத்தீர்மகத்துவந்த
ஊன்பெருத்தயானையைக்கொன்றுரித்தீரப்பால்
உரப்பானதலைக்கறிக்குமுவந்தீரையா
மீன்பொதிந்தவிழிமடவாட் கொருபங்கீந்தீர்
மேலானவேடனெச்சின்மிகவேகொண்டீர்
கான்பொதிந்தகாளத்திநாதாவும்மைக்
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங்காரணத்தானே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூண்பாவுக்கல்வளையாதபாரமேரு, கரி
ப்படங்காப்போதிகைநீசெய்தபணிவிடையையென்ன சொல்வேனையா,
தருப்பொலியுங்காமூதலத்திருளப்பசாமிநின்றாய் பாலுன்னைக், கருப்ப
ணிமுன்றிருப்பணிக்கென் றருப்பணினான் மருப்பொலியுங் கமலத்
தேனே. ௫

சேதுபதிகாத்சமுத்துராமலிங்கதுரைராச்சியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பன்கொடியவரிவேங்கைவளராதிக்கங்
கோதுறுபாமரங்காடுகருணீகர்முப்பமதக்கோல்யானுமற்றோர்
மாதுபெரும்புலிக்காடுகெல்விமான்களுந்திரிந்தால்மோகந்தானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலத்தவரும்புகழ்குடந்தைபுரிநாதனெங்கோன்
சாலப்புயல்வண்ணன்கண்மலர்சாத்தக்கருத்திலுன்னி
பாதத்தவன்மடியாளென்றியார்க்குந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறியல்லவோநாமம்யாதெனச்சொல்லியதே. ௭

எந்தநிசாசரனுமென்றுசந்திரனும்வெஞ்சனிக்குப்
பெந்தவனுமென்றுபானுவும்வ துணிப்பச்செம்பொன்
வந்தருசெல்வக்கழுகாசலமதுநண்புவைத்துச்
செந்தூந்தான்மதியாதவரெனத்திரிந்தனரே. ௮

பொருகோட்டுவாரிநிலத்திற்குணங்கெட்டபூரியரைத்
திருகோட்டுக்கொம்பென்றுரைத்தென்பயன்வருந்தண்டமிழீர்
திருகோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தாதில்லைவணந்தில்வளர்
ஒருகோட்டுகற்பகமெல்லாந்தருந்தன்னையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

தண்டுறைசோலைமலைப்பரிகாரிவந்தாலிவளுக்
கண்டுபடாதவிக்காமச்சுகம்விடுமாதலினால்
பண்டுபழகினர்போலந்தவேலையிற்பாயசத்தைக்
கொண்டுவந்தீரிதிற்றேடப்பிறந்திடுங்கோதையரே. ௧௦

படைத்தாமவேற்கண்ணிகண்ணீர்ப்பரவாகப்பாவைபொங்கி
உடைத்தாலடைத்தற்குபாயமுண்டோநறையூற்றிதமிழ்த்
தொடைத்தார்மௌலியாற்சும்மாடுகட்டிச்சுமந்துசுமந்
தடைத்தாலடைபடச்சொக்கேயிதுவையையாறல்லவே. ௧௧

ஏழேழுசங்கத்துடனிருந்தாளென்றியம்புகின்றீர்
பாழேழ்மையுற்றிடுமாணிடமோசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பர்
வாழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தபணிமுடியே. ௧௨

காவொன்றுங்கைத்தலத்தண்ணல்சென்றாரன்கனிந்துநம்மை
மாடென்றழைத்திட்டமோதிரமேவண்மையானதமிழ்ப்

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காமலிட்டதடையிதுவே. கங

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருத்தந்திட்ட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினல்
வடக்குக்குலக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலிலே
கிடக்குங்கவியும்பராசராசத்நகிரீடமே. கச

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்னாவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. கரு

மாகத்ததும்புகழான்பகைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்ததும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்ததும்பியிசைபாடுவார்பணிலென்மகட்கோர்
மோகத்தத்துண்டென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே. கசு

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையாள்சீதக்காதியைக்காத்திருந்த
அப்போதரிந்திலமிப்பாழ்ப்பணத்தினருமையெல்லாம்
இப்போதரிந்தனமீயாதாலோபரிடத்திற்சென்றே. கஎ

கிட்டாதுபெண்குடிமார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பால்பிசக
ஒட்டான்பொய்யல்லமலைமேலிருக்குமுமக்குமிவள்
எட்டாதக்கொம்பிற்கனிகண்பாங்குற்றிருப்பவனே. கஅ

மஞ்சுமஞ்சுங்கைப்பரராசசேகரமன்னன்வெற்பில்
பஞ்சுபஞ்சவடிதப்பாவைநல்லீர்படைவேன்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கல்லஞ்சுமஞ்சுங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலாவுனதுநயனங்களே. கசு

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார் பறவைக்குலங்கடம்பிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற் செப்பலாம்-ஓரா
ஆரம்பையானந்தரங்கனின்பரங்களன்பன்
பிரம்பையானந்தரங்கள் பேர். உ௦

பங்கயமுமேரிகளும் பாவையர்கையுப்மணியும்
தங்களைசூழ்ந்தணிகையே திங்கணுதற்
செந்திலகத்தாள் புனிதன் செல்வன்கடற்கரைசேர்
செந்திலகத்தான்புனிதன் சேர்பு. ௨௧

சொல்லாரார்வள்ளியுடன் றேய்ந்தருண்முத்தையனுக்கு
வல்லாரார்மானேயென் மையறனே—விலவாய்ந்த
தெள்ளிருக்குப்வேளூர் சிறுகாருன்பானுமிசை
புள்ளிருக்குமவேளூர் புகுந்து. ௨௨

கோலெடுத்துக்கோர்த்துரத்தங் கோப்பாண்டியன்னவடி
வேலெடுத்துக்கோத்துரத்தில் விட்டிலரே-சால்படுத்த
பூபாலனுனும் போயோபுராதனத்திற்
கோபாலனைக்குணர். ௨௩

கட்டளைக்கலிப்பா.

விதுவயம்பதியோசையைப் பேரிகவிகையெனும் மதன்வில்லில்வண்டேற்றினன், மதுவயம்புதிவேகமோடெய்து குவலயமீது கைவைக்கவென்னுள்ளநேர், குதுவயம்பதிஞனும்புகழ்பெருங்குமணன் கன்னன்கொடைகளு மாற்றிய, புதுவயம்பதிவேங்கடராயன்பாற் புதலிவ்வேளைசிதென்றருள் கைப்பூவையே.

ஆக-செய்யுள்-௭௱௧௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்சிவிர்மிப் புடைத்தருகிபிளகிமணி மார்பிடமெலாங்கவர்ந்து, வட்டமிட்டடியிட்டுநாளுக்குநாண்மேல்வளர்ந்து பூரித்துமுத்துமாலையிட்டிருமாந்து பட்டவர்த்தன்யானை மத்தகத்தோடெதிர்த்து, வாதிட்டுமல்லிகைப்பூச்செண்டினைத்தினம் வாட்டப்படுத்திவரையைப், போரிட்டுமைந்தர்கணமணஞ்சூரையிட்டு மேற்புளகித்துவச்சிரரத்நப், புதுச்செம்பினைத்தாழைக்கொண்டு பொன்னினைப்பொடியாவரா மீதிற்பொட்டிட்டதென்னவே தேமற்படர்ந்து செம்பொற்சரிகை வேலையிட்டுப், புனைதருரவிக்கையையிருக்கிக்கிழித்துப் புறப்பட்டு வாசனைப்பூந், தாரிட்டுவரவரப் பளபளப்பாகியுயர் தங்கக்கிண்ணத்தையொத்துச், சந்தனம்புனுகுகஸ்தூரி கர்ப்பூரஞ்ஜவ்வாது குங்குமமணிந்து, சந்த்ரகாவிற்சேலை வல்வாட்டுக்குட்டதும்பியண்ணாந்திடையினிற், தங்காதெனக்கனத்தேங்கிமன்மதனுஞ் சலாமிட்டுநிற்கவந்தான், சீரிட்டுநின்று தன்தலைவணங்காமற் றிரண்டபூண்முலைகளுன்றன், திருமார்பிலணையவோ

ருசிமேலேதவஞ் செய்கின்றதொக்குமென்னுஞ், சிறுசோமரேகையாள் வந்தாள் பராக்கென்று சேவித்துநிற்கிறள்பார், திகள்வடுகநாததுரை மெச்சும்ப்ரதானி சிவசுப்பிரமண்ணியராசனே.

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

விற்கம்பத்தடியா லும்மடியுண்டான்விண்ணவரைவேலேகொள்ளும்
நற்கம்பத்தடியா லுந்தூக்கவசையானூருர்நாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலை தங்கமதைச்சம்புத்தீவுதன்னில்
எங்குவைத்தாலும்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்க்கிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசுருட்டுங்
கங்கைக்குழுத்தரித்தேயொளித்தானுமைகாதலனே. ௩

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரம்படித்தாலுமெண்ணு நவல்பாற்கடலோ
மாலானவாணிபொன்குடைகண்டுமகளைத்தந்தே
ஆலாலமீந்ததுசோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே. ௪

வள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வெள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண்டான்புள்ளிமேவறிக்கொண்டான்சுபசோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கவென்றே. ௫

எல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவரும்தோத்திரஞ்செய்
கந்தனைச்சொல்லுங்கவிராமச்சந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௬

இராமச்சந்திரகவிராயர்.

வணக்கமவருஞ்சிலநேரம்குமரகண்ட
வல்லிப்புவருஞ்சிலநேரபவல்லியச்செய்யக்

கணக்கவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும்படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுரரான
குரைகடலைவென்றபரங்குன்றுளானே. எ

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மருவுற்றதுபோல்
மாரப்பயலகணைதைத்திடவந்தெய்தன்னையோ
காசத்தனையுண்ணுனதுதுட்டத்தனையளவாய்
கையத்தனையானல்மகன்மெய்யெத்தனைநோமோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானல்
மதனன்சிறுதறியாதவன்பயலெப்படியானள்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயர்தமிழறியும்பெருமானே. அ

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபேர்பூர்வகாலத்தும்புண்ணியவயத்தினால், நெல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபின் நீலக்கல்லிற்கடுக்கனுப்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைகண்டக் கரற்றாறிப்பாய்ந்துகதவையடைத்தெதிர், மல்லுக்கட்டும்மடையரைப்பாடவோமலையச்சாரலில்வாழ்பெரியம்மையே. ௯

வெண்ணெய்க்கட்டியுஞ்சீனிப்புழுட்டலாம்
விக்கிக்கொள்வதற்கென்செய்யலாமொரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெருவதற்குமுடன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுந்தம்
படுக்கைவீட்டில்வந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியணையாமலேன்விட்டீர்
கழனிசூழும்பழனியில்வேலரே. க0

ஏதிலேவறியவர்க்குமினியகவிப்புலவருக்குமிரங்கியந்தப்
போதிலேதனங்கொடுக்குந்தஞ்சைநகர்க்குருவப்பபூபனெற்குக்
கோதிலேகிடந்துழலும்பலரிடத்திற்சென்றுதமிழ்கூறுவண்ணங்
காதிலேயொட்டிட்டுத்தாடையின்மோதக்கடுக்கன்றனிட்டானே. கக

வப்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும்பெரும்பிறைக்கு நிகராகவளர்ந்தவொற்றைக்கொம்பினைமுக்குந் தாதையராங்கடனுகைக் காரோணர்கொன்றையல்கார், அப்பிறைக்கும்விழிப்பாவையாயர்குழல்கொல்லனுலைய

ணலிற்காய்ந்த, செம்பிறைக்கும்வெண் பிறைக்குங்கரும்பிறைக்கு மொருத்தனித்தென்செய்வானே. ௧௨

மூங்கிலிலேயொளித்திருந்தான்முக்கண்சாமி
முதியகடற்போய்படுத்தான்முகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டுறைத்தான்றலைநாற்சாமி
கடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிக்காத்தான் வயிற்றுச்சாமி
வானருக்கிங்குதவுவாரார்மற்றோர்சாமி
ஓங்கியசீர்மயிலையில்பொன்னப்பசாமி
உதவியவேங்கடசாமியுசிதமேவளே. ௧௩

வஞ்சகத்திலொன்றானைத் துதிக்கைமிகத் திரண்டானை வணங்காருள்ளே, அஞ்சாணைமுன்றானைமறைமொழிநால்வாயானையத்தணுகித், துஞ்சவிணர்க்கஞ்சானை சென்னியணியாறானைத் துகளொழானைச், செஞ்சொன்மறைக்கெட்டானைப் பரங்கிரிவாழ்கற்பகத்தைச்சிந்தைசெய்வாம்

மூன்றுவெண்பா.

சலமேதேசங்கத்தாபூணூரங்காமே
கலைதாநற்புங்கவன்மால்காணுப்-புலவுடைய
கங்காரசோணுசலாமதியக்கோடீர
சங்கராசோணுசலா. ௧௫

கீரிலங்குமாடகூடவீதிவீறுதில்லையான்
திருவிருக்குமார்பனெங்கடிருமலைக்குமுன்புபோய்
நீரிருந்துமாலைசேருமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
னெஞ்சுசொல்லும்வார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லும்வண்டுகாள்
வாரிபொன்றுமாயிரண்டுமாலைமூன்றுநாலுவேத
மதியமைந்துகங்குலாறுமாரனேழுவாடையெட்
டாரமொன்பதன்றிபத்துடங்கலும்பொருக்குமால்
அத்தனைக்கெலாமிலக்கெனாவியொன்றுகாணுமே. ௧௬

ஓரானைவனத்தேதிருவெண்ணாவனிழற்கீழ்
உறையும்பெருமான்வீதியுலாவும்பவனித்தே
நேராக்கிடப்பேனவள் பறிபோனதுகேட்பேன்
நில்லென்றுதடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
பேரானையைவிட்டான்முலையிரானையைவிடுவேன்
பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புகொடுப்பேன்

தோராவழக்கிட்டால் வகைவாராவழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கணைகொண்டேவகைவெல்லப்பெறுவேனே.

அடல்கொண்டெழுசூலப்படையானார்பெருமானார்
ஐயம்புரென்றறேயமறகவாசலில்வந்தார்
கடுக்கும்பசென்றேறயமறகவாசலில்வந்தார்
கைவந்தனமென்றாரிது கைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றாரிது வல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிது வல்லோதனமென்றேன்
கொடுவந்தனமென்றாரிது கொடுவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாபலிசொல்லாரவர்கோட்பாடறியேனே. ௧௮

வீமனுக்கு மைந்தனார் வேதனுக்குமைந்தனாரீசனாகும், காமனுக்குமைந்தனார்வீமன் தம்பிகந்தனுக்குமாமனார் காமன்றானே, மாமனுக்கு முன்றனையன்றந்தைகாலன்வையகத்திலிம்முறைமையெங்கலாலே, ராமனுக்குச்சீதைதங்கையாகவேண்டும் ராவணனுக்குத்தகப்பன் ராமன்றானே. ௧௯

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) (வே-மூங்கில்மைந்தன்சிவன்) காமன்-கற்பத்துக் கரசனாகிய இந்திரன்) மாமன் குதிரைக்கிறையவனாகிய நகுலன் தமையன் தருமன் தந்தைஇயமன்) (இராமன் இரவுக்கரசனாகியசந்திரன் இராவணன், இருள் நிறமுடைய மன்மதன்.

வெண்பிள்ளைப்பிறைநோக்குங்கரும்பிள்ளைக் குறியார்க்கும்வேதவென்னும், மண்பிள்ளை திரந்தாற்றுங் கிளிப்பிள்ளை மொழிமயிற்று மடவார்க்கெல்லாம், எண்பிள்ளையெனக்கவளோவொருபிள்ளையெளியேன் மெத்த, பெண்பிள்ளைபடுந்துயரம் பெரியபிள்ளைக் காரெடுத்துப் பேசுவாரே. ௨௰

விறகுதறிக்கக்கறிநறுக்கவெண்சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுகிடத்தவெதன்றாலாறுகப்பிளந்துகொள்ளப்
பற்குபறகென்றேசொறியப்பதமாயிருந்தபாக்குவெட்டி
இறகுமுளைத்துப்போவதுண்டோவெடுத்திராயிற்கொடுப்பீரே. ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரவலனேயுனக்கில்லாத்தென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்றதென்சொற்பான்மையென்ன
தரவுரைசெய்திடவென்றானதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வரதிருவேங்கடநாதா வென்றென்பொன்வழங்கினனே. ௨௨

இல்லாதென்ன திருவிதயமென்னவேம் உணவேது கடன் சுபற்றதென்ன நாசொற்பானமையென்னதா இருதிற்போக்தபொருள் திருவேங்கடநாதாவென்பார்.

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனை நான் கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமவனை நாடாளவாவென்றேன்
பொல்லாதவொருவனை நானல்லாயென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேயென்றேன்
மல்லாரும்புயமென்றேன் சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனை நான் வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன் குற்றத்தாலேகின்றேனே. ௨௩

ஆவீனமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாண்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொண்ணாவிருந்துவரசர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்க
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே. ௨௪

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான்கற்பித்தானா, இல்லைத்தான்பொன்னைத்தானெனக்குத்தான்கொடுத்துத்தான்ரட்சித்தானா, அல்லைத்தான்சொல்லித்தா னழைத்தானோ வத்தானையோ வெங்கும், பல்லைத்தான்றிறக்கத்தான்பதுமத்தான் புவியுற்றான்பண்ணினானே. ௨௫

வஞ்சகர்படைத்தலைந்த காலிற்புண்ணும்
வாசறொழுமுட்டுண்டதலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லைநினைத்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
தீருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்ந்தேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படி பின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவன் வில்லாலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டிநின்றான்பரமன்றானே. ௨௬

களிக்கேன்முள்வேலி கழுதைக்கேன்கடிவாளங் கறிப்பில்லாதகூ-
ர்ளிக்கேன்பரியளங்களிவர்நிலத்துக்கேன்விதைகளொடித்துப்போடும்
கள்ளிக்கேன்கோடாலி குடப்பத்திற்கேன் சும்மாபோகும், பள்ளிக்கே
னதிவீர மழுவரங்கபூபனெனும் பட்டந்தாயே. உஎ

கயக்காவிரா றன்குழப்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசெங்கையாரோதன்மைந்தா
இயக்காகனமார்பிற்செழும்புனலையந்தார்
இப்போதுநீநல்கிலென்பேதையார்பில்
சயக்காயவேளம்புகையாதழுத்துத்
தாமஞ்சுடர்சந்தனம்பூசினும்
செயக்காதவேரோசெவிக்கும்பொருக்கும்
நீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. உஅ

சொன்னமன்னமாடைதந்தான் வீதியில்வெற்றிலையடித்துச் சுருளுந்தந்தான், கன்னவின்போகிரந்தந்தான் சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செஞ்நெல்லிலையூர்தான்பேர்தந்தான் பல்லையில்வாழ்சிவந்தானுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர்கட் கெத்தனையும்வரந்தந்தானியப்பத்தானே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரமவேலாலையமிராசியென்றிற்
சமைந்தபெயர்மூன்றினிடைக்கரத்தால்
மெத்தநகைற்றுலைவந்தடைந்தேனிந்த
விதனமகற்றிடுபத்மறையொழத்தோராதில்
பத்துடையானைத்தடிந்துபெண்ணுச்செய்து
பரிவினுகர்வோளிருந்தாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனேதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
சிதாராமப்பரபலதியாகவானே.

அத்திரம்-பக-வேலாவலயம்-கடல்-இராசிகண்ணி இவற்றினடுவெழுத்துக்கடன் பற்றையவெழுத்த-பழி-கல்கனி-பழியால் இராவணனைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்து சவரியின் கனியைத்தின்றவன் திருமால்.

கல்லாலயமாந்தேவழிமாங்கழுதைகசடர்பொதிசுமக்குங்
கட்டாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டப்பன்றைக்கிரையாகும்

புல்வேறீசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ
பூசிமுடிக்குமமறையோர்க்குப்பொருளாயிந்துபுகழெய்தும்
மல்லாகுட்டிச்சுவரெனிலோமாமுறைஞ்சுமறைவாகும்
மதியாத்துடைப்பந்தானெனிலோமாடகூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லதுஅத்தன்தனக்கிணையாரையுரைப்பேன்புவிமீதில்
அவனைக்குடித்துக்கூறுமிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே. ௯௰

வீரவெண்டையப்பிரதாபர்தியாகராசர்கமலைசூழ்
வீதிகண்டுபவனிகண்டுவிந்தைகண்டுபத்தியாய்த்
தூரநின்றபூவைகாளடுத்துநின்றகிள்ளைகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுகமறிந்ததில்லையால்
மாரனம்புபட்டகாயமாறுதில்லையிவெல்லாம்
மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதில்லையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுதவியில்லையென்றனையொழியுமோ
அதுவுமல்லவிதினைநொந்துமாவதில்லைகாணுமே. ௯௧

சத்தபங்கி.

திமிரமறுதபுலாதிகளேதருதேடரியதாய்மாறுஞ்
சேனன்மகாமால்வசமேமலதமுஞ்சிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியேமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேருந்
நவிமகள்சேர்வேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமரர்கிரானருள்குஞ்சரிதோள்புண்டாடவனேமீறும்
மரகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே.

திமிரமறுதபுலாதிகளேதருதேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமாய்வசமேமகமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே விதியொடுகுறுகிமிடிதீராய்.
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
தேறுநவிமகள்சேர்வேடுவனே புதுமணநறுமதாபுனைமார்பா
அமரர்பிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணர் ஆடவனே
மீறும்மரகரவேலாயுதனே முதுமறை அறுமுகமுருகோனே.

நவபங்கி

அரிமருகாகருணாலயனேகிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்ப்புனிதர்புல்வடாயிலமர்பொற்றானே.

கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதியுறவேலவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீயுமணிபுயனேவடிகூரமுதேயோதங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடியவாரணனேகோதன்
மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௫௫

அரிமருகாகருணாலயனே	திட	ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடர்		அயிலாபொற்காரணா
கரிமுகனையசகோதரனே	படி	காரணனே
நாதங்கதியுறவேலானவனேமிகு		கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீயமணிபுயனே	வடி	கூரமுதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னேஉலகருள்		குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே	கொடி	வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவிய		மயிலைமலைக்குகனே

சத்தபங்கியின் பிரிவு

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமறுதபுலாதிகளே தருதேடரிதாய்
குமாசிகாமணியேகனிவாமருள்கூடனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதாநாடொறுமே
அமரர்தரானருள்சஞ்சரிதோள்புணர்ாடவனே. ௧

கொச்சகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்னமாகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
காடொறுமேதேறும்நவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமாகரவேலாயுதனே. ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுந்நவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமரகரவேலாயுதனே. ௩

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே,விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா, முதுமறையறுமுகமுருகோனே ௪

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மையின்மதியாலே குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா,அறுமுகமுருகோனே. ௫

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்செனனமகாமால்வசமே
நாடொறுமேதேறு நவிமகள்சேர் வேடுவனே
ஆடவனேமீறு மாகரவேலாயுதனே
கூடெனவேகூறுங் குறு. ௧

நளயங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணாலயனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்நீபமணிபுயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே
புலவரயிலமாபொற்பரனே, நலமுருகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணாலயனே திகழாரணனே
கரிமுகனேயசகோதரனே படிகாரணனே
குரவலர்நீபமணிபுயனே வடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனே கொடிவாரணனே; ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௪

சந்தவிருத்தம்.

போதனனரியிமையோர்சூழ் புனிதாபுலவாரயிலமலர்பொற்கரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா குலவியமயிலைமலைக்குகனே. ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியரவோரானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பின்னே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௬

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமாபொற்கரனேனகயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனேமயிலைமலைக்குகனே

திடவாரணனே படுநாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே. ௭

வெண்பா.

ஆரணனேயோ தன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
கூரருடேயோ துங் குருமணிசேர்-மார்பினனே
வாரணனேகோதின் மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங் கதி ௮

ஆகசெய்யுள்-௭௭௨.

—(*)—

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

தங்கவரைமார்பா துரைரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியம்பக்கேள்-பங்கையக்கை
ஆயிழைக்கு நான்குநுத லீங்குழையா றாமுலை
மாயாவிழியேழா மதி. ௧

அந்திவெடிமில்லை யநும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்கு மெல்லியனே-சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந் திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோட்டுக் கொளுத்து. ௨

சித்திரமாமண்டபங்க டெனிறல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுலாவும் பளிங்கறைகள்-இத்தனைவிட்
டிக்குச்சிலையானிருப்பிடமென்றார்சொன்னா
ரிக்குச்சிலையானைக் கின்று. ௩

நீளத்திருக்குழன்றாய் நீக்காநிழல்போல
நாளைக்கிருப்பாயோ நல்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்கா ளீவெங்கோனெங்கே
இன்றைக்கேசற்றே யிரு. ௪

விருத்தம்.

உலக்கொண்டமணிப்புயனே பிரப்பூரணக்தரங்கா வுன்பாற்செல்வ, வலக்கொண்டகருடனைபாமிடங் கொண்டோபெறினையான் வலத்தேகலன்டோர், பொலக்கொண்டமணிமாடமீமிசையிற்புயற வழுப்புத

வையென்னுந், தலங்கொண்டோமினதூதகை முகங்கண்டோ மினிவே
ண்டுந்தனங்கண்டோமே.

—(*)—

இ ரா ம க வி ரா ய ர்

சார்படைத்தகாதலைத்தான்றுறை திருவேங்கடமளித்த கன்றுவெங்கும்
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலாநின்பிறப்பூர்நாட்டி
னேரிலைமுக்குவிழியேழுமுலையாறுகாலைந்துநெற்றிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுகொண்டேனிதன்பலனைப்பகர்ந்திடாயே. ௬

கொக்குப்பறக்கும்புறாபறக்குங்குருவிபறக்குங்குயில்பறக்கும்
நக்குப்பொறுக்கிகளும்பறப்பாரானேன்பரப்பேனராதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியுயர்செங்கோனடாத்து மாங்காநின்
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேனே. ௭

மூவொன்பதென்பதிலோர்நாளில்லைமொய்வனத்திற்
றுவுந்தனிமிருகந்தானில்லை-நேரே
வளையாதநடையில்லைவாருறுகவிமுட்
டூலையானையான்முயங்குதற்கு. ௮

சென்னபுரிவந்துசிவனாயினேனல்ல
அன்னமதுகாணாதவனாகி மன்னுசிரங்
கைக்கொண்டரைச்சோமன்கட்டிச்சடைமுடிக்கு
மெய்க்கொண்ட நீறணிந்துமே. ௯

தளம்பொன்பணம்படைத்தசம்பாரியாய்ப்பின்னொர்
மூளம்பிச்சைகள்ளனிவ மூட்டைகளைப்பெற்ற
மீதுதைத்துப்போற்றுகின்றவேதாசலாநினைப்போல்
நமலத்துயார்கிலரேயென் ௧௦

சேரநாளெல்லாலவெண்டிங்களனைபேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமெனவாச்சரியம்-ஓரமல்
நாணிலாசையனறந்தருளு
சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து. ௧௧

அஞ்சம்பினாலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினாலெய்து மப்பாவி நெஞ்சமுறும்
காலிக்கணைந்தார் கலசைவேதாசலனை
காலிக்கணைந்தார்கடந்து. ௧௨

விருத்தம்.

மதுமேவுகுவளையணிபுயனென்றேனே
　மருவளஞ்சூழ்கலசைநகர்மன்னென்றேனே
முதுநீதிதெய்வசிகாமணிமாதுக்கு
　முத்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனே
பதுமாசனத்திமகனென்போர்சண்டை
　பண்ணுகின்றானவனாற்படுந்துற்பத்தால்
இதுவேதாசலமென்றேனிதற்கென்னன்னை
　ஏதேதோவைத்துப்பழியிடுகின்றாளே. கரு

பூங்கமலன் கலசைவேதாசலன் போலுருவமைக்கும் பொற்பிலா லென், றாங்கமலர்சொல்லக்கேட்டு வாணிபரிபாலுரைக்கவடைந்தாளன் னேன், தாங்குவனப்போயிருந்தா னரனிடத்திற்சொலப்புநிதாய்ச் சுழ லலுற்றான், எங்கியந்தத்திறங்கற்பா ணிவனாவில்வீற்றிருந்தா ளெழிற்க ண்மானே.

ஆகசெய்யுள்-எஅச.

பொது.

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெனுஞ்சிறுதாப்பிட்டுக்காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காசைப்பட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப்பூமாலைதந்தாதிமிர்ந்துமஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்மணியே. க

காமாகயக்கண்ணிசோபம்பொருளென்றங்கண்பனார்நீர்
சீமான்கரத்திற்றுடைக்கரிதோசெகமேழுமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குனிசிலையாயன்றுகன்சிலம்பில்
மாமாகாலல்லவேமன்னவாவுன்மலர்க்கரமே. உ

கைத்தலத்தன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடனஞ்செய்தம்பிசாதஞ் சந்திப்பெண்
செத்தக்குரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே. ங

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிதைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கபாராயினுமியார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோனமுலைமின்னுருக்கிவர்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுன்டோவெங்கடாசலநாயகனே. ௪

கேளந்தநாளைபின்னைத்தாதின்னைபரைக்கிட்டிமத
கேள்வந்துபூசலிடமதிகாயவெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்புதைத்தேனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவேயிந்தநாயகற்கே. ௫

சுற்றனவெக்கொம்புயத்தின்கேட்பனகண்டவன்றுள்
உற்றனவொக்குமொருபசுற்காண்பனவொன்னலரைச்
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வனநியர்செப்பப்
பெற்றனபெற்றியென்னுன்மறப்பானெம்பெருந்துன்றமே. ௬

பக்குவமாகக்கவிதாறுசெய்துபரிசுபெற
முக்காணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும்லோபனைப்பாடியலுத்துவந்த
குக்கவிபாண்டருள்வில்லவனத்துக்குபிலம்மையே. ௭

பொல்லாமதப்பயலெங்கோமுஞ்செய்யும்பொருமெனைக்
கொல்லாமற்கொல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமிவை
எல்லாந்தொலைந்ததென்றெண்ணினன்பாவியிப்போதுன்மனம்
கல்லாயிருக்குமென்றெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சிபிற்
சலாவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சந்திதமாம்
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுருந்தநளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

நாலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேலடிமாருடியேகாட்டிராவிற்பட்டும்
பாலடிசில்வெண்ணெயுண்டோனரங்கன்பனிவரையில்
வேலடிமுள்ளுக்குபாயமிட்டேனம்விழைவுநன்றே. ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோர்ப்புலிப்பூங்குழலாள்
புலியைப்பசுதின்னவிட்டுப்புலியைத்திறைகற்றிப்
புலியைபரைத்துப்பலகாரஞ்செய்துபொருந்துபுகப்
புலியைக்களிப்புடன்சாதனைத்தாடன்புருடனுக்கே. ௧௧

(புலி-வேங்கை-பொன் புலி-பயிர்சாந்து) (புலி—புல்) புலிவரிநெல்)
(மூகப்புலி-மூகத்தாமரை) சாறுதிருவிழா)

வேளாமழுகன்றுரைசீதக்காதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலும்வாக்காண்கிலேனெய்தநாளுமவன்
தோளாலணையுஞ்சுகவாசுபத்தைத்தாணிக்கவொரு
மாளப்பிறந்தனையேமைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. கஉ

நடந்தானொருகன்னிமகாராசகேசரிநாட்டிற்கொங்கைக்
குடந்தானசையவெயிலாயதுகொண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தார்சந்யாசிகள்யோகம்விட்டார்சுத்தசைவரெல்லாம்
மடந்தானடைத்துச்சிவபூசையங்கட்டிவைத்தனரே. கங

நாலாகலைதெரியேகம்பவாணர்நன்னாட்டில்வளர்
சேலாகக்கண்கள்படைத்தபெண்ணேநின்றிகழும்வயி
றாலாமவுடற்குற்பாமதாகவவ்வணையின்மிசை
மூலாகயான்பள்ளிகொள்ளவந்தேனுந்தன்மாளிகைக்கே. கச

அரவிந்தநண்பன்சுதன்றம்பிமைத்துனனண்ணன்கையில்
வரமூநதியாயுதம்பூண்டவன்காணுமற்றங்கவனே
பரமன்றிகிரியையேந்தியமைந்தன்பகைவன்வெற்பை
உரமென்றெடுத்தவன்மாற்றான்றன்சேவகனெண்டொடியே. கரு

சங்கரன்றேவிதமையன்மனைவிதனக்குமுன்னும்
மங்கையரேறியவாகனங்காணுமற்றெங்கவளோ
கொங்கைகளிரண்டுடையவாளாயிக்குவலயத்தில்
எங்குந்திரியும்வயிரவனூர்த்தியென்றேகினையே. கசா

மாத்தானைப்பித்தனைமாலேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தோனைவேதப்பொடிபூசுவாசனைப்பூதலத்தென்
ஆத்தானுடனெதிர்த்தப்பலத்தேயென்றுபாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பயலுக்கோமகளேமயல்கொண்டனையே. கஎ

கானவாதான்றினைசெய்தனரோகண்டல்லவோ
கேணமர்வன்குனங்காள்கிள்ளைகாழ்செழுங்காலைவிட்டுப்
போனவன்றானல்லவோநெடுங்காளிப்புனமல்லவோ
நானன்றானல்லவோசொல்லவேண்டுநடுச்சண்டதே. கஅ

நாராயனெங்கடிருநின்றறச்சேடன்கபிலத்தின்பால்
நீராழுகிற்குழற்பெண்வேந்தையைவிட்டுநீயிருந்தால்

சீராமனில்லையமுதில்லைபஞ்சணைச்செல்வனில்லை
காராபொழில்வளர்காழிப்பிரானில்லைகாப்பவற்கே. ௧௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழியார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்கொள்வஞ்சிக்
கொம்பளவெவ்வளவேயிடைகூறெனு நீச்
சம்பளவெவ்வளவேதனக்கைதயலுக்கே. ௨௦

நச்சணிகண்டக்காரூர்த்தியாகாநனினவெற்பில்
வச்சணியுமுலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமற்கிரண்டாமெழுத்திலரைவெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள் கைவந்துவாய்த்ததுவே. ௨௧

அச்சுதன்-அரி இரண்டாமெழுத்துரி அதில் அரையெழுத்துபா
இரி வஜ்ஜிரபாணி மனைவி சசி சந்திரன் (பகை-பாம்பு.)

போமோபொழுதுவருமோமதியம்புரண்டெனங்கம்
வேமோமதன்சரந்தைக்குமோதைத்தபுண்வழியிற்
பூமேவுதென்றல்புகுமோவென்பெண்புத்திபோய்விடுமோ
கோமேதகப்புயலேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொருப்பாவைநல்லன்
மேலினுங்காமன்கரைந்துக்குமேடைவேங்கடம்விட்
டாலினும்வேலைநடுவினும்பாம்பினுமாத்துரத்துந்
தோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

செய்யினுநல்லவரீனம்பொருர்மயிர்வீழ்தொடக்கஞ்
செய்யினுமானக்கவரியுபர்சிற்றினத்தாயவர்
வையினும்வாழ்வர்தகரைக் காதும்வயிருமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிக்காண்டவனே. ௨௪

மாலாக்கியென்னைப்பெருவயதாக்கியென்மார்பின்முலை
பாலாக்கியங்கம்பசுநரம்பாக்கிப்பாவையரை
மேலாக்கிச்சுக்குவிளக்கெண்ணெயாக்கியென்மேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே. ௨௫

சதுராயிருந்ததாதிபரிவன்மதனசற்பனைசெய்
யெதிராளியாயைங்கணைதூவவாறத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசுவினைவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினெபிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினெபிரங்கொட்டைப்பாக்கு அம்மணம்.

அன்பட்டதிக்கெங்கும்போற்றுந்தென்கோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூடுமரகுநாதபூபவிப்பூதலத்தே
நின்பட்டமேபட்டநீயேதுறைமற்றிந்நீணிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந்தோலாவடிபடுந்தப்பட்டமே. ௨௭

சோமன்புதல்வன்செழுங்குன்றைவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன்கரிமுந்துமாகினங்கைவலவா
பூமன்கணையுமதியுமிவ்வாடையும்பூசலிட
மாமன்றமையன்றகப்பனென்றேவஞ்சிவாடுவளே. ௨௮

(சோமன்—இடபவாகனன்) காமன்-கரி இந்திரனூர்தியாகியமேகம், மாமன்-நகுலன்-அவன்-தமையன்-தருமன்.

ஞ்லேறிச்சங்கைமடைவார்குடையுந்துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுங்கண்ணியர்கைக்குடநீர்புக்குமீண்டுமுழுச்
சாலேறிமுத்தந்தனையீனுந்தன்வயலூரனன்பால்
மாவேறுவான்பரிமாவேழினுணடிமாமயிலே. ௨௯

பாட்டுக்குபாத்திரநல்லோரைப்பாடிப்பதம்பெறலாம்
மோட்டுகுலாமரைப்பாடிலென்னுழுத்துண்டமுண்டோ
வீட்டுக்குச்சோற்றுக்குண்டோவெள்ளைவாய்க்கொருவெற்றிலேயோ
ஏட்டுக்குச்சேதங்கண்டாய்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௰

கெலிக்குஞ்சிங்கத்துக்கும்யானைக்கும்வெற்றிக்கெருடனுக்கும்
வலிக்குறுசிங்கியாவுக்கும் நண்டுக்கும்வன்கவிக்கும்
புலிக்குஞ்செம்மானுக்குஞானிக்குமூடர்க்கும்பூனைக்குவீட்
டெலிக்குஞ்சங்காத்தமுண்டோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௧

கலங்காதவீரியரானாலும்போகின்றகாலம்வந்தால்
நலங்காமலேவெல்லமாட்டுவரோஇந்தநானிலத்தில்
சலங்கானுங்கோட்டைமதிலேழ்பலைபத்துத்தானிருந்தும்
இலங்காபுரிநின்றதோவெள்ளைநாவலிருப்பவனே. ௩௨

எரிக்குமதிச்சடையண்ணாமலையரெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூவைமதிக்கப்பொருளந்தப்பாதத்தினால்
பொறிக்கண்பிசாசுகணக்களைத்தூவிப்பொரிபொரித்துக்
கொரிக்கின்றகாலையிலெப்படிபோயினள்கோமளமே. ௩௩

திரைகடலோடித்திரவியந்தேடென்றுசெப்புமௌவை
உரைபழுதன்றெனச்சேர்ந்தாள்கழுகுன்றத்தோர்மடமான்
அரைபணிநீர்ச்சந்தனங்கொண்டுபொங்கியாற்றியபின்
இரைகடல்போய்வரவெத்தனைநாளென்றெழுந்தனளே. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்குமிழ்வள்ளைவெண்முத்தங்கொண்டை
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாலிலைநூல்
நாகங்கதலியலவன்வரானன்னவரினமூண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௩௫

இலந்தத்தையேயநல்லமுதத்தையேபசித்தென்கரத்தில்
வளர்ந்தத்தையாதுமுணர்ந்திலேயேமயிலாடுயனந்
தளர்ந்தத்தையேயென்றிருவரங்கேசர்க்குசாற்றச்சொன்னால்
அளர்ந்தத்தையேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே. ௩௬

ஆயத்துறையிற்பிறந்துவந்தந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்வண்ணனொருநாள்
ஏயப்புலவரிடத்தெட்டுநாள்செட்டியேயென்றுபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தவள்காணந்தப்பொய்மகனே. ௩௭

பூச்சிலைகன்னற்கைச்சேஷாசலேந்தரபொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைக்குடிபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிலெத்துக்கள்ளிபின்கைராமர்க்குமுன்சொன்னதாய்
வாய்ச்சுதென்றேநடந்தாள்பாளையாவனந்தனிலே. ௩௮

தோப்பிடுவாரில்லைதென்கல்வராமற்கருங்குயில்வாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைகாமன்வராமற்கருங்குயில்வாய்ச்
சாப்பிடுவாரில்லைதென்னரங்கேசர்க்கபயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுநாளென்குறைசொல்லியே. ௩௯

அணியார்கடுக்கைநறுந்துப்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிக்கச்சாலைநாதர்பணிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேய்பிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாட்டினால்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே. ௪௰

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தமலர்
வேதாமருந்துக்குவெளிவைப்பனோவிரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிரநீரந்தரித்திருக்குமே
ஏதாகிலுஞ்சற்றங்கில்லாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௪௧

குணமிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
மணமிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுத்திடுவங்
கணமிருந்தாலுமோர்காசுபெறாதுசிங்காரவரைப்
பணமிருந்தாலவர்க்கெல்லாருமஞ்சலிபண்ணுவரே. ௪௨

உரகத்திலேகிடப்பான் சக்கரபாணியுயர்ந்தவு(ம்)ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பான்காமராஜன்மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான் கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

சேய்க்கரியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன் சீசீயவன்
வாய்க்கரியாதவிடக்காணுமில்லைமலர்க்கரியுங்
காய்க்கரியென்பதும்வேண்டான்கய்யாரங்கனக்கவிட்ட
நாய்க்கரியும்புசிப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருங்கொண்கரன்செல்வநாளுந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயனுடுதனிலென்னைப்போலார்பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினிவ்வுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டரைப்பாடுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

தேனாட்டுமுல் ் த்தொடைரகுநாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழாமலிரா மர்மணிப்பூணணிந்த
வானாட்டரம்பையர்மண்ணாட்டரசர்மணத்தினுக்குக்
கானாட்டுவரின்கைநாட்டுமதேலினைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோர்விழித்திங்கள்வந்தெய்திடநன்னியசெவ்
வாயனல்றாவப்புதனம்புபாயநல்வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசோரநானுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளோரகுநாதகளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியநாகஞ்சரோருகம்பாளுநல்லம்புலியும்
சூடியநாதர்நயனமுமாலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாலனுமாய்வந்தால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மாலை-மதனையும்-சுடலையும்-அடங்கி இவைப்பிழைப்
பித்தமையான் பரமசிவன்கண்ணையும் திருமாலம்பையும்சம்பந்தசுவா
மிகளையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டகமுரியரம்
பொரிகாரிரும்புங்கனகமும்பொன்போரித்தாரகையும்
குருகாருங்கொண்டையுமீனனல்போலன்குரிசிலுக்கு
வ . காதலேவதந்தமங்கையுநானுமடைந்தையரே. ௪௯

நரைகோட்டிளங்கன் றுநனவனநாடுநயந்தளிப்பன்
விரைபுட்டிதார்ப்புயன்வெற்பிழமன்னன்றேவிரும்பிக்

கரைபோட்டமீனின்மரக்கலம்போட்டுன்னைக்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிரோன்மணியே. ௫௰

வண்டோவிருநாகல்வான்பிறையோநுதல்மான்குளம்போ
லெண்டேழுமீலித்திலமோகனையிடேசர்தரசுற்
கண்டோமொழிகுறல்காரோமுகக்கயலம்பளைக்
துண்டோயிதழ்கன்னித்தண்டோடுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டுமதுவுண்டிசைபாடுஞ்செங்கிலின்மாரன்வரக்
கண்டுமிருக்கும்வடிவேலிரண்டுங்கருப்புவில்லும்
குண்டுமருங்கும்பொற்றேருங்காமற்குழக்கந்தால்
தண்டுகொண்டெப்படிவென்றிடலாமடிதார்குழலே. ௫௨

ஆலக்குடியர்சங்கஞ்செரியத்தாஞ்சக்கரப்பொன்
மேலப்பாத்தினர்காகவெடுத்தவர்மேனிடையார்
சூலக்கண்மெய்யினர்பார்பதிகோமதிகோய்கனிஞர்
பாலனைக்கோர்படைக்கூர்மைக்கன்றையிந்தைப்பொடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிகழ்ந்திடலாமாவினியினையன்றிவினை
போமேவுமனைவிட்டுப்போமாவெனக்கிந்தப்புன்மை
யாமாபராமுகமாபாபுபத்தினணிக்கடம்பந்
தாமாகுதனெனுநாமாவயிரசண்முகனே. ௫௪

ஆக செய்யுள் ௫௪௦.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவர்க்குச்சேர்ந்தகொம்பிரண்டுகண்டு
கன்னிகுறவள்ளிக்குக் காலில்லைமுன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பில்லை யானைக்குக்காலில்லை
பாட்டுக்குளராய்ந்து பார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றுவேயிலொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநான்றுன்றி லொன்றென்றேன்-ஆர்க்கும்
பொதுவென்றான் பூவென்றான் போயினன்றோழி
இதுவோவணம்மீசனியல்பு. ௨

பறவைநாய்நாகம் பகைவிலக்குபுக்கும்
செறியுமிருணரஞ்சிதேகடன்-குரகிழவன்
என்றுரைத்கவிரைந்து மேர்தண்டத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்பா ரால். ௩

பரியூர்வார்பர்லருந்தல் பண்பாடமூடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பங் காணல்-விரியும்

சிலைகையூர்வாக்குமைந்த வின்பஞ்சேர்செல்வர்
பசிவியவுண்டல்பயன். ௪

தக்கசகுனஞ்சாபதஞ் சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவைசாரிகளை வென்றைந்து இக்கலியில்
கூடினுங்கூடுவருங் கூடாதொழிந்தொருகால்
வீடினும்வீடிவிடும். ௫

நக்கனார்சோணகிரி நாதனார்வெள்ளியிலே
தக்கனாரைத்தகர்த் தக்கனார்-பொக்கைவாய்
ஆத்தினார்சூரியனை யப்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினாரோடோடத் தான். ௬

ஓடினானென்ப துணர்ந்துமனக்குச்சரியா
நாடினார்க்கென்ன நரகமோ-நீடியே
ஆலவிடந்தான்றியபோ தம்பலவாணனெடிய
மாலவிடஞ்சரியாதே. ௭

அசனமினைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறு வாய்மை-இசைநாகைச்
சின்னப்பால்வெண்மதியஞ் சேரிமையத்தேபிறந்த
அன்னப்பாலிங்குவந்தாலாம். (அனனப்பால்-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிறந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான்—உலையில்
இருப்புவனமேனியனை யென்றுலேவரேவாம்
திருப்புவனத்தீசா றிறம். ௯

ஆச்சரியந்தென்னமர மத்தனையுங்குத்துமலை
காய்ச்சிருக்குந்தென்குடந்தை காவலர்-மாச்சான்
வரக்குப்பையாநீ மருவாநாளெல்லாம்
சரக்குப்பையாமே தனம். ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லைமார்த்தண்டன்சூ டேறுது-தொல்லைமரு
பாலையிருளில் வழிநடக்கக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக்கால். ௧௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே-முந்தவே
ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபத்சகாயனென்னும்
பாழாவான்கண்ணேறு பட்டு. ௧௨

கைக்குடமுங்கொண்டு கனக்குடப்பக்குடமும்
முக்குடமுங்கொண்டான் முறியாகோ-மைக்குழலீர்
வெய்க்காற்றினால்விளங்கும் வீரநந்திமாநகரில்
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௧௩

வையம்புகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாமலரைக் காணமல்-வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் றிருவடிக்கெண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாற்றினான் றான். ௧௪

பாம்புரீசர்கோளிணையாள் பாலையத்துமாமாரி
சாம்பசிவன் றன்னடியைச் சாரரை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ மானம்போக்கித்
தலையில்விளக்கேற்றிவைப்பா டான். ௧௫

அட்டமியிலோதிரு லாசாணுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு தீதாகுங்கொட்டவுலா
வித்தைக்குநாசமாம் வெய்யபிரதமையில்
பித்தருப்பேசார் பிழை. ௧௬

ஆயிரம்பாக்கன்னமுலை யென்னநடைக்கன்னிப்பதி
னாயிரம்பாக்காளுநன் னசையினல்-நீயிரங்கி
வந்தாளவேண்டு மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறில்லை தான். ௧௭

(ஆயிரப்பாக்கு கவசம்) (பதினாயிரம்பாக்கு அம்மணம்.)

பிறப்பித்தோன்வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ்செய்தோன்-அரப்பெயரி
பஞ்சத்திலன்னம் பகர்ந்தோன்பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென்றெண். ௧௮

கானக்கடன் றில்லைக் கார்வண்ணன்றானுமால்
நானக்குழன்மடவீர் நானுமால்-ஆனக்கால்
தன்கையிற்சங்காழி தாமிருக்கப்பேசுவதேன்
என்கையிற்சங்காழி யின்று. ௧௯

கட்டியடிப்போர்க்குங் கண்மீதிலேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்கும் மீவரே-இட்டமுடன்
பாடுவோர்க்கீயாரே பல்லுதிரத்தாடையினிற்
போடுவோர்க்கீவர் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடகன்னைக் கரியாதய்யா

குடஞ்சுட்டுப்பின்போனகோபாலாமுத்து
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுயிலாண்மான். ௨௧

உன்றன்மகளை யொறுப்பதற்குக்காரணமேன்
என்றன்மகனியம்புகேள்-குன்றாச்
சிராப்பளியனேறிவருஞ்சேவின்மணியோசை
கிராப்பளியுங்கொள்ளா னிவன். ௨௨

நீறுருஞ்செஞ்சடைமேனிறுரும்பாம்பணிந்து
நீறுரிலேவந்தனீதியோ-னேரே
யாடவரஞ்சாடப்பலியிடெனவந்தால்
இடவரஞ்சாளோயிவள். ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால் வல்லரவம்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தநெறிவானுறலால்-சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரன்வரையில்
அம்புலியினன்கருடனும். ௨௪

அம்மயிலேயேறியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தென்னையீடேற்றி-மும்மையிலே
எந்தப்பாவஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீரக்
கந்தப்பாவந்திப்போகா. ௨௫

எழுதரிதுமுன்னமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதுபண்பா-முழுதுமதைக்
கற்பரிதுநற்பயனைக்காண்பரிதுகண்டக்கால்
நிற்பரிதுதானந்நிலை. ௨௬

ஏரேறுநீரேறுமெண்ணிலுயிர்க்குயிராம்
பாரேறுங்காலாற்படியளக்கும்-வீரேறும்
அன்னங்காணீசனரியயனுந்தாமன்று
துன்னுபுகழ்மாரியப்பாசொல். ௨௭

கோடுதிக்குங்கும்பமுலைக்கோதையரைக்கூடவென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே-ஈடுதின்னி
தன்பொழுது போச்சுதேதன்னந்தனித்திருந்த
என்பொழுதும்போச்சுதேயென். ௨௮

மாடுதின்னி—வைக்கோலாற்செய்தமருள்.

நெஞ்சடைந்தவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிட்டுமுன்னே-செஞ்சடையில்

வெள்ளாறுவெங்காளும்வெள்விப்புகையாறு
நள்ளாறுவெண்ணுணவில். ௨௯

மூவா கவிமுன்சோழனந்தூறு
நாவலர்மணிக்காதல்நாலந்தெட்டோவறுசீர்
நூதனசிவாலயங்கணூற்கற்றுங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர். ௩௰

நாலெழுத்துப்பூநடுவேநரம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி-மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றும்மெழுத்தும்
விட்டால்பரமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கைலை) ௩௧

முனிதட்டுமுட்டுக்குமுன்னீரளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கவ்வுநாய்காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பயந்தீர்க்கும்பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்திற்றண்டிருந்தக்கால். ௩௨

பகலோன்றெறுங்கிரணம்பாய்பறவையெச்சம்
மிகமேலுறாதகற்றும்விண்ணின்-முகிலதனால்
பெய்யுமழைத்தடுக்கும்பேரழகுமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௩௩

வந்தவனைக்கையாலவாய்முத்தந்தந்தருள்வாய்
தொந்தவளைக்கையாதுவற்கையா—சந்துவளை
கோடையிடத்தானைகுயிலோசைக்கஞ்சியுளத்
தாரையிடத்தானையறிந்து. ௩௪

அறிந்துதவிப்பாரை யருள்கோசையான்மேல்
செறிந்துதவிப்பாரைத்திருத்தும்—திறந்தழைந்த
வைதுந்தனூர்வாய்மடமனனேகொவ்வைவிகர்
வைகுந்தனூர்வாய்மடுத்து. ௩௫

மதக்குஞ்சரமழைக்கும் வான்கோசைமாலே
வடிக்குஞ்சரமழைக்குமேலாய்-முடிக்கும்
அநங்கனையுஞ்சங்கமடுத்தேனையாள்வாய்
அநங்கனையுஞ்சங்கமலர். ௩௬

அலமோதிமத்தானறைகோசைமாலே
அலமோதிமத்தாலடிக்கும்—அலமோதி

நந்தனகத்தானுறவே நண்ணிநின்றாயானடைந்தேன்
உந்தனகத்தானுறவே யோர்ந்து. ௧௭

ஓர்ந்தண்டரையாளு முத்தமநற்கோசையனே
ஈண்டகந்தண்டரையாளு மிந்திரையு-மோர்ந்திலகு
தூயத்திருக்கருப்பா தோற்றியடியேனுடைய
மாயத்திருக்கருப்பாம் வந்து. ௧௮

ஆகும்போதாகு மனைத்துமதிலொழிந்து
போகும்போமதல்லாமும் போகுமே-வேக
நவசாரம்பட்டார்போ னலிந்துமட நெஞ்சே
அவசரப்பட்டாலாகுமோ. ௧௯

சல்லடைக்கண்ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
மல்லடையுங்கோகநகர் வைகுந்தா-கல்லடையும்
பாந்தளிரைத்தேர்காலன் பாணம்வருத்துதலால்
மாநதளிரைத்தேர்காலாண் மார்பு. ௨௰

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரேசெல்வரே-நீரங்கே
அள்ளியுண்டவெண்ணைக்கா யம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற்போமோ பயம். ௨௧

படைப்பானுங்காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம்-படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலவன்
தன்றலையைப்பண்ணறியான்றான். ௨௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாவனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா-ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்தனையேதிருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். ௨௩

தூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொக்குமே-நீதி
செகராசசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையார்நகை. (தூ-து-மு-முத்து.) ௨௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றே-நாங்கள்

பரமரகசியத்தைப்பாழான வாயால்
இரவுபகலெந்நேரமின்றில்-குரனெறியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோகோலமடநெஞ்சேயால்
பூப்பிட்டுங்காணுப் பொருள். ௯0

காந்தனுக்கென்றன் கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போந்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாம்-சேர்ந்தோடும்
தேளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமதன்கை
வாளிபுடவாடு மனம். ௯௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளியொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியென்றும்பேர் கொள்வாரோ-அம்புவியில்
மன்னுவளர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தைமாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தக்கால். ௯௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருக்கண்டியந்தகன்கோவல்புரமதிகை
மாமன்பறியல்சவந்தரன்விற்குடிமாவழுவூர்
காமன்கொறுக்கைநமன்கடவூரிந்தக்காசினிக்குள்
தேமனுகொன்றைச்சடையான்பொருதிட்டசேவகமே. ௯௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சரசமாக விளையாடும்வேளையிலே
கைச்சரசனென்றதல்லாற் கைச்சரசமென்றேனோ
அச்சனகியார்மீதி லாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்ட தாமோதரேந்திரனே. ௯௪

மீன்பார்த்துவிண்பார்த்து வேளையும்பார்த்தாள்வரவு
தான்பார்த்தெனைப்போற் சரிப்பார்க்கும்வெண்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்ட மால்சிவநாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர் நகைபார்த்திருந்தேனே. ௯௫

முல்லைமுல்லையாய்த்தொடுத்து மோகமதனெய்யவந்த
வில்லைவில்லையாய்நறுக்கி மெல்லமெல்லத்தாராயோ
இல்லையில்லையென்றுசொல்ல யேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்களந்தைச் சுப்பிரமணியபூபதியே. ௯௬

ஆயிரங்கண்ணுகமத னம்புமேலப்புவிட
வீயிரங்குசெந்தே னிருலினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்க டாமிரங்கவாணிரங்க
பேயிருக்கும்வாயா விசயரகுநாயகனே. ௯௭

கன்னலெனுஞ்சிறுகுருவிக் கனமழைக்காற்றுமல்
மின்னலெனும்புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங்கார்காலம்
மன்னவனுந்தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப் பென்னநகைப்பின்னமுமே. ௯௮

ஆகசெய்யுள்-௯௱௮.

விருத்தம்.

கைத்தலத்தழற்கணிச்சி வைத்திடப்புறத்தொருத்தி
  கட்கடைப்படைக்கிளைத்த திறலோராம்
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமத்தர்சிற்சபைக்குணிற்கு
  முக் கணக்கருக்கொருத்தர்மொழியாரோ
நித்திலத்தினைப்பதித்தசச்சறுத்தடிக்கனத்து
  நிற்குமப்புதத்தினத்தினிடையேவேள்
அந்தரத்தினைத்தொடுத்துவிட்டுநெட்டுயிற்கணத்த
  லக்கணுற்றிடச்செய்விக்குமதுதானே. ௧

கரும்பாலேபணையடித்துபனிநீர்தேக்கிக்
  கதலிபலாக்கனியதனால்வரம்புகட்டும்
திருப்பாலைவாழிசர்பவனிபாடுந்
  தெருவிற்பால்விலைபகர்சிற்றிடைச்சியாரே
அருட்பாலோபொருட்பாலோகாமப்பாலோ
  ஆழிதனைக்கடைந்தெடுத்தவமுதப்பாலோ
இருப்பாலைமனம்படைத்தீர்நில்லீர்சொல்லீர்
  எந்தப்பால்விற்கவந்தீரியம்புவீரே. ௨

பூப்பார்த்துப்புகழ்பார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
  கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள
நாப்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
  தந்தசொக்கநாதாவென்றாய்
காப்பாற்றமுடியாதுகையிலொருகாசுமிலை
  கடனென்றாலும்
பாப்பாத்திசோறிடுவாளிருந்தாலுமுறங்கமதப்
  பயலொட்டானே. ௩

கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சிகிருமியுண்டமாவரைக்
  கீரைவேர்தெளிந்தமோர்முறிந்தபாகுகிண்டிமா

இட்டசோறுகொழிபலுர்பிடாகபுற்கையாயினும்
    எங்குமன்பதாகனுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
    பாளிதங்கடாளிதங்கள்பண்ணியாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடுமுகவினும்
    அன்பிலேனுடனித்திடாதவசனமென்னவசனமே. ௪

துங்கவடகயிலாயமுதலாமைந்து
    துளுவொன்றுதொண்டைவளநாட்டெண்ணான்கு
தங்குகுடநாட்டிருபத்திரண்டுபொன்னித்
    தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைவாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களத்திலிரண்டுவையைக்
    குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழுமேலாஞ்சூலச்
செங்கையார்தலமிருநூற்றெழுபாநான்கில்
    தென்பாகங்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம். ௫

ஓதுமைந்திலொன்றிலைந்திலொன்றுமன்னவன்பிதா
    ஊர்திதொட்டவேனின்மீதிலுற்றசாபநிருபனுர்
தாதுகொண்டகாளிமாலைசூடிதப்பிதம்பிசேய்
    தன்குடைப்பினவன்மற்றலைக்கிரீடதுவசனுர்
காதணன்றந்தைபாகன்பின்னவன்பகைச்சுமைக்
    கலையெடுத்தகையரையர்க்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
தீதிருதைகொண்டுவெந்தசிலைவதிந்தபதியினன்
    சிரமரிந்தவன்கொள்பரிசேலாறுறைந்ததே. ௬

ஓதும் ஐந்து பஞ்சபூதம் அதிலொன்று நிலம்அதில் ஐந்து ஐந்துதிணை அதில் ஒன்று குறிஞ்சி அதற்குமன்னன் முருகன் அதன்மீதிலுற்றசாபம் தனுசு அதையுடையநிருபன் இராமன்அவன் தம்பி பனமாலைசூடிய பலராமன் அவன்தம்பிகிருஷ்ணன் அவன்சேய் மன்மதன் அவன்குடைதிங்கள் அதற்குப்பின் ஐவன் சனி அவன் கிரீடம் அதைக்கொடியாக வுடையவன் துரியோதனன் அவன் நண்பன் கர்ன்னன் அவன்தந்தை சூரியன் அவன்பாகன் அருணன் அவன் பின்னவன் கருடன் அவன்பகை ஆதிசேடன் அவன் சுமைபூமி அவன்கலைகடல் அதை யெடுத்தகையர் அகஸ்தியர் அவரையர் பிரம தேவர் அவர் கதிபெறத் தவஞ்செய்தோன் அனுமான் அவன்றுதை வாயுஅவன்கொண்டுவெந்தசிலை மேருசிகரங்கள் அவைகளைப் பதியாக வுடையவன் இராவணன் அவன்சிரமரிந்தவன் திருமால்அவன்கொள்பரி

இலக்குமி அவள்கோயில் தாமரைப்பூ ஆலுறைந்து ஆலமரத்தின் கீழிருந்தது (இஃது பொருண்மேற் பிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்து அலர்க்குறியைக்கண்டு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தியது.)

தொடுத்தமுத்தமிழ்க்ககத்தியனெனவே தோன்றியபுவனச்சேரையர்கோன், சொலக்கணப்புறவனிலக்கணக்கவியைத் துதித்தகங்களித்திடுங்களியேயம், வடத்தினிற்புகுந்துமதுத்திரந்தவனார் வடித்தகட்குடித்துநின்றவனார், வறுத்தகட்குடித்துக் குதட்டுகின்றவனார் மயக்கியுட்டியக்கமுற்றவனார், கடுக்கினைமிடற்றி லொடுக்கியிட்டவனே கையிலேசிலம்பையிட்டவனே, கனத்தநூற்கொடியைநாவிட்டவனே கண்ணிலேகுழையையிட்டவனே, முடுக்கியவயிற்றிலாழியிட்டவனே முகத்திருபதக்கமிட்டவனே, முளைத்ததோளொருபான்சதங்கையிட்டவனேமுழுப்பட்டகலாதிலையே. எ

கடுவிஷம் சிலம்பு மலை நூற்கொடி வாணி கண்குழை கட்செவி ஆழி கடல் இருபதக்கம் இருபதுகண் ஒருபான்சதங்கை ஆயிரங்கை

தேமதுரக்கவிவிரகன்றெவ்வைவருபெருமான்
செல்வன்சங்கரர்கானத்தினம்வணங்குகளியேயம்
யாமதுவுண்டாலுமதுமக்கடிமைவாபோல்
எமைமயக்குமோமயக்காதினியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகயத்தியனேகுபேரன்மகன்புதனே
விரானைமுகனொருவன்விரும்புமதன்குகனே
காமன்மகன்சயந்தன்வேதன்மகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடந்துளானே. அ

வீமன் பிரமன் குபேரன் சந்திரன் விரானைமுகன் விறன் ஐம்முகன் காமன் இந்திரன் வே மூங்கில் கால் காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாகியகிரந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோலவிகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேறில்லா
ஏதப்பாவித்தகன்திணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே. கூ

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்பெரும்பாழாச்சோ
நாதியற்றுப்போனாயோவழிகாட்டாயோ
நாயேனுக்கிரங்கிவந்து நலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலவதிப்படுத்துவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்பதியுள்ளானே. க0

நீருஞ்சுமந்தேன்விரகெடுத்தேதனித்தஞ்சுமந்தேன்சாணங்கம்
கிழவடிபட்டுதைப்பட்டேநின்றேன்வையக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழுதுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாளுனக்குச்சரியானேன்
காரும்விரும்புங்கடுவணிந்தவனேகருணைப்பெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாதவாலகாலாவென்றுயரந்
தீரும்படிதண்ணருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடகர்ச்சேவகனே. கக

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏரிகட்டியகொட்டிலரங்கமே யீரிரண்டுமுகன் வாயிலாவ, மாறு கண்ணப்பன்வாய்மடப்பள்ளியே வாய்தவோடைதிரு வாலவதனமே, விறுசோதித்தொண்டனில்லாளுந்தி வேட்டநற்கறிகாய்க்கின்றதோட்டமே, நாறுபூம்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்கு நாடகசாலையே.

நடுவெழுத் தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலமிவ்வெழின்
உருவாயோமெழுத்தினடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினான்கினையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாசத்திருத்தினான்கையிலேற்றான்
ஒருமதனாதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரியாபொண்கரத்தமைத்தானுந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பரமன்றானே. கஉ

திருமால் வாகனம் நாகாரி நாவாய் கலசம் இராசி கன்னி கனைக வடு தெட்டார் ஆரார் மாதுலன் மாமன் கோகிலம் பல்லி இவற்றி

ன்-நடுவெழுத்துகள்காலன்வராமல்இவற்றின்எனையவெழுத்துகளின்
பயன் நாரி-உமை, (கம்-கபாலம்) (கனி-பழம்) நடு-விஷம்) ஆர் ஆத்தி)
மான்-எலிமிச்சை)

கூற்றுவனைவென்மதனையரக்கர்கோவைக்
கூனிலைவக்குஞ்சரத்தையிஞ்சிழுமன்றை
ஏற்றுலகின்புறவுருவமாளத்தோள்க
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேலைவக்.

காற்றிருருமாலெனயனைத்தால்வறலார்கற்றைக்
கதிர்முடியாற்நாகலத்தார்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுனைத்தெரிந்துதெரித்துச்சூடி
உரிதெரித்தானவனென்னையுடையகோவே.

பொன்னைவரைக்கனைநாற்றுவரைக்காவைப்
பொருசிலையைக்கணைக்கடலைப்பொன்னைநீன்ற
நன்மதற்காய்ச்சுரர்க்காயைருக்காய்காதல்
நட்பினுக்காய்ச்சாணிக்காய்நடைவைக்காக.

மன்னுசுருல்வடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வயங்குமோதாள்வலியால்வானரங்களாலும்
உன்னுடற்சிறிச்சிறங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முதலோடுங்கொண்டிருந்தடைத்தமேகூரானே.

இந்துமுடிக்குஞ்சடையானிருக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்ககவிபடிக்கத்தெரியாமடவாயுன்றனுக்குக்
கொந்துபொடியென்பூமுடியேன்கிழவாய்நரைத்துமுகத்திரைந்தும்
இந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுப்பேனினைகெடுப்பேனே.

ஏழானையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசேனனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்றிறுபுலிகளிப்புலியையாடெலிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாக்கிகாடெல்லாம்பரதவிக்கவடுகரடுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயிற்றினிற்போய்ப்பொழுதுகுணம்போகாமற்குமுறுந்தானே.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுசொல்லியென்கையிலள்ளித்
தகாவென்றுகேட்கத்தரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணலங்கேயென்னபோவதிங்கு
வாவென்றிழுக்கவும்வந்தேன்விராலிமலைக்கந்தனே.

கொச்சகம்

காவென்றுபேர்படைத்ததாய்க்கனைத்துருப்போது
நீரென்றுபேர்படைத்தாகெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாரொன்றுமென்முலையாராச்சியர்கைவந்ததற்பின்
மோரொன்றுபோர்படைத்தாய்முப்பேரும்பெற்றாயே.

முன்னாணீளக்குமுடிமன்னர்காத்திருக்கு முனிகளென்னை, மன்னு மலோட்டுவிக்கு மாதர்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டை, பன்னகத் தலைதரிக்கும்பாதகர் சொற்கேட்டுவிக்கும் படிப்புண்டாக்கும், என் ஞனுங்கிழவருக்கோரிடும்பாக்குநடைகொடுக்குமென்கைகோலே.

கருந்தலைசெந்தலைதங்கான்றிருக்காய்கடையிற்சுற்றி
வருந்திக்குடவைக்குந்தாட்டிக்குங்கொத்திடுமாய்வதல்லால்
கரந்தைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதுகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வந்தார்பிழைப்பதரிதென்பரே.

சங்கையிலாமதன்விடுத்தபகழிதைத்த புண்வருத்தந்தன்னைநோக் கிக்,கொங்கையையொத்திடங்கொடுத்துக்குங்குமச்சாந்தைப்பற்றுங் குளிரப்பூசிச்,செங்கனிவாயிதழ்மருந்துமுள்ளுக்கேகொடுத்தெனக்கு ச்செய்தநன்றி, மங்கையரேயிந்திரவி தெற்குவடக்குதித்திடினு மறந் திடேனே.

ஏமிராவோரியென்பாளெந்துண்டிவொஸ்தியென்பாள்
காமிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போமிராச்சூழ்ச்சோலைபொருங்கொண்டைதிம்மிகையில்
நாமிராப்பட்டபாடுநமன்கையிற்பாடுதானே.

சுந்தரகவிராயர்-விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியாடையுடுத்தகோவும்
மருமலர்வாழ்த்திசைமுகனும்வானவர்கணாயகனுமயிடன்றானும்
கரியநிறத்திருமாலுமவாலியும்பராசனுமேகாமநம்பால்
பெருமையிழந்தனரென்றாற் சிறுமனிதர்க்கெப்படியோபேசுங்காலே

வாசவனும்பிறர்நகைக்கவுடலானானொருவனராவடிவமானான்
தேசுபுகழ்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மலர்வேதன்சிரமொன்றற்றான்
ஈசனுநல்விழிதிரந்தானிராவணசுந்தோபசுந்தரிறந்தார்மண்மேல்
காசினிப்புன்மானிடரோயோகசாகரமதனைக்கடக்கவல்லார்.

உணங்கியொருகாண்முடமாகியொருகண்ணின்றிச்செவியிழந்து
வணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமன்றமுதுகிலவயிறொட்டி
அணங்குநலியமெலிவெய்திபகல்வாயோடுகழுத்தேந்தி
சுணங்கன்முடுவல்பின்சென்றல்யாரைக்காமென்றுயர்செய்யான்.

கட்டிறலைதிருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோ லொட்டிக், குட்டியிதென்னடிச்சியே செட்டிவயித்தியன் பள்ளிக்கொ

ண்டான்பாம்பின், பெட்டியினுங்கைபிடுவனுண்டையும்பாய்ச்சிடுவன ன்றூய்ப்பிலவாய்சாயங், கட்டுவனிஃதல்லாதாருதேமதன்விடும்பகழி ப்புண்டானே.

மரமதுமரத்திலேறிமரமதைத்தோளில்வைத்து
மரமதுமரத்தைக்கண்டுமரத்தினான்மரத்தைக்குத்தி
மாமதுவழியேசென்றுவன்மனைக்கேகும்போது
மரமதுகண்டமாதர்மரமுடன்மரமெடுத்தார்.

இராமசாமிக்கவிராயர்பாடியது. ௨௮

மாலைதனைப் புனைந்தாலு மலரணையிற்படுத்தாலு மருவாபன்னீர், ஏலமுறத்தெளித்தாலு மெவ்வளவேனுங்குளிரவில்லையென்செய்வேன் கோலமுறுமணவியிலே கிளைகளோடுசுகம்படைத்துக் குலாவுமெங்கள், சோலைதனைச்சேராமற் காமவிடாய்தணியாதேதோகைமாரே.

பாலைநிகர்மொழிமாதே யென்னிடத்திற்பூரணமாய் பட்சம்வைத் துக், காலமுகிலனையகரன் மணலியில்வாழ் சோலையெனுங்கன்னன்பா ற்போய், மாலைகேண்மறுத்தாலென்மனத்தைக் கேண்மறுக்கின்மதன் வாராவண்ணம், ஓலைகேண்மறுத்தக்காற்கிள்ளாக்குக்கேள்வேறுன் றோதிடாயே.

அரக்கனலையிலங்கையை வென்றோன் மருகன்றணிகேச னன்ப ர்பானஞ், சிரக்கனலை யாமனுனைக் காப்பனென்றனையடிதே மொழி யேமாலை, யரக்கனலை மதிவீசப் படுமோவவ் வேளைதனில்வாதுக்கே நீ, துரக்கனலைமதப்பயலேன் முனங்குளிக்கத்தகுமோசொற்றோகை நீயே.

என்னையவரறமறந்தும்பானவரைமிகவினைந்திங்கிருந்துவாட
முன்னைவிதிப்படிதானோமுற்பிறப்பிற்செய்தவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னனெங்கள்பிரமன்வரதுங்கராமணியற்காசிநாட்டில்
அன்னவயற்குருகினங்காடணித்திருக்கமுடியாம்தன்றனைறருவீரே.

தன்மனையிரதமாகித் தன்மகன்வலவனாக்கித்
தன்மகன்பேரனோடு தனக்குமைத்துனன்காலாக்கித்
தன்னனைநாரியாக்கித் தானுமேரம்புமானான்
தன்மனமிடங்கொண்டெய்த்தசங்கரன்றனக்குமாயன்.

முன்னொருவூரின்பேராமுதலெழுத்தில்லாவிட்டால்
நன்னகாபன்னர்போரநடுவெழுதில்லாவிட்டால்
கன்னபாமிருகத்தின்பேர் கடையெழுத்தில்லாவிட்டால்
உன்னியதேனின்பேரா மூரின்பேர்விளம்புவீரே. ௩௨

மதுரை—துரை-மரை-மது.

மதுரைமுத்துக்குமர தொண்டன் றமிழ்போலக்கவிமதுரம்பொழியப்பாடும், சதுரருண்டோவென விரிஞ்சன் வினவினாற்சேடனன்றனென்றனோர், பரமெனினுந் தானன்றுபண்மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தாண்பதுமன்சீறி, மதமூவ நாவைப்பிளந்து காதறுத்துமண்சுமக்கவைத்திட்டானே.

மதுகரத்தையிகழ்ந்துகுயில்வடிவேலர்தமையழைத்துவாராமெனென்றே, இதைமுறைத்துச்சென்றதென்ன வின்னமுங்காணேனதனுக்கிரக்கமேது, சதமிதெனவளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவாதார்க்குதவுதத்தையேநீ, முதுமறைசேர்க் குமார்தமை யழைத்துவாமதப்பயலைமுடுக்கத்தானே.

குருமூர்த்தமாய்வந்து வினையொழித்து முத்திதனைக் கொடுக்கத்தியாகர், ஒருமூர்த்தியல்லாமன் மற்றுமொரு மூர்த்திகளு முண்டோ நெஞ்சே, திரிமூர்த்தியென்பார்கள் வைரவர்வாகனமேறிச் சேணிற்சும்மாய், திரிமூர்த்தியெல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரே.

இருக்கோலமிடுங்கலையைத் தெய்வசிகாமணிமுகில்வந் திணங்காநாளில், உருக்கோலவடிவமானுன் மைந்தனுமைத்துனனுமிதமாய்விலாமல், மருக்கோலஞ்செய்வதினும் வடவனலைச்சொரிவதினு மயக்கமுற்றுக், திருக்கோலங்கொண்டமகடயங்குகின்றான்மயங்குகின்றான் தினமுந்தானே.

முந்தனத்தைதூதுவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன்முனிந்தேதவில்லால், எந்தனக்கிலக்காக மலர்வாளியென்கிறானினியென்செய்தேன், கந்தனத்தையகலாக பூம்பாவை வேலப்பன்கையாற்பூசுஞ், சந்தனத்தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுதடிதையலாளே. ௬௰

நெறிவிளக்கல்.

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்கூட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடிவாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிக்கிட்ட தீப்போலக்காமம்படைத்தவுந்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோநடுச்சொல்லுமூரவரே. ௬௧

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமணியதம்பிரான்வெண்பா

வல்லவகுலத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுலத்திருக்குநாதனே—மெல்ல
வடிவாளைகொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று. ௬௨

(குலத்திருக்குநெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிமின் றன் முகநோக்குமுன் போயினளென்
றுன்னிடவீழ்த்தனள் கைதொடவுந்தன தென் றுடனே
பின்னும்புணர்ந்திட முன்னறிவுற்றிட பெற்றபின்பு
பொன்னலமென் றனைமேளரகத்தாள்மணியீரங்கொடியே. ௬௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசம்பூதற்கேதட்டாமற்சாகைக்கேகிர்ப்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசித்தேமுட்டாமற்சேவித்தேகிற்பீர்
வற்றாநெட்டையைப்பாரச்சேனைமைப்பூதத்தேறித்தாவிப்போய்
நெற்றுனூற்றலைப்பாகிற்சேர்நெய்த்தானத்தானைத்தியானித்தே

புகழேந்தி.

விக்காவுங்காவித்தாவிப்போய்விட்டானட்டார்கட்டேர்புக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பாடுற்றேறயிற்றேடிப்போவைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காடப்பேய்தொக்காடச்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
நெக்காடக்கானத்தாடப்போநெய்த்தானத்தானைத்தியானித்தே

ஆக-செய்யுள்-௯௰௨.

—∞—

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச்சேர்த்த
பலவித்துவான்கள் பாடியபாடல்

கலித்துறை.

சித்தாவறிஞர்பிணியாளர்கல்விநெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பெருட்கேசிவிகை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
வீந்தாரிவரைவர்காணசெழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாவிகாக்கின்றகாவேரிவெற்றிக்குறைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீருண்ணுவாராதுபோலிந்தமாநிலத்தி
லடுத்தாரைரட்சிக்குந்தாவென்பார்க்கடையாளம்பிச்சை
யெடுத்தாகிலுங்கொடுப்பாம்வெள்ளைநாவலிருப்பவனே ௨

வெண்பா.

மாமிக்கோர்மாமியுண்டுவாணருக்கோர்வாணருண்டு
சாமிக்கிமேற்றகப்பன்சாமியுண்டு-பூமிக்குள்
எல்லாந்தெரிந்தவருமில்லைதெரியாதவரு
மல்லாமற்கண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை

காட்டானை தின்ற களியதுபோலாகுமே
கேட்டாளன்றேடுந்தனம்.

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாநற்பாதிரியைப்பார். ௫

முற்றாத்தில்லையும்வாசமுள்ளருமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செப்பாவைக்கத்தண்டோவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்புவிக்குங்கானதுகண்டிபோகையர்கள்
கற்றால்வராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பொருகியுமிகுகனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதல்செல்லாவொளிகடல்பால்-மிக்க
இனநலான்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகவாங்கீழ்.

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்க்கபெருமை
அடக்கமுமெஞ்ஞாத்திறமே-நடக்கையின்
ஒள்ளியனலான்மேல்வைத்தகுரங்கின்கைக்
கொள்ளிக்கொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவைப்புத்திவித்தைதச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமில்லையேயில்லையாகும்
சத்துவைப்புத்திவித்தைதச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமென்றே. ௯

கதிரவனில்லையேற்கண்ணிற்காண்பனமறையுமாபோல்
நிதியமொன்றில்லையேலியார்க்குநீதியான்ஞானபோதம்
துதிபெருகீர்த்தியாண்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
சதிரபிமானமெல்லாந்தன்னிலைமறைந்துபோமால். ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ற
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குத்தித்தைத்த
காலுக்குக்கோற்செருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனகதண்டி
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

மேவுமென்போகம்விளம்பில்பெண்ணுடைவியன்கலன்பாற்
றுவியம்போசனம்தாம்பூலம்வீசுகந்தமென்பி
ணுவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவையெண்கமைந்த
வாவிக்கடவுளருட்பாழிபெற்றவரசிடமே. ௰௨

வெண்பா

எண்கோவைமேகலைக்காஞ்சியிருகோவை
கண்கோல்கலாபமிருபத்தொன்று-பண்கொள்
பருமம்பதின்மூன்றுமுப்பத்திரண்டு
விரிசிகையென்றுணரப்பாற்று. ௰௩

மன்னவன்குணங்கொடிதெனவருத்தலுமதற்குத்
துன்னுபைங்கொடியடுத்தகொம்பதனையேசூழும்
கன்னிமாதருமன்னருந்தங்களைக்காத்தே
பன்னுமிங்கிதஞ்செயுமவர்பாற்செய்வார்பரிவு. ௰௪

பாவிகளகத்தைப்போலும்பலவிரதியர்கள்போலும்
ஓவருசகாயர்போலுமுறைமுறைசுற்றப்போலும
மேவுவரவரைச்சேரின் மேன்மையரேனுமுய்யார்
பூவையர்முயலுமுன்னேர்ப்பூணையைச்சேர்ந்தவாறே ௰௫

வேந்தருங்கொடுந்தீயும்வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாந்தளுஞ்சரியாதலின்னவன்பக்கல்
போந்துநணுபுகொண்டடவி நீபுறக்குமாறென்னும்
மொந்திடும்படிக்கடிப்பதுமன்னர்தம்முறையே ௰௬

ஒருவருக்கமுதளித்தானுண்டமேன்னுலகமாளு
மிருவருக்கமுதளித்தா லிந்திரன்பதவிசேர்வார்
மருவியபூசைசெய்து வந்தவரிளப்பையாற்றில்
திருமடவன்னதானஞ் சிவலாயயாகுந்தானே. ௰௭

வெண்பா.

அருச்சனையுஞ்சோபனையு மைம்முன்றுநாளதனிற்
பெருக்கவரவந்தீண்டிற் பேசுங்கால்செருக்களத்தின்
மன்னர்மடிவார் மடிவாரேயாமாகில்
அன்னடரிதாய்விடும். ௰௮

பருதியும்பஞ்சமாகிக் கார்மதிவெள்ளமாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகும் கொடும்புகல்காற்றதாகும்

பெருத்ததோர்வியாழம்வெள்ளிப்போகமோவியுமாகிற்
கருத்ததோர்சனியுமாகிற் கலகமும்பற்றறுதே. ௰௯

கல்லாடர்செய்பனுவல் கல்லாடம்நூறுநூல்
வல்லார்சங்கத்தில் வந்தருளிச்-சொல்லாட
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடித்
தாமசத்தார்றூறு தரம். ௨௰

இடுகாட்டுமெங்கை யெலும்பிற்புரண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார் சுட்டி—னுெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தாவென்புமின்பா றந்தாக்கிக்கொண்டிலமே
கும்பந்தானென்னுமுலைக் கொம்பு. ௨௧

கலித்துறை

அரியெச்சில்போலவர்வெச்சிமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேபூமுனியெச்சிலுயபோர்வேந்திழையாள்
கரியெச்சில்போன்றனளவிக்கிரமச்சோழன்கணைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபுயல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுடையானென்றூர்கமணிமுடிநீ
தாக்குந்திறமையிருங்கோளன்வெற்பிறயனடுக்கம்
போக்கும்புனிதனுங்கந்தனுமாலும்புரந்தரனும்
நாக்குங்கழுத்துந்தலையுமில்லான்பகைநாகல்லவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதிமென்றுகாட்டியனைகயுஞ்சொன்ன
வாயும்பகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடம்
தோயும்புகழ்ச்சிச்சுந்தரபாண்டியன்தோகைவெற்பில்
தாயுந்தமருமில்லாணிங்ஙனேனிமின்றதார்குழலே. ௨௪

ஆக செய்யுள்—௨௰௪.

கடிகைமுத்துப் புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்கரமே கண்டேநானுஞ்சுக்ரமே
காமப்பயனுமோர்க்கரமே கணையைத்தொடுப்பான்சிக்கிரமே
வெருத்தம்புரிவாரனேகரமே வல்லார்மடவார்நிசகரமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன் வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திருத்துபடிக்குமனோகரமேசெய்தானினித்திவாகரமே
தினியில்வருவாயெனக்கரமேதெரியவுதித்தான்சக்கரமே
பொருத்தந்தருகண்ணாகரமேபோர்வெட்சிலைவீராகரமே
பூவைமருஞ்சேகரமேபுகழ்ந்தேன்ரத்தினாகரமே. ௧

கையான்முகத்தைந்துமலர்க்கண்ணாலெலையும்பார்த்துமலர்
காலால்வண்டுகுடைந்தமலர்க்கனியையெனதுகுழற்கணிந்து
மெய்யானதையேதடவியென்றன்மேலேயிலங்குமுடைமையெல்லா
வெவ்வேறாகக்களைந்ததனை மீட்டுநிறையாத்தரித்துமங்கே
கையாவிடையத்துகிலாநன்றாய்ப்பொதித்துமனமவிரும்பி
நகைத்தான்வெங்கடேசுரெட்டன்நாளுமகிழ்ந்தவனைப்பார்த்தேன்
கையார்விழியார்தமைக்கயவிவகையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமவனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. ௨

தலைவனைச்சேர்ந்தவகைக்குங் கடலுக்குஞ்சிலேடை.

மடிமேலேந்திமலர்வாய்த்தேன்வழங்கித்தனப்பார்த்துகிரும்
வைக்கத்தனமேகசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைகா விசைத்தெழும்பிக் கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கவந்
து, கூடவரைச்சோமனுந்தோயக்கொட்டுமயிர்தப்கொப்புளிக்க
படியையளந்தகாலாற்கற்பாறைமிதித்துமடமாதைப்
பார்த்துமுனியேதிதுவெனவே பகர்ந்தோன்வெங்கடேசுரெட்ட
முடியுமுனையும்படைத்தவெற்றித் துரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோற்றுங்கடலோநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அபபுறத்தொதுக்கடிக்கும்அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திற்றொடைக்குள் அப்படுத்தெழுப்பி
இப்புறத்திழுத்தொருத்திஎப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குழுத்தரித்ததிப்படிக்ககனப்படப்பை
குப்புறக்கிடத்தும்வித்தைகுற்றமற்றவித்தைகுத்து
குத்தெனச்சொலச்சொலிக்கொடுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறத்தொழிற்பயிற்குவெங்கடேசுரெட்டன்
விடியுமட்டுமனுபவித்தவித்தைநல்லவித்தையே. ௪

ஒருகரத்தில்விடவிலைப்பின்உபரிவித்தைமுதனடத்தி
உதிர்செலுத்துங்கரிகரத்தில்உரகனுக்கிமணியசைத்து
மருவியுப்புமமுதுடைத்துவரவெழுப்பியதிலெனக்கு
வலுமயக்கம்வரவரித்தமலரணைக்குள் விழவுயர்த்தும்

இருதொடைக்குளவனிருக்கணைபலர்த்திமுலைசுவத்தும்
இதழ்சுவைத்துமொருதரத்தில்இருவருக்குமனப்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ரு

தந்திதங்கலந்துகண்டதத்தரங்கமென்றுசந்த
தந்திளம்புரிந்தணைந்ததந்திரந்தெரிந்திசைந்து
பந்தெழும்புகின்றதென்றுபந்திகொண்டெழும்பவுஞ்ச
பந்தெருஞ்சுகம்பொருந்துபந்தபங்களும்பகர்ந்து
வந்துவந்திருந்தகொங்கைமந்தரங்குலுங்கவண்டு
பண்டுகொண்டகொண்டலென்றுவந்தொதுங்குசண்டைகண்டு
விந்தைவிந்தையென்றியம்பிவெங்கடேசுரெட்டமன்
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. சா

மடியில்வைத்துமுலைபிடித்துவலியமுத்தமிடமுகத்தில்
வதனம்வைத்துமதனவித்தைவகைபிறக்கவலனுரைத்து
முடியுறைக்கநகமழுத்திமுழுதுகினிற்கைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுவிட்டுமெலவசைத்து
நெடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநிலைதரித்தவிழியிமைக்க
நினைவுமற்றபரவசத்தினிறைவெனக்குவரவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசுரெட்டமன்
விர : தாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. எ

மடக்கு.

சுரதஞ்செயவேகடிதடலுச்சுரதந்தனையேதொட்டதுமீ
சுரதந்திரமாகதனையுமீசுரதந்த்ரமென்றெண்ணேனே
சரசஞ்சொலியேநகைத்ததுமிஞ்சரசந்தானேமுடித்தலுபூச்
சரசம்பிரமவேவெளடுந்தசரசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
கரகஞ்சமுமென்முலையாணகரகந்தொடுமெய்ப்போர்திலகங்
கரகந்தையும்போய்விட்ட தரகரகந்திருவபணமிதுவே
அரவந்தருட்குரன்முழங்க அரவந்தனிலேநடித்தமுகில
ஆமால்வெங்கடேசுரெட்டன் அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. அ

படக்கு.

சேலைபுரித்தான்கடிந்துவிழச்சோலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாய்நீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானசத்தைக்கணையுஞ்சுவைத்தானயமிதென்றுரைத்தேன்

காலைவிடுப்பிலிருக்கியொருக்காலைகையாலிங்கனத்த
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவகைகட்டிசொலவுமனம்வருமோ
வேலையெடுத்ததிரைகடலேலேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
வெங்கடேசுரெட்டனெனைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௯

மடக்கு.

கலசமுலையைத்தொட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்துக்
கசக்கும்முலைக்காம்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினையாதே
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுயாசலவையினுநான்விடுவேனே
சவாதுவழித்துக்கழுத்தினிற்பூசவாதுவரைநேரிதழ்பருகு
புலவிதனையேநினைப்பதுநான்புலவிதலவோசமயமென்றே
புகழ்சேர்வெங்கடேசுரெட்டபூபாவுனையேநானினைந்தேன்
நிலைவானதுவக்குளிவந்தாநிலவாசமும்வந்தடிக்கவுநான்
நினைப்பாயலிலேமருவவுநீநினைப்பாயலிலேயென்றேனே. ௧௦

கனவில்மருமன்னவனெனதுகையைப்பிடித்துமடியில்வைத்துக்
காற்போர்குழலைக்கோதியவன்கையான்முதுகைத்தடவியுமென்
மனதுகுளிரமுன்புகருள்வழங்கியவனேயின்புமுத்தம்
வழங்கித்தலையைவளைத்தமாமாறிச்சுவைத்தான்வகைக்காரன்
சனகன்மதனைமனப்பொருந்துந்தாமோதான்போலிருபுயமுன்
சாதிவகைக்கண்மலருஞ்சந்தரோதயப்போற்றிருமுகமும்
எனதுவிழியிற்குளிரவுங்கண்டிருந்தேன்வெங்கடேசுரெட்ட
மேந்த்ரன்கலவிதனைக்கடலே இன்னம்புகல்வேன்கேட்பாயே. ௧௧

ஆழியிடத்திலிருந்தாளென்றவளுமுரைப்பமகிழ்ந்துகணை
ஆழிகொடுத்தானதனுடனே அதிகவிறுமுத்தமுங்கொடுத்தான்
ஊழிகாலம்வாழியெனஉரைக்கத்தாதுயெமைப்புரக்கும்
உரவோன்வெங்கடேசுரெட்டன்உகந்தவெகுமானமுங்கொடுத்த
சூழியானையென்றமுலைத்துணைமேலேற்றிமுரசமெனத்
தொனிக்குஞ்சிலம்புமலப்பவனைதுகிலுந்தரிக்கமனைக்குள்வந்தே
வாழியெனவேநானிருந்தேன்மாரப்பயனும்புறம்போமுன்
மையலொழித்துகணபொருந்திமன்னன்வரவுங்கண்டேனே. ௧௨

மடக்கு.

கடலேயுன்போல்வந்தவளைக்கண்டேமகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுங்கற்
கண்டேயுரைப்பதெல்லாநீகண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசந்தாயென்றுளார் உறவேன்பசந்தாயுரைக்கவெனக்
கொருவரிலாதவாறென்றேன்உள்ளதெனவேறலையசைத்துத்

திடமேபுகன்றாள்புலிபுரந்தசெயமால்வெங்கடேசுரெட்ட
　　தீரன்கொலுவுற்சென்றளென்செய்தியுரைத்துன்பவனிகண்ட
தடமென்முலைமார்பொதுமாதர்தம்மிலொருத்திபதுமினிப்பெண்
　　தாமங்கொடுக்கவேண்டுமென்றாள்சாமிகருத்துமிசைந்தானே. ௧௩

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவ்வைகறுப்பனிவனைச்சிவப்பென்பார்
　　காளைவேலனென்னிலவன்கண்ணீராறுங்கலந்திருப்பான்
பூமன்னவரைதிகருரையாப்பூமான்வெங்கடேசுரெட்டன்
　　புகழ்சேரெட்டப்புரந்தழைக்கப்புருகூதனைப்போல்வரக்கண்டே
சோமன்தனக்குமாமனையேதுணையாயிருக்குமாமனையே
　　சூழபுவிக்குள்வளைபட்டேனடித்தேதன்மகனுய்வளைபட்டேன்
ஆமனமதன்சேர்வைப்பறையேஆரமணிசேர்வைப்பறையே
　　ஆழநிலையாப்பயநிலையே அன்னையாலும்பயநிலையே. ௧௪

கடலுக்குந் தலைவிக்குஞ் சிலேடை-மடக்கு.

கச்சங்கவடங்காக்கொங்கைக்கும்பசலைபொருந்தியனங்
　　கைக்கும்படிக்குமிருந்துமடல்கைக்குந்தரிக்கவெண்ணிமதி
உச்சம்பார்க்குமடவார்கள்உள்ளங்கவரக்காமனைப்போல் (லே
　　உதித்தோன்வெங்கடேசுரெட்டன் உலவப்பார்த்தேன் பெருங்கட
அச்சங்கூறுமுன்னிடத்தில் அச்சங்கூறுமென்னிடத்தில்
　　அம்பாசலசவாய்நீயுமதன் அம்பாலசைவுமெனக்குண்டே
மச்சங்கடவாதுன்னையுங்காமச்சங்கடவாதெனக்குமுண்டாம்
　　வணங்காரகுமுனக்கெனக்கும்வணங்காரகுஞ்சிலதியரே. ௧௫

மடக்கு.

வருந்துஞ்சனகிமகம்பார்த்துவரியிற்பலத்தைப்பின்பார்த்து
　　மணக்கோலஞ்செய்திருந்தவன்வேள்மணக்கோலஞ்செய் ததைப்பா
ரான், திருந்துவளையும்போச்செனவேதெரிவைமாதர்மயலாகுஞ்
　　செயவேள்வெங்கடேசுரெட்டதீரனிளைசைக்கடற்றுறைவாய்
இருந்ததிடனுகைக்காவேயென்னைத்திடனுகைக்காவே
　　ஏற்றதாலத்திடந்தூரேவசுந்தாலத்திட்டதூரே
பொருந்துமணலின்வாய்த்திட்டே பொருப்பேனேதாய்வாய்த்திட்டே
　　புதிகாமதியானந்தினமேபொருகாமதியானந்தினமே. ௧௬

மடக்கு.

காரியனையகொடைக்குமுபகாரிதமிழ்பாராட்டும்விப
　　காரிமதியோசனையாலுங்காரியகருமம்பகர்வோன்

வேரிதனசத்திருமாதைவிழியுளிருத்திப்பதையனைத்தும்
வென்றோன்வெங்கடேசுரெட்டன் மேவுமிசைக்ககடற்கரைவாய்
வாரிமுசட்டிமலமுகல்மேவளைபோனதுவுமெமுகலமே
வந்தால்வருமீசுரப்பாரேமேயலெனக்குஞ்சுரப்பாரே
சீறுமீன்புறவேநெடுநாட்செலுமோநான்புலவே
நெய்தற்றடருங்கொடியாரேநேயரணைமார்கொடியாரே. கஎ

மடக்கு.

கனத்துப்புடைத்துப்பருத்துவிம்மிக்காம்புதிரண்டுகண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போற்பரந்துகச்சுக்கடங்காக்கனதனத்தார்
மனத்துக்கிசைந்தவடிவழகன்மதவேள்வெங்கடேசுரெட்டன்
வைகைநதியும்வைப்பாறும்வந்துபெருங்கடற்றுறையே
உனக்குளேவாசஞ்சலமேஉள்ளத்துளவாசஞ்சலமே
ஒழியாதுப்புமயக்கமேஉண்டேதுப்புமயக்கமே
சினத்துமோதுவரியாரேதெரிந்துமோதுவரியாரே
வேணுக்கோடமலைத்தேனேசித்தங்கோடுமலைத்தேனே. கஅ

பாட்டுடைத்தலைவன் குணத்துக்குஞ் சிலேடை
மடக்கு.

தரியவமுதம்பழகுமதிதெரிந்தவாரப்பிரியாமற்
றீரத்திடறுநீங்காமற்செழிக்கவாய்மைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்துதமிழ்புனையவந்தோவெங்கன்டேசுரெட்டன்
மனதுநிறையுங்குணம்போலவளரும்பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனேசினக்கயலேபெண்பால்வருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற்சொல்லீரேபிழைக்கத்தூதுசொல்லீரே
அரியின்மனையேமுடலையேஅமைத்தாரெவருமுடலையே
ஆரணர்க்குரித்தாங்கணைக்கூடே அணைகேள்மார்தாங்கணைகூடே

ஆக-செய்யுள்-ஃஃரு

பின்முடுகுவெண்பாவும் வெண்டுறையும்.

கல்விக்குஞானக் கருத்துண்டாங்காயமுறும்
தொல்வினைகளெல்லாந் தொலையுமே-வில்லைத்
தனிற்புயற்றிருக்கணதன்வச்சிரப்புயதேோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக்கால். ௧

மாரியொத்தசூரபத்மன்மார்பிளக்கவேகொடுத்து
வீரசத்திராண்மிகுந்தவேல். ௧௮

வேலாவிராலிமலைவீராவனக்கொருபெண்
மாலாகியேயின்றுவாடுகிறாள்—நீலான
உற்பவக்காற்கண்ச்சியுத்தரித்திடச்சமர்த்தி
அற்பசிற்றிடைக்கொடிச்சியாள். ௧௯

கந்தனென்றும்வேலனென்றுங்காணமயில்வீரனென்றும்
செந்தனென்றுமேன்புலவீர்செப்புகிறீர்-மூந்திவிளங்
கூனற்பிறைசூடச்சிவனுக்குபதேசித்தருள்
ஞானக்குருவேடப்பயலை. ௨0

பன்னிரண்டுதோளாபரங்குன்றாவெப்பொழுதும்
என்னிரண்டுதோண்மீதிலேயிருப்பாய் பொன்னின்
கதிர்முடியப்பாகுகிடக்கனவரையப்பாபழனிக்
கதிபதியப்பாகுமரப்பா. ௨௧

நோகாதோவேலாநீநோக்குமடவானுக்காப்
போகாவனந்தேடிப்போனக்கால் வாகாத
தினநினைந்திட்டுனைவணங்கித் திரியுமன்பர்க்கருள்செய்யும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைக்கால். ௨௨

வாரீர்பழனிவடிவேலரேகடம்பைத்
தாரீரென்சிந்தையினிற்றானாருயிர் சோரீர்நீர்
கன்றுநஞ்சுபிஞ்சுமஞ்சுகண்சளுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்களிங்கசங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருகவீறுதணிகேசவிது
வாகடினமேவுவளாவியருள் வாகுவளை
நத்தத்தத்திற்பற்றிநச்சுப்பைகுடத்து
நிர்த்தத்திற்கிச்சித்தநீர். ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதகமதாமெலிந்தாள்
வாவிக்கவின்றனிகைவாழ்குமரா-பாவிமதன்
அம்புரப்புகுந்தலைக்கவம்பகந்தணங்தெறிக்க
வெம்பிநெஞ்சமுந்திகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குளைவந்துமலராம்பிறைக்குநொந்துமிக
அம்பிறைக்குங்கண்ணுட்கருள்புரிவாய்-நம்புதனி

னைக்கிரிக்குளூற்றசித்ராகைச்சடைத்தனக்குறத்தி
னையக்களித்தணைத்தவத்தனையே, ௨௬

என்னிடத்திலேகுமாரவெண்ணுதேயெக்சமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கேதாமோதன்னிரவு
சொல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டு
பொல்லாப்பாத்தைதவஞ்சிபோல். ௨௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும்
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தும்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத்
தாங்கணைமெத்தைதைத்துத்தான். ௨௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழின்மேனிசளம்வண்மருங்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கம்பந்தந்தந்தம்
பந்தந்தந் தண்கஞ்சப்பார். ௨௯

நீமருவவாமுருகாநித்திலங்களுஞ்சிந்தக்
காமருதேன்பூட்டி நெடுங்கண்ணல்வளைத்-தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறிமதியும்பரிபோய்
வண்டுவாய்ப்புலம்புவாள். ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புகழ்ந்துநூறாயிரம்போதாம்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்க வேண்டாமே- ஆறுமுகச்
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ராக்கவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுநித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேலவனைபைந்தொடியாபட்டிநித
மங்கிமிகவும்வளர்ந்துவாடுகிறாள் செங்கமலர்
அன்னநடைமின்னவொளிசின்னவிடைவன்னமுலை
கன்னமொழிமன்றுமிவள் காண். ௩௨

எத்திக்கும்போற்றுமிவளையெழிற்குமரா
தித்திக்குநின்கனிவாய்த்தேனுறன்-முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொதுப்பொற்பத்திற்சேர். ௩௩

வேலவர்தாசேற்றணைந்தவிந்தையைநானேதுசொல்வேன்
கோலவடபோசையிடங்கொம்பனையே-சீலமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்துக் கட்டிமைக்கணைச்சுவைத்து
மெட்டிணைப்பதத்திலிட்டு மேல். ௩௪

வேலவனேநின் கல்விவிந்தையதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிளிபோலமுலைக்
கச்சுக்குட் சிக்கச்சொக்கப் பொற்சுட்டிக்கட்டிப்
பச்சைப்பொட்டிட்டத்தைப்பார். ௩௫

ஏவிழியார்மூரளனிலாக்கண்டுகருங்
காவிமுகையவிழுங் காஞ்சியே மேவலரூர்ச்
சக்கரக்கரக்குதைக்கணக்கிலக்கெனக்கொள்
நக்கரக்கரக்கணக்கர் நாடு. ௩௬

நாலாநாள்சேர்ந்தணைந்தன்னயத்தையெண்ணிமெத்த
மாலாநாள்வேலவனே மாரனெய்யும் கோலாலே
வண்டுகுடியானகுழல் வஞ்சியெணமோபயர்ந்து
வண்டுகுடியான்மருவ வா. ௩௭

வானுதித்தமாமதிக்கும் வாரிவிட்டவேள்கணைக்கும்
மீனுதித்தவாரிதிக்குமேதினிக்குள் நானொருத்தி
சிந்தைவாடிநொந்தசேதி செங்கைவேலர்பங்கிலோடி
மந்தமாருதஞ்சொலோது மா. ௩௮

செந்தழல்போல்வீசுதினிச்சேர்ந்தணைவாய்வேலவனே
கந்தமலர்சோலைவண்டுங் கார்க்குயிலுந் தொந்தமுடன்
பாடுதுவம்பும்தும்பும் பார்மதனுந்தும்வந்துஞ்
சாடுதுவம்புந்தும்புந்தா. ௩௯

வாகந்தாவல்லவென்றால்வாகந்தாராகிலுந்தா
சோகந்தாமீறிவளைத்தோய்ந்திடவே நரகஞ்சேர்
மாலையிந்துசோலைவண்டுமாரனம்புசூழநொந்திவ்
வேழைநெஞ்சமேகலங்கினாள். ௪௰

பாகாருமின்சொல்வள்ளிபாகாதேவேந்தனருள்
வாகானகுஞ்சரி விவாகாநீ யேகாவல்
என்றுநம்புவென்றனொந்த சிந்தையன்புபொங்கவந்து
நின்றுகொண்டிரங்குகந்தனே. ௪௧

வாதாவுன்னாலுநடவாதாவோராறிரண்டு
காதாவுன்சித்தமிரங் காதா நீதாவென்

சிந்தைக்கிசைந்தபடிசெஞ்சொற்கிரங்கியருள்
கந்தப்ரசண்டமுருகா. சஉ

வந்தனையாவென்றுதுயர்மாற்றிமனவேட்கையெல்லாம்
வந்தனையாத்தந்தருளுமாதவா-பந்தனைய
கொங்கைமுரமங்கையொடுகுஞ்சரிபுயந்தழுவு
கங்கையுமைதந்திடு குகா. சங

அந்தணர்கள்போற்றுமந்தணிகைவாழ்குமரா
வந்துகலந்துமருவாநாள் பைந்தொடுக்கி
மேல்படுத்தமுத்தநங்கன் வேல்படப்பொரிந்துதென்றற்
கால்படச்சரிந்ததென்பன்காண். சச

மொத்தமயலாகிமெலிந்தயர்ந்துவாடுகிறாள்
சித்தமுவந்தாண்டருளுஞ்செவ்வாளே இத்தலத்தில்
கண்டுமொழிகண்டஞ்சுகங்குல்குழல்கண்டஞ்சும்
வண்டுவிழிகண்டஞ்சு மான். சரு

இருபுறமுங்காவேரி யோர்மாலையாய்ச்சூழ
திருவரங்காவெங்கள்குல தேவா-வெருவ
எரிபுரிந்துவிழிசிவந்துயமனிருண்டவுருவுகொண்டு
வரவுகண்டுதிகிரிகொண்டுவா. சசா

ஒருத்திமிகமயல்கொண்டுன்சமுகம்வந்தாள்
திருத்தியணையென்றுவகைசெப்பி யுரைத்திடினற்
செப்பமுலைச்சொற்பகழிகொத்தவிழிச்சித்திரவிற்
பொற்புருவத்துப்பதாத்தாள். சஎ

பாலாழிநீங்கியிந்தப்பார்தனிலோர்கள்ளனுக்கா
மாலாமுசங்கொளித்துவந்தருளக் காலாழி
அன்றறைதக்கடித்திமுக்கவங்கவற்களித்தமுத்தி
இன்றளிக்கைவென்றனுக்கு நீ. சஅ

பாரோர்புகழவரும்பங்குனியுத்திரத்தில்
ஆரூர்வீதியனுகினர்-நேரே
பணச்சர்ப்பந்தரித்துப்பொற்பதத்திற்கிண்கிணிச்சத்தம்
கிணுக்குக்கிண்கிணுக்கென்னவே, சகூ

திருவுளவாயிற்சேவேறுமீசா
மருவுளகொன்றைத்தார் வழங்கில் வெருவுளதோ

சங்கமுட்விழுந்திடாதுதங்கமுட்பொழிந்திடாது
திங்களுமகன்றிடாதுதேர். ௫௰

செங்கயலோ நீலவண்டோ சித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோ பால்வளரும் பாற்கடலோ சங்கபலி
மச்சிரநகைச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழி பார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே நன்மதியோய்
குன்றடந்துபந்தைவென்று கொன்றடைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுமிணைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தமனெடுத்தவருடிக்கணைதைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றபிரமித்துதலைசுற்றுதடி
தந்தையொருமுத்துமே தா. ௫௩

வேலோகடவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தலைடங்கித்தண்டுருளத்தத்திவிழக்குத்துமுலை
கண்டங்கிக்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிதிசேர்
ஆலமோவம்புயமோபெம்பிணையோ நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகில் வந்துபுனலாடுகின்ற
காவிச்சேக்காரிக் கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவண்கை
வேலோநமனோ மிளிர்வண்டோ தாளப்
பளபளென் றொளிமிகுந்துபவளமிஞ்சிநகைபுனைந்த
களபகுப்பமுலைமடந்தைகண். ௫௬

ருக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமரா
விக்கநரைமிக்கவினிபுத்தமுதசர்க்கரையி
கிக்கிலைகசக்குதிசிக்கலெய்யுத்திக்கிலத்தில்
அக்கரைபாக்குமடடா. ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சியன்று
சோரபாரசேகரா கேளே

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கை தான். ௫௮

இந்நேரநீயவளை யின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னேருறு சலதுரையே-மன்னுமதன்
பூவிளம்பையேவநின்று போர்செய்கின்றதான்மெலிந்து
காவியங்கணாள் கலங்கினாள், ௫௯

கோங்கினரும்போ குமிழியோபொற்பந்தோ
ஓங்குவரையோவொளிர்செப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியின்னடை டின்னலிடை யென்னவரு
கன்னிவளர்சின்னமுலை கள். ௬௰

இத்தலத்தோர்போற்றுமிறைவனே தஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசி வேந்தேகேள்-சித்தசன்றன்
சமரிலங்கங்குழலுநந்தஞ்சதிரும்பெண்டிருமுகஞ்செங்
கமலமுஞ்சத்திரனுமஞ்சுங் காண். ௬௧

பூமிதனிற்பேசும் புனிதாசிவாசிமன்னே
காமியின்மேனின்றுபதைகண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையரு மாமதியும்பாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுந்தாம். ௬௨

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னே
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங் கைத்தாளப்-செண்டுசிமிழ்
கும்பம்புயக்கிரீடங்குஞ்சரங்கும்பைமேரு
பம்பரஞ்சிறந்தகுது பார். ௬௩

மாதங்கவத்திறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவத்திரற்பின்வந்தகுகா-மாதங்கந்
தங்கங்கம்பும்போலுந்தன்கஞ்சங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கப்பார். ௬௪

கடுமொழிசேர்சூதைவென்றகந்தரவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முனைநற்றுள்-ஓடுசேரத்
தந்தஞ்சங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சும்வண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சும்பார். ௬௫

என்றுவடிவேலிளங்குமாரனைக்கண்டாள்
அன்றுமுதற்சேரமனதாகியே-இன்றுறும்

திக்கினைத்துச்சொக்கிவட்குத்திக்கிவிப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிவைத்தூது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லதென்னைவிதித்தருகன்
றன்னைச்சொல்வாரில்லைபித்தார்ணியில்-நன்னி
தனைமறந்தாளெனை மறந்தாயிறுரந்தாளணைபொருந்தாள்
எனைமறந்தாளுனைமறந்தாளென்று. ௬௭

அன்றயன்மால்காணு வடிமுடியைக்காண்பதற்குத்
தென்றிசைக்கோனென்னதவஞ் செய்தானோ-வென்றிதிகழ்
ஆடரவாளரீறணிதோளாவாதிரைநாளாமாதுமனுளா
தோடவிர்காதாமாகடவூரா சொல். ௬௮

தென்றலுலவுந்திருக்கடவூரெப்பெருமாள்
மன்றலத்தெரிந்தேமரவூநம்-கொன்றைக்காப் (தும்
பொன்பரவுந்தீண் கொங்கையிரண்டும் புண்படநொந்துன்பமிகுந்
அன்புதிரண்டும்பெண்கொடிநெஞ்சஞ்சும். ௬௯

பாலனுக்காவென்றி பகடேறிவந்தெதிர்த்து
காலனுக்குக்காலா கடவூராமேலோர்
கரும்புகொண்டங்கெதிர்த்துவந்தங்கசன் பெருஞ்செஞ்சரங்கன்ச
ன், மருண்டுநெஞ்சங்கலந்துமென்றன் மான். ௭௰

தொண்டருடன்கூடித் துதித்திரண்டுகண்ணாரக்
கண்டுதொழுவேனோ கடவூரா-பண்டோர்
அமுதிருஞ்சிறுகடத்தன் றெழுமுனக்கன்பரைமருட்டும்
சமனையெற்றுப்பரிபுரற்சென்தாள் ௭௧

என்றுதொழுவேனெனியேனவிமுராலு
கொன்றையணிதென்கடவூர்க்கோமானே துன்றும்
கனற்பொரிக்கட்பகற்றிலுற்றுகறுத்தசெற்குத்திசைக்குளுக்கத்
தனச்சினத்துட்டுதைத்தபத்மத்தாள். ௭௨

பற்றிப்பணிந்து பரவவரந்தருவாய்
கற்றைச்சடையாகடவூரா-வெற்றிநெடுங்
கொண்டலொக்குங்கண்டசத்தங்கொண்டெதிர்த்தங்கருக்குஞ்
சண்டனைக்கண்டன்றுதைக்குந்தாள். ௭௩

ஆற்றுமோநெஞ்சத்தடங்குமோகொண்டையல்
கூற்றுதைத்தென்கடவூர்க்கோமானே-மாற்று

ரும்பமுலைத்திங்கணுதற்கொந்தளக்கொம்பைவெறுத்
தம்புதொடுத்தங்கசன்விட்டாம். ௭௪

காணப்பெற்றேமிரண்டுகண்ணாரக்கண்டன்பு
பூரணப்பெற்றேமனமே பேசாதே-சேணிற்
புரம்புரம்புரிந்திடும்புரந்தரன்தரும்
பயம்பரந்தருஞ்சிதம் பரம். ௭௫

கண்டேன்சிதம்பரத்தைக்கண்குளிரமெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன்சிவாயவென்றுகும்பிட்டேன்-வண்டேகேள்
நீண்டசெய்பொற்காண்டகும்பிற் பூண்டசெங்கை பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றன்பூஞ்சறங்கைத்தாள். ௭௬

தேரோடும்வீதியெலாஞ்செங்கயலுஞ்சங்கினமும்
நீரோடுலாவிவருநெல்லையே சாரோடும்
கந்தரத்தரந்தரத்தர்கந்தரத்தந்தரத்தர்
கந்தரத்தரத்தரத்தர்காப்பு. ௭௭

வல்லாளகண்டாவடுகநாதாசுவர்க்க
வல்லாளகண்டமயல்கொண்டு பொல்லாத
சித்தசன்சரத்தினொந்துதிர்த்தகண்ணன்முத்துடன்கை
நத்திழந்திடத்தயங்கினாள். ௭௮

பூவணைமேனாட்டம் பொருந்தா திருப்பவனைக்
காவடுநாதாதென்கால் சிறித்-தாவிவர
இக்குவிலிநற்கணைக ணிக்கணமெடுக்கவதி
அக்கினிதாக்கவலையாய். ௭௯

தாண்டவாவென்று தருளந்தனியிருந்தென்
ஆண்டவாவந்தென்னை யாளென்றுமீண்டுமதன்
தொட்டநஞ்சம்பிற்கிரங்குஞ் சொற்றளர்ந்தென்றத்தையங்கம்
சுட்டவெண்டிங்கட்குடைந்தஞ்சும். ௮௰

பந்தளவுகந்தளபந்தணையணிந்தமுலை
கொந்தனகபந்தமுமிருந்தமுகில்-அந்தமுன
தந்தெனமெலிந்தவிடைதந்தவரிவுந்தரளம்
எந்தநகரிந்தமயிலே. ௮௧

தேசமதனிற்பேசுந்தேவாசிவாசிமன்றை
வாசமலர்மாலையணிமார்பாநீ-நேசமொடு

நாடுமேடமாதுமதனனுமதியானுமுக
பாடுமேடவாவிலையவிலைவா. ௮௨

பாராதனிற்பேசும் பரனேசிவாசிமன்று
சீரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்-டோமர்க்கும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திதங்குஞ்செங்குடங்கம்
பங்கயந்தண்டெங்குமஞ்சம்பார். ௮௩

சித்தசனல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணைபவேளையிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே நித்தயப்
படிக்குத்தணித்துப் படுத்துத்தவித்துத்
துடித்துத்திகைத்திப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தாளென்றெடுறவாளன்-செய்யமலத்
தேனைவிடுபூவைமுடிதின்றுவடுகைக்சரும்பை
மீனையொருசாக வில். ௮௫

வேலனேவேளூர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனு பதிவேளே சீலனே
கோங்கரும்பிற்கொங்குகொங்கைக்கூந்தல்கொண்டற்காந்தளம்
பூங்கரும்பிற்காங்கடம்பிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளங்தென்றல்தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ-கடவூரா
நீரணக்கார்வேணிநம்பா நீலகண்டர்மேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப்பெறுவதெந்நாள்வேலவர்க்கோ
தாதையேன்செம்பொற் சபாநாதர்-மாதவத்துச்
சாத்துலங்கண்காடேத்தவும்பிந்தாப்புயங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தூக்கிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றுபிருக்கட்டுமேனிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே பொல்லாத
பாதகப்பாரத்தைவைத்த பாசமெத்தமூற்றுமத்தைப்
பேதகப்பரத்திவிட்ட பேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமாரன்முரு
கையன்தழுவி யணையாள் தையல்

மதியழன் றுவளைகழன் று மதனனம்புபடவுழன் று
மதிமரந் துமிகவருந் துவாள். ௬௰

வேலாவிராலிமலை வித்தகாநின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள்மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனத்தி வச்சிரபதக்கமொய்த்த
கட்டிழைக்குச்சிறுக்கி காண். ௬௧

மையுமணையும் வனப்புமிழந்தனமது
செய்யும்விதமென்ன சித்தசவேள் எய்யும்
தனிச்சரத்தைத்தடுப்பதற்குத் திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க்க
கணத்திநிற்புக்குரைத்திடத்திடத்திடக்கார். ௬௨

வைத்திடவேளாவி மருமத்தினஞ்சம்பால்
எத்திறையிரிதைக்கா மீசரே நத்துதிர்த்த
மூத்துரத்தினத்தை வைத் திழைத்தவத்திரத்தையுற்ற
மத்தகத்தினத்திமெத்த மால். ௬௩

பாகாகவின்சொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமதன்கணையால் வாடுகிறாள்கிழாகி
காககரிலேவிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
கானளினமானவடுகா. ௬௪

அம்புலியூர்தன்னையடைமின்பணிகள்
அம்புலியூர்விண்ணுலகையாள்வீர்கள் அம்பொரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலயனிர்க்கரிய
கத்தினியனத்தியிடத்தான். ௬௫

வாடுகிறாணின்மாலைவாங்கக்கிளியொன் று
தேடுகிறாணின்மாலைவாங்கிளியொன் று
அனகனம்புசொரியவிந்துவனலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுநொந்துகலையிழந்தமான். ௬௬

நீரோதிருவழகர் நீரோகரியமுகில்
நீரோதிருமலைமேனின்றருள்வோர் நீரோ
வளர்ந்தசெம்பந்தங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்ட மால். ௬௭

சித்திரமாங்கூடற்றிருவரங்கப்பெருமாள்
மெத்தனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியாள்

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமெங்குந்தயங்குங்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். சு.அ

நாராயணரோராமபத்திரரே
காராம்பசுமேய்த்தக்காளியன்மேல் நீரோமுன்
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். சு.சூ

உறுகிள்ளைமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
இருபிள்ளையோவீண் செருக்கோபெருகியதோ
தொக்கணகதிக்கணத்தொந்திமிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ளி

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகமே
மாமாலைபின்கொண்டுவாடியனலாமாலை
இந்தாளும்வந்தாளுமின்றுண்மெலிந்தோடி
வந்தாளகந்தாரு வாய். ளக

மீனக்கொடியானே மின்னையணைவதற்குத்
தானெனவேவந்த தயாபரனே ஏனையவற்
கென்னபலனென்னநடை யென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்துன்னுமிதலா. ளஉ

ஆலமோவேலோ வலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ சாலச்
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலை சிவந்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக் கண். ளந

நீரோசிதம்பரனார் நும்மதியோதென்புலியூர்
நீரோசுடலைக்கு னித்தனார் நீரோ
கடத்தகளிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடாத்தறுத்துரித்துடுத்தவர் ளச

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்க்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமேசாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குஞ்சொற்கந்தப்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ளரு

வண்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
தன்மத்தைநீக்கிகரையேற்றாய் சென்மத்து

ஞாமலையுண்ஞாலுமின்ஞார்முலையுண்ஞாமனுமண்
ஞாமலையுன்ஞாமுலையம்மா. ௱௫

மேகங்கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்தகாலனைக்கண்
டாகந்தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன் மாகடவூர்ப்
பூதநாதவேதகீத புவிதா தாதேடுபாதா
மாதுபாகாகாலகாலாவா. ௱௭

ஆர்செய்தவஞ்சனையோ வாறுமுகவேலர்மலர்த்
தாரீரதுற்றதென்ன காப்பனையோபாரதினில்
சூதுகற்றசக்களத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௱௮

கச்சிக்கச்சாலைக் கடவுளடியைத்துதித்தால்
இச்சிக்கச்சாலையிளா னின்பமோர் மெச்சிக்க
நித்தநித்தம்விர்த்தியுற்றந் நிட்களத்தை பெற்றமுத்தா
பத்தியைச்சித்தத்தளிக்கும்பார். ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி யந்தரியைச்சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மையுற்றும்பேதுறா முன்னைவினைப்
பந்தமுந்தவிர்த்துமேவு சந்தமுந்துவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந்தணிந்திடாதோர். ௱௰

என்றுடுங்காமிசரின்பவடிவைத்துதிக்க
அன்றும்வினைவிட்டகலுமேகுன்றுமல்
தொங்கிட்டதோதறிகிடத்தோதரிகிட
தொங்கிட்டத்தாதரிகிடதா ௱௧௧

திருமுடுகுவெண்பா.

திங்கடும்பைகொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்துகொண்டுநின்ற
அங்கியம்பகன்பயந்தவன் பகந்தாதங்கமென்னும்
தேசத்தேனேகுருவர் செய்நட்டோனேபனிரு
வாகுற்றனேபெருயானே. ௧௧௨

கன்னிமுகநன்னிலவு கன்னலிதழின்னலவு
பன்னுநகைபன்னமுற் பன்னிருகைமன்னவனின்
முன்னயிலையன்னவிழி பின்னவிடையின்னுசடை
அன்னநடை யின்னவழிவாய். ௧௧௩

உக்ரகிரியுக்ரகட லுட்கவடவெட்போடுயர்
கக்ரகிரிக்கப்பா லுந்தாண்டுமேவிக்ரபவை
வேன்முருகன்கந்தன் வியாசன்குகன்கரிய
மான்மருகனேறுமயில். ௧௧௪

கந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வானங்கடம்பையுந்தவந்தொழுந் துலங்கைதந்து
நேசபாசமோ பொல்லாது நீகிலாவிலேருலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா. ௧௧௫

வாமமேவுசீதரா சிவாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம் தாமமேவு
கெங்கைபங்கும்பைம்புகொண்டைகொண்டல்வண்டநந்து
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். ௧௧௬

வெண்பா.

அங்கிபாணூர்தியானவிருமதிக்கும்
தங்குபன்றியையிரண்டுந்தந்திடவே யெங்கும்
உரைக்குங்காண்மைந்தற் கொருவநடுவுற்ற
துரைக்குத்துரையேநீ சொல். ௧௧௭

அங்கிர்யூர்தி ஆடு தித்திரை அரணூர்தி இடபம் வைகாசிபன்றி வராகன்.

இத்தையணையவுருவில்லான்விடும்போதே
வைத்தசுரையோதடுக்கமாட்டாதே-கொத்துலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை யம்பலவாணன்புயத்துச்
செங்குவளைத்தாரிணையே தேடு. ௧௧௮

இத்தையல்லைபோதேவு புஷ்பாணம்தகர் ஆடு.

ஆகசெய்யுள் ௲௱௧௧.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

காமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசரெட்டன்கம்லப்பூ
காமடிதொட்டாறுலும்வரவழைப்பார் காணேனங்கணைமார்சேவ
காமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவனை யெவர்காப்பாரோகங் (ளே
காமடிவிட்டிறங்காதே பேதையின்வேற் கண்ணைதொடுத்தார் தாமவே

கன்றுதொட்டுக்கனியுகுத்த கீர்த்திவெங்கடேசரெட்டா கமலக்கண்ணு, கன்றுதொட்டதத்தனையுங் கைநெகிழ்ந்த தறியாதோகலையுஞ் சோர்ந்த, கன்றுதொட்ட ரவிக்கையெல்லாங் காமனம்புகிழித்ததுபார் கருத்துந்தானே, கன்றுதொட்டுப்பட்டசிட்டுப் போன்மெலிந்து வாடுதுங்கண்டிலாயே.. ௨

வளவனைநேராகவிசைவளர்த்த வெங்கடேசுரெட்டன் மருவாநாளில், வளவனைமாரையும் வெறுத்தாண் மாரனும் பூங்கணையேவ வருந்தியேய, வளவனையே நினைத்திருந்தாண் மடலெழுதவறியாளாய் மருங்கிவழுலேது, வளவனையாடையுமிழ்ந்தாள் வண்டிறங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே, ௩

பாரப்பாவருமையறியிளகைவெங்கடேசுரெட்டாபகரக்கேண்மோ
பாரப்பாமொழிவிழியாணியேறி வறுங்களிற்றை பார்த்தாளாங்கொம்
பாரப்பாமதிக்கவராவென்றுளம்மதியதிக்கப்பயந்தேயிச
பாரப்பாவையினுகமானுளயானீன்றெடுத்தபாவைதானே. ௪

கருக்கோட்டையாளும்வெங்க டேசுரெட்ட மேந்திரனென்னைக்கலந்தபோகக், கருக்கோட்டையாளுமடி சகியேமுன் போயின்னுங்காமனுந்த, கருக்கோட்டைவிகர்மீசை முறுக்கிமரக்காணிலவுஞ்சங்குன்மாவைக், கருக்கோட்டையம்பிணியும் பறிவெருட்டு தலைவாசல்கடக்கத்தானே. ௫

சந்தானமேனிகர்க்குமாரமுத்துசமிசகோதர்வான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகிமாரெட்டனெனைத்தழுவாவாயா
சந்தானமேதரிக்கக்கூடுதிலையவன்மருக்கிற்சகியேநீபோம்
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றீருமடிதனக்குத்தானே. ௬

திருமாலையம்புதொட்டதிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரவெட்டபனைச்சேரசெய்தானுள்ள
திருமாலையந்தெளிந்துசுபசோபனம் பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தோறும்போயுனை நினைத்துதெரிசிப்பேன்றிருமின்றுளே.

மாதங்கங்கோடிநிலவரைக்குளொலித்தானுமந்தவழியேகப்ப
மாதங்கங்கோடிவிடச்சென்றடிக்குமுயர்தரிக்குமாசிவாரா
மாதங்கங்கோடிசுறுங்கடலொலிக்கென்செய்வனினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்கங்கோடிதமிழ்க்குதவும்வசுவப்பமதிமர்திரிநீயே. ௮

தமிட்டாணுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்த்தவேண்முரசுசத்தங்காது
தமிட்டாவெனப்புலப்பிச்சிறுபோதைவிரதமதுதணியவேமுத்
தமிட்டாமதிமுகத்தின்முகவமுந்தவேயுணரச்சமயம்வாணர்
தமிட்டாதாங்தெரியுமெங்கவெட்டேக்கிரமகிபாதமிழ்வேமறே. ௯

பாதுசத்துருத்தாயர்பாயன்மிசைப்பூவைமும்பணைப்பிலே
காத்துவசப்பாவிமலர்தூற்றுவானூற்றுவனேசாட்டிலேழு
மாத்துவசத்தொருகணையாலெய்தவெங்கடேசரெட்டன்மழிவநாளிற்
இரத்துவசக்குரங்கெனவேதனித்திருக்குமுடியாதுசாற்றினேனே. ௰

இலமாதுகிலகவெனங்களிளமை வெங்கடேசரெட்ட கினைப்பாத்தப லமாது வதனமும்பொற்பசலைகொண்டாய் மகளேபெண்மடையாமேக ங், குலமாதுரங்கமென்ற இள்ளேயுந்தேன்மாரன்வருங்குறியைப்பார்த் துச் சொலமாது குழங்கையிலே தொடுவளையுந் தோற்றிநின்ற தணிவு தானே. ௧௧

கலக்கடமானத்தொளியை முழுக்கபணமலைந்தடையார் கால்சாய் ந்தோடப், பெலக்கடமா நகக்களிற்றை நடத்தும்வெங்கடேசரெட்ட ன் பிணையலீந்தான், இலக்கருப்பமாக்குயிலை யொடுக்குகடற் றெனிய கடக்குதெறற்றேரை, விலக்கடமா மதப்பயலே தலைக்கடைவாசலைக்க வெருட்டுவேனே. ௧௨

இருக்காங்கம்வருக்கவயில் செலுத்துபடையான்கமலச் சேக்கை யாமா, தருக்காங்கப்பயிற்றுதுறை யிளசை வெங்கடேசரெட்டன் நமு வாநாளூர், அருக்காங்கப்புரந்திடமம்புலியும் வெம்புலிபோலாச்சேக ண்டாம், உருக்காங்கப் பாந்துடைக்க வுருக்காமம் பிறந்தானென் றுரு குவானே.

பொரகலக்க முற்றவருக்கிரங்கும் வெங்கடேசரெட்டன் புயங்க ண்டாண்மேல், உரக்கலக்கபற்றகணை மதன்விடுத்தாறென்ன செய்வா ளோகோகின்னைச், சாக்கலக்கம் மியன்கடைந்த செப்பலத்தானே இ ரண்டதனத்தினூடே, வரக்கலக் கண்ணீருகுந்தாள் வஞ்சினைக்காள் கண்டசெய்தி வழுத்துவீரே.

இத்தாமே சத்துணிவரோன் வஞ்சகியரென்றால்வேளம் புத்திர மேவத்தனமேபண்படுமே யெனபுகல்வேன்புலவோர்க்கே யோதத்தா மேகத்தினையயத்தழைத்த வெங்கடேசரெட்டன்றமுகினாலே தத்தா ரமேகத்தினையாய்த்தழைத்த வெங்கடேசரெட்டன்றமுகினாலே தத்தா மெதித்தனையுமுன்றாலே விளைந்ததன்றேரொருகிலாவே. ௧௫

கொட்டமிழ பகுவலர்களிட்டகச் கோட்டைசன்னைத்தங் கொத் திதூளா, வட்டமிக்கபொருகளைட்டதாமச்செந்திரன் னென்னைமருவா

நாதுட்டமுதன்கனைகளைத்ததனைவழியே தென்றல்வந்து சுவைத்துத் தள்ளி, விட்டவெறுங் கூட்டைபினிச்சுட்டதறு லென்னபயன்வெண் ணிலாவே, ௧௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்தவெங்கடேசரெட்டன் புலவோர்சொ ல்லும், கவிக்காதி வள்ளலைக்கண்டாசைகொண்டா ளுக்கமுலைதக் கரை த்துப்பால்வார்த், துவிக்காதிவ்வளவேனும் புகட்சகியே மூத்தைத்து டைதண்ணீரு, தவிக்காதிதேசுக்கா ளுமுலைவத் தாதிவளாமத்தை கைக்குத்தானே. ௧௭

பொருவாசிக்கொரு நருல்னிசை வெங்கடேச ரெட்டன்புயங்க ண்டாயோ, இருவாசிக்கெனக்கலையை யுடுத்துவணிதிருந்துவனை யெ ங்கேதேடு, மருவாசிக்குங்குழலை முடியுனக்குத்தரிப்பிடந்தான்மகளே சீச்சீ, தெருவாசிக் கினதுமவன் கைம்மருந்தான் மெய்மறந்து திரிகின் றாயே. ௧௮

போரவிசையஞ்செலுத்த வெங்கடேசரெட்ட மேந்திரன்மேற்பு துமால்கொண்டேன், சரவிசையங்கசமாரன் கருப்புவில்லை வளைத்துவ லக்கையாலெய்யும், சாவிசையங்காத்தில்வந் துதைத்துருவியப் புறம் போஞ்சகிக்கமாட்டேன், இரவிசையுப்புகுந்தொளித்தா னிளங்குயில் காணீருமெனக்கிரங்குவீரே. ௧௯

புடவிசடகடெனவுடைபடவடவைவசிதறவருபொருத்தார்ச்சிறும்
கடவிகடகளிற்றுதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்றருவான் முல்லை
அடவிகடவுனதுகுடைவலமதகயமேகவனிலத்தேரை
நடவிகடவியிர்முடுகெதொடுபரிதிரிதயமிதோநான்கண்டேனே. ௨௰

கற்றனமின்றுவ கென்சொன்முனியென்றுலையனப்பாற் கலங்கித் தீபம், உற்றநின்றராழுதங்கசந்தனை யாராதநெஞ்சே யணந்தோர்க்கங் கை, லற்றனமின்றளுதவு மிசைவெங்கடேசுரெட்டனியநோக்கம்,பெற் றனமின்றுபையின்றே டொழிந்தயன்மாதரந்த பேசார்தாமே.

அளுக்கே பழுகனெங்க ளிளவெங்கடேசுரெட்ட னன்பைபீசன், தாளுக்கேவிருந்திட்டா னென்னலர்கள் யெங்குருதித் தசையைச் சங் கை, வாளுக்கே விருந்திட்டான் வாதாராராலவயல்லா மலர்க்கைவாளி, வேளுக்கேவிருந்திட்டான் வெண்மதிக்கே பெண்மதியை விருந்திட் டானே. ௨௨

அணங்கலக்கண்டெரியாள்சிறுபேதைதவிரகமிவட்கதிகமையோ
மனங்கலங்கப்பக்கமில்லையுன்னையன்றியாதலினால்வாராதாலே
தினங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிறாள்வாடுகிறாடிரண்டகும்பத்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசரெட்டதமிழ்க்கோமானே

ஏனக்குண்டடைந்தையானவெங்கடேச ரெட்டனருகிலழைத்திருத்தி வைத்துத், தனக்குப்பைங்கயிரவெனத் தழுவாத மடக்குறையைச்சகி யச்சொன்னேன், உனக்குடம்பெலாங்கசக்கும் பாலனமுங்கசக்குமழ குற்றகொங்கை தனக்குடங்காத்தொளிகேட்கு மதன்படையும்வந்தி ளிக்கைகலக்குந்தானே. ௨௪

மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசரெட்டன்கூடாரனில்
பாலனந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்கு மதிக்குமென்னபகையோபேனி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டே யெழுந்தலைந்தகாகமெனமெலிகின்றாளே,

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமோரசத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேயியாத
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்வந்தன்படக்கையான்வாள்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசரெட்டமன்னரேறே. ௨௬

கனத்துவரைபோற்புடைத்த கொங்கைமங்கை கொண்டமையல் கண்டுநந்தா, வனத்துவரைச் சென்றுமவர் கொய்திவனை யெங்கவந்தா ன்வந்தானப்போ, துனத்துவரைப் புனந்திதவு சொல்லாரைத்தாக்கிய வர்த்துருவேண்டிச், சனத்துவரையாக்கும் வெங்கடேசரெட்டமேந்தி ரனே தளசிங்கேறே. ௨௭

தரும்பலிக்குமருமலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குமினைத்தப்படிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குமாலைப்பார்க்கிற செயமடிபெண்ணேமதனன் செங்கையா
லெய்அரும்பலிக்குமென்னபயஞ் சுகமாவாள்வாயுன்னதிட்டந்தானே.

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமரங்கெடியமுலைவிம்மதாளுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்னமரந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருந்தென்னினுமீதென்னமருந் தென்னவின்னுதயர்கின்றாளே
சொந்நமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசரெட்ட சுகுணமாலே,

சடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிசே முத்தம்பொரியற் சகிக்குமாவன் மடங்கலானையைப்பாயும் வாறுபோற்சீறு தென்றல்வருமா சொர்ணக

ருடங்கலாமதிதனமான்னமாஞ்சேர்வால்மருவார்கூடியுத்தம் தொட்
கலாற்பரிவுகொண்டதரும்வெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே. ருக

திருவிருக்குமணிமார்பனிளகைவெங்க டேசுரெட்டதீர னென்னை
மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேர நாண்மோசமயக்கத்தான்மேல்,
விருவிருக்குமணிவளையுமேவலையுஞ்சேர்ந்திடுமேன்மேலுந் தேன்பா
ல்அருவிருக்குமணியுங்காந்தாள்மெனவருங்கண்ணருவிதானே.

குருவடியைவணங்கும்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன்கூசாம
ற்போய்,இருவடிவெல்லாம்பாருவிணையைமீட்டனு ராகமிசைத்தனே
கந்,தருவடிதெள்ளமுதுநவரசமொழுகும் படிபடிசவ்வாதுபூசி-மருவ
டிபெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே. ருரு

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையா வற்றேனையிவள்கண்டான் மூன்
று, மன்னர்தனிலே யொருவன்பெயரையடிக்கடி வழுத்துவாளனத்
தைத்,தென்னவன்தன்மாலையென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தா
ய்த்தீர்த்தாளையா, நன்னயசுகுணகர குமாரவெட்ட ராஜேந்திரநளின
மானே.

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றி விடையாட்களகம்புளகக்கொ
ங்கை;தென்னைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன்மார
விற்பன்னிவடிவூர் கணிகம்பம்பரம்பையாகு மிவட்பரிந்துசேர்வாய்,
சொன்னமொழிதவருக்குமருவெட்டராஜேந்த்ரசுகுணமாலே. ருச

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோவென வேளைமணங்குறிக்கும்வே
ளைபார்த்து,நிலக்கணக்காமன்னம்புகுந்துதாப்பாயவென்மேனிநா
க்தாளெண்ணிச்,சொலக்கணக்காகவழக்காநானறிந்தவளாதெரிந்தவ
ளர்துயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகை தேர்ந்தகுமாரவெட்டபூபதி
பாலியப்புவாயே. ருசு

அனைத்தசந்தனம்பொருந்தா ளமளயின்மேற் கண்டுயிளாளரக்
கன்மெளலி, நினைத்தசந்தனம்பாலேதுடைத்த மருகப்பன்வரநினைய
ளன்னை இனைத்தசந்தனம்பசலைக்காற்று மென்றுளே பரவையிடத்தி
லேசென்,றனைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலேயோதிவாகரனுரொளிக்கி
ன்றுரே. ருஎ

அரமியஞ்சேர்ந்திளவாழைக் குருத்தைவிரித்தசதிற்கிடத்தவதுவிஞ்
ருடா, காமியங்கள்ளாதெழுந்து தனையில்விழுந்தா ளதனைக்கண்டுதா

அணங்கலக்கண்ணெரியாள்சிறுபேசு தவிர்க்கமிவட்கதிகமையோ
மனங்கலங்கப்படக்கயில்லையுன்னையன்றியா தலினால்வாராதாலே
இனங்கலக்கணீருகுத்துத்தேடுகிறாள்வாடுகிறாடிரண்டகும்பத்
தனங்கலக்கவருள் புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே

எனக்குண்டனைதயானவெங்கடேச ரெட்டனருகிலழைத்திருத்தி வைத்துத், தனக்குபைங்கயரோவெனைத் தழுவாத மடக்குறையைச்சகி யச்சொன்னேன், உனக்குடம்பெலாங்கசக்கும் பாலனமுங்கசக்குமழ குற்றகொங்கை தனக்குடங்காத்தொளிகேட்கு மதன்படையும்வந்தி னிக்கைகலக்குந்தானே. ௨௫

மாலைமணிமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியத்தாக்குங்
கோலமதகளிற்றிதயனிளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனைந்திவலையருந்தாள்சிறியாட்கு மதிக்குமென்னபகையோபேணி
வேலைநடுக்கலத்தைவிட்டே யெழுந்தலைந்தகாகமெனமெலிகின்றாளே.

ஓங்கியராமாமதியாதவன்போலவரவுமிடையுடையுந்தன்னால்
நீங்கியராமாரசத்தால்வருந்துவதற்கிரங்கநேயியாத
பாங்கியராமாவெனக்கண் பார்த்துமருவாய்வந்தன்படைக்கையான்வாள்
வாங்கியராமாபூமாவிளசைவெங்கடேசுரெட்டமன்னரேறே. ௨௬

கனத்துவரைபோற்புடைத்த கொங்கைமங்கை கொண்டமையல் கண்டுநொந்தா, வனத்துவரைச் சென்றுமவர் கொய்திவனை யெங்கவந்தா ன்வந்தானப்போ, துனத்துவரைப் புனைந்திதவு சொல்லாரைத்தாக்கிய வர்த்துருவேண்டிச், சனத்துவரையாக்கும் வெங்கடேசுரெட்டமேந்தி ரனே தளசிங்கேறே. ௨௭

தரும்பலிக்குமருமலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தப்படிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குாலைப்பார்க்கிற செயமடிபெண்ணேமதனன் செங்கையா
லெய்அரும்பலிக்குமென்னபயஞ் சுகமாவாள்வாயுன்னதிட்டந்தானே.

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமரங்கெடியமுலைவிம்மதானுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதன்றன்னமரந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அந்நமருந்தென்னினுமீதென்னமருந் தென்னவின்றுதயர்கின்றாளே
சொந்நமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவும்வெங்கடேசுரெட்ட சுகுணமாலே.

சடங்கலாமகட்கிளமாந்தளிசே முத்தம்பொரியற் சகிக்குமாவன் மடங்கலானையைப்பாயும் வாறுபோற்சிரு தென்றல்வருமா சொர்ணக

குடங்கலாமதிதனமான்னமாஞ்சேர்வால்மருவார்கூடியுத்தம் தொட் கலாற்பரிவுகொண்டதரும்வெங்கடேசுரெட்டசுகுணமாலே. ௩௧

திருவிருக்குமணிமார்பனிளசைவெங்கடேசுரெட்டசீர னென்னை மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேர நாண்மோசமயக்கத்தான்மேல், விருவிருக்குமணிவளையுமேகலையுஞ்சேர்ந்திடுமேன்மேலுந் தேன்பால்அருவிருக்குமணியுங்காந்துந்தாள்மெனவருங்கண்ணருவிதானே.

குருவடியைவணங்கும்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்திரன்முன்கூசாம ற்மேபாய்,இருவடிவெல்லாம்பாருவிணையைமீட்டனு ராகமிசைத்தனே கந்,தருவடிதெள்ளமுதுநவரசமொழுகும் படிபடிசவ்வாதுபூசி-மருவ டிபெண்ணேயினிமேன்மகராசியாய்ச்சுகித்துவாழ்குவாயே. ௩௩

கன்னியுன்றன்மேற்பிரியமையா வற்றோனாயிவள்கண்டான் மூன் று, மன்னர்தனிமேல யொருவன்பெயரையடிக்கடி வழுத்துவாளனத் தைதத்,தென்னவன்தன்மாலையென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தா ய்த்தீர்த்தாளையா, நன்னயசுகுணகர குமாரவெட்ட ராஜேந்திரனுின மானே.

பொன்னிலங்கைராவணனைவென்றி விடையாட்களகம்புளகக்கொ ங்கை;தென்னைநேராயிருக்குஞ்சொல்வார்த்தைகண்டுபயந்தேன்மசர விற்பன்னிவடிவூர் கணிகம்பம்பரம்பையாகு மிவட்பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழிதவறுக்குமறுவெட்டராஜேந்த்ரசுகுணமாலே. ௩௫

மெலக்கணக்காப்பொருந்துவோவென வேளைமணங்குறிக்கும்வே ளைபார்த்து,நிலக்கணக்காமன்னம்புகுந்துந்தாப்பாயவென்மேனிளா த்தாளெண்ணிச்,சொலக்கணக்காகவழக்காநானறிந்தவளாதெரிந்தவ ளர்துயரமெல்லாம், இலக்கணக்காரிகை தேர்ந்தகுமாரவெட்டபூபதி பாலியம்புவாயே. ௩௬

அளைத்தசந்தனம்பொருந்தா ளமளயின்மேற் கண்டுயிளாளரக் கஜன்மௌளலி, கிளைத்தசந்தனம்பாலேதுடைத்த மருகப்பன்வரகிரிளைய ளன்னை இளைத்தசந்தனம்பசலைர்காற்று மென்றுளே பாரவையிடத்தி லேசென்,றுளைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலையோதிவாகரனுரொளிக்கி ன்றுரே. ௩௭

அரமியஞ்சேர்ந்திளவாழைக் குருக்கைதவிரித்சதிற்கிடத்தவதுவிஞ் சூடா, காமியங்கள்ளாதெழுந்து தனாயில்விழுந்தா ளதனைக்கண்டுதா

ய்மார்சரமியங்குதோவிளையோவென தூக்கிற்கையைவைத்தார் சத்ய
வாய்மைத், திரமியங்கிளுவைமருதப்பரனுக்குச் செய்திசொல்லித்தெ
ளிவிப்பீரே. ருஅ

திரிந்தலரிலையடக்குங்கிளுவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்துலரிதாயிருந்தசற்பூகதானஞ்செய்யாரோபோர்வேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமரவலரிபூவலரிமாதர்கீழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியம்வந்தாலென்செய்வாளே.

வளைதூற்று நெடுங்காட்டு வழிபுலவோ ரலையாமல் வளர்த்ததாய்
போல், உளைத்தூற்றுமலைபுரந்த துங்கமறுதபங்கமருதப்ப னொருநா
ளுஞ்சேரான், களைத்தூற்றுநறும்பாலுமன்னமும் வேண்டேன்றலை
க்கண்டலோயா, றளைத்தூற்றுமெனவிடுத்துத் தாய்க்கிழவிகூடநின்
று சலஞ்செய்தாளே. சுய

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநின்செவ்வாயூறல்
அருத்தாக்கு மரிக்கமுதங் கப்பாகுமணை வேண்டா ளையோவாழை
க், குருத்தாச்கும் கைவிரித்துக்குடத்தினுஞ் சூடென்றெழுந்துகொ
ள்ளாள்காமக், கருத்தாக்குமுதநாதன் கங்குல்வரக்கண்டுமுனைக்கண்
டிலாளே. சுக

எடுத்துவரிமுறத்தினிலிட்டிழைத்தகுறிபலித்ததென வெண்ண
த்தந்த, வடுத்தவரிதழுக்கேறுமெனக்கனிவாய்யெடுத்துருஞ்சுமாகை
ப்பாடு,படுத்துவரிமாதரென்றூர்சொல்பவரார்வலத்தி லங்கைப்பதி
மேற்சென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருத் திருமலைவேதப்பணிதைக்க
ண்டிலானே. சுஉ

பொருந்தமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிக்கும்புரப்போவென்ன
இருந்தமரஞ்சிதமொழியாழ்ப்பாடுபடமுறையோவெமதுகாணிகருந்
தமருமெனையனியேயென் னளியேயாச்சியர்தங்கலையைவாரிக், குருந்
தமரங்குழைத்தோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே. சுங

திருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கிபிருந்து கடற்சோலைவாரிக்
குருதலகுவளையொதுக்குங் கூடலில்வாழ்திருமலையேல் கொலுவினீ
போய், இருகலகுகலைமொழியாளித்தனைமாலானாளென் றிசைத்தேய
ன்னம், பற்களகுவளைத்தாரையாகினுங் கேட்டாளெனச் சோபனஞ்
சொன்மானே. சுச

சருக்கரையமுதுகனி தேன்கலந்த தமிழ்முனி நிகர்வான் றறியார்
பெண்டர்,கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேளைச்சின்னைபகல்வாணைசப்

பெருக்கரையவளலவென்றலைக்கேறிமயக்கினதுபித்தமோர்சைத், திரு
க்கரைவுடதமெடுகரைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றுளே.

பொருவதற்குச் சிலைக்காமன் வருமுனமே மதுரையிற்போய்ப்
பொறிவண்டீர்கள், சருவதற்குபுகள்விசயன்றிருலைந்நோந்தான்வரச்
சேய்வீரிங்கு, வருவதற்குத்தாமதித்தான்மாலை யொன்றுகே ளம்மா
லைதானுந், தருவதற்குமதியானேன் மையலையாயினுந்திரும்பத் தரச்
செய்வாயே. ௪௬

தெந்தனம்பேசுங்கொழுநற்கயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழிபிர் திரண்
டமேருபந்தனப்போற்றனமுடையீ ரின்சொலுரையா னுரைக்கும்ப
டிநீர்கேண்மின், எந்தனஞ்சேராதவெங்கடேசுரெட்டன்தனையழைக்
கவ்வெழுந்துபோன, சந்தனஞ்சும்மாவந்தாற்பூசலாமெனக்கு மதன்ற
ணக்குத்தானே. ௪௭

விருத்தப்பாகலித்துறையும்வெண்பாவுங் கொச்சகமும்விரிவாச்
சொல்லக் கருத்தப்பாவெனதுமகள் காமனரவிந்தமலர்க்கணையரனெ
ஞ்சில், இருத்தப்பாலனம்வெருத்தா ளணையுமவள் சதிசனையுமேகரு
ணி, வருத்தப்பாத் திரமளவே யணைத்திடுமால் திருமலைவேல்வரிசை
மாலே. ௪௮

வீறுதரமேவல்லவனை வென்றவெங்கடேசுரெட்டன்மேவ னேண்
டிநூறுதரமாகவண்டத்தூதுவிட்டா ளனமருந்தா ளெந்தாள்கண்ணீ
ர் ஆறுதரமேற்பாயவனங்கள் பூவாளிமுலையானையூடே, ஏறுதரமாச்
செவிலையத்துளைக்குதென்றே யோலமிட்டாளெனச்சொல்யாதே.

இக்கோடிவளைப்பனென விருகோடியிளம்பிறைக்கீர் வெழுந்து
வானில், முக்கோடிவளைப்பமத னுற்கோடிகணைதொடுத்தான்முன்னி
ற்பாவோ, சொக்கோடியினையெடுக்கு மிளகைநகர் செழிக்களுங்கு
முணுவெட்டுத், திக்கோடிபுகழ்படர்ந்த வடமலையா கடமலைமுன்செ
ன்றயாலே. ௫௰

கெஞ்சுமாதங்கமுகம்பார்த்திருக்குதிருமலைவேர்கிரியினீர்
அஞ்சுமாதஞ்சுமந்துபெற்றபலன்கிடைத்ததெனக்காறுமாதங்
கஞ்சுபாதந்தனைப்பெற்றிழந்தோர்போற்றிருந்துமேமை [னே.
நெஞ்சுமாதம்பனுக்கு நேர்ந்ததொருவன்பின்றொடர்ந்துநேர்கின்று

திடக்குவடக்கடக்களிற்றுன்கப்பளவல்லக்கர்குலன் தெர்பூர்வகு
டக்குவடகடற்காசன்மலை பாண்டிராசன் முல்லைகொடுவந்துன்னை ம

டக்குவடக்கன செய்வண்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபோ, அ
டக்குவடக்கயமீதின் சடக்குநடக்காதினிமேலறிந்துபாரே. ௫௨

இலக்காரமணிபாள்கண் ணிமைபொருந்தாண்மன்னதனுசெய்த
புண்ணில், கலக்காரம்பெய்ததெதலைக்கதிர்மதியுஞ்சுழன்றெரிப்பக்கன்
னுருளொன்றே, சொலக்காரம்மியமாகவிலக்கணநாற்கவிபுலமைநதொ
ண்ணூமேலார்க்கும், மலக்காரமநள்விசயரி வேலாஞ்சின்னுப்பதிச்செ
வ்வேட்கே. ௫௩

இப்பளப்பாறையிற் படுக்கச்சொல்லுகிறீர் செடிமறைவோவில்
லைச்சூழ, உப்பளப்பாயையுமாச்சுக்கணவனோ வெகுகோபி யும்மைக்
கண்டால், கொப்பளப்பார்க்கினும் பார்ப்பனைப்பேணப்பார்க்கினும் ப
கர்ப்பன்குணமில்லாத, கப்பளப்பாவிருக்குதையாகினுவை யருத்தப்
படுமன்னுதமிழ்க்கோமானே. ௫௪

கட்டளைக் கலிப்பா.

ஆரசந்திணர்த்துமண்டிண்டுலாளருவருத்துவிருவிருப்பாகியே
ஊரசமதாவிற்பாதிசென்றுமேதயுறங்கிலாணககடகென்செயுமேணையா
தீரசந்திரகாவிபிடக்கயாசிங்கவுத்தண்டனேரண
வீரசந்திரகிரிநகராதிபாவெங்கடேசுரவெட்டமராசனே. ௫௫

தடக்கயத்தலரெல்லாமெடுத்து வேள்சமரச்சோலையிற் வந்தானெ
ன வதை அடக்கயத்தையுந்தாயாகொன்றல்வெறிபாட்டுத்தானிவளா
சையைத்தீர்க்குமா, கடக்கயத்தடையார் புலிகைக்கொண்டுகட்டுஞ்
சந்திரகாவிடாலெனும் இடக்கயத்தன்னிலைநாட்டுமா மண்டலேசுரா
வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௬

கலக்கைவாளியையார் தடுப்பாரதென்றற்காற்றுக்காற்றுவளோ
மாவார்வசை, சொலக்கைவாய்பொத்தி மெய்சோர்ந்திருக்கவுந் தோ
கைமோசம் கொலையாதுபாரையா உலக்கைவாரியடிக்குங்கடாசலத்
தைத் துதயனேதணையொன்றிமைமாமரத், தியிச்கைவாலியைப் பார்த்
தெய்தமாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௭

குரங்கிக்காய்ந் தினதென்றலுமன்றுலுங் கோமங்கொண்டதனு
னமாகரேதசெய், வரங்கிக்காபொரவாவென் றழைப்பார்மறுத்துப்
பேசவும்வாயிலைபாங்குபில், அரங்கிக்காவென் றிருந்திசைபாடவுமாற்
றுமே மயலாற்றாதபோனக்கே, இரங்கக்காவிக்ரமார்க்காசெகமண்ட
லேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௮

தானவாரதனமுலையாளுக்குக்கானவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
ஆனவாறுமறியாளிவள்கண்ணீரானவாறுமறியார்மின்னாரன்றோ

ஞானவர்கண்டலாதிபாவானவாவளமாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனுவெங்கடேசுரவெட்டமாசனே. ௫௯

துரையத்தந்திதலைமுலைமேல்வைத்துக் கோயுநாளெந்தநாளோ விரகத்தை, விரயத்தந்திவனவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க்கென்னசொல்லியுந்தேற்றுவேன் தாயைததந்திவரையேந்துமேகப்போற் றணிந்தநொம்புபடைத்தன் றுழலைப்பாய்ந் திரையத்தந்தி நடாத்தியமாமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௰

அந்திராதனமுன்மேலென்றூற் பகலடங்குமோமையனுனமைய நீ,வந்திராமனப்பேதைக்குவேம்புவச்ராயுதப்போல்தந்துதைக்குமே, முந்திராமனம்பசனுண்டவாரிதிமுனிக்கமெசகியாளேயிளசைவாழ்இந்திராமனுவேந்தரசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

கொடிக்கத்தத்தும்மலையுமடக்கிநெற்குறியும் பார்த்தக்குணம்பார்த்துப்பார்த்திந்தப் படிக்கத்தத்துவனைசேரச்சேருமென்பாலனக்குன்பாலனட்வேண்டுங்காண் அடிக்கத்கத்துகளையும் பரப்பிமுகண்டகூடமுகடும்படிரென வெடிக்கத்தும்பரியா திருமலைவேலு ராஜவிவேககுலேசனே. ௬௨

பூசத்தந்திமுலையும்புண்ணுக்கினிபோதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்வாதுமா, காசத்தந்திமதிரிஞ்சுடுமென்ற சுரமப்பேய்தொண்டகள்ளிக்கென்சொல்லுவேன் மாசத்தந்திசையெல்லா வதிரவேமந்தரத்தையவப்பிடடிடித்தளி வீசத்தந்திநடாத்துந்திருமலை வேலுராச விவேககுலேசனே. ௬௩

ஓராவுண்டுமிழுமதிப்பிள்ளை யூராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால்கூரயாவுகணைகொட்டான்மதன்குயபராசிகொழிப்பதுமுத்தமாம், குராவிதுடிப்பத்துடிப்பத் திண்டுணைக்சராசனைத் துண்டிக்கக் கண்டிகும்வீரராகராமதிருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே. ௬௪

சங்கரா வையகமும் பழிக்குமந்தாயர் தூற்றிலும் பேதைநேயமுடை அங்கரா வையழைக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றெங்குமால்கங்கராவையடர்வத்போ லொருகைக்கடாசலங்கால்சாய்ந்தாக்கியவெங்கராவைவிடறுந்திருமலை வேலுராசவிவேகக் குலேசனே. (௬௫)

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னே வில்வசந்தனத்தையனைப்பகைத்தேய்வணசந்தனத்தைத் துளைக்குபாலுஞ்சந்தனத்தையு மப்படிச்செய்ததே

சந்தனக்கையன் திணிபுயாசலத்தாருதேவண் டமிழ்க்கவிஞோர்தவம் சந்தனத்தைத்துசங்கட்டியிங்யளிடந்தரனே முத்திமந்திரிநரேந்தரனே

புரிக்குஞ்சரமாவராமர்கொங்கைபூவைதாங்கிப்பொருதத்தொணிக்கடல்பேரிக்குஞ்சரபும்போலுந் தென்றற்கம்பெயருமயக்குற்றுருகக்கண்டாங்குவேள் நேரிழைக்கும்சரமுங்கொண்டு வந்துபோர்கிறைந்திட்டானிலுவந்துசேர்மத மாரிக்குஞ்சரமீதாகு மிந்திராறன்யராய வசுவப்பதுயனே. (௬௭)

நகத்துவாரயிலாங்கண்ணி கொங்கைக்கணையவாரறத்தைத்தவழித் தென்றல்புகத்துவாரஞ்செய்தா லந்தவேளம்பைப் பொருக்கவராம்புபசண்ணிகந்துசேர், சகத்துவாரஞ்செயுந் தென்னிளசைராசத்துவாரந்து கோர்மந்தரியாய்வந்த மகத்துவாரஞ்சிதவசலைநரவாகனு நம்வசுவப்பசிரனே. ௬௮

கருத்தவாவிலையாள்கரனுய்வருங் காமனுலுடல்வாடாதின்றின்பத்த அருத்தவாவிலையாயினிப்பேதையோவாவிதாங்கரிதாகுமையான்பார், திருத்தவாவிலையாத்தன்னை நல்கியசெந்தமிழ்க்குத்தியாகாகிணப்புலால்மருத்தவாவிலையாரயில்வேற்கராவன்யராயவசுப்பதிரனே.

நேர்திருந்தநிலவுபங்நேர் மென்னினைவிருந்தநினைப்புமிளந்தென்றற்காற்றிருந்தசகமுன்னுணையேன் கருத்திருந்ததும் யாதென்றுசொல்லுவேன் சேற்றிருந்தசெந்தாமறைப்பூவின்மேற்றிருவிருந்ததுபோலச்சிம்மாசனம், வீற்றிருந்ததுறையே திருமலைவேலுராச விவேககுலேசனே. ௭௰

கிருதராகவனைவந்தகங்குலிந்நேரத்தே மதநேறியவூர்திவேல் வருதராகவனந்தந்தமங்கையைமருவுதாய்மலர் மஞ்சத்தின்மீதிலே விருதராகவனந்தந்தளஞ்செறவேந்தன் ராவணன்சென்னி பத்திரந்திடப்பொருதராக வனந்தளஞ்செய் பூவனேவெங்கடேசு ரெட்டேந்திரனே. ௭௧

தடக்கடக்கயலோ விடமோவிழிதாமறைக்குமிழோசிமிழோதிரண்டிடக்கடக்குடமாமுலைமாபக னெய்யவாடியிருகுதல்பாறையாஉடக்கடக்குக்ரமாங்கும்பகன்னனை யுதித்தவிந்திரசித்தைசெயங்கொண்டிடச்சடக்கயந்தாதமனோகார்சிதரா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

உரைக்கத்தத்துவபொருளாகிய வொருவன் கைவில்லுக்கொப்பா
மிவள்கொங்கை, தரைக்கத் தத்துவசக்கரன்போரிது மட்டுண்டேர்
வத்துமுட்டுதல்பார்க்கிலாய், தரைக்கத்துவலையு மெழுப்பியபூச்சக்ர
வாளத்தைத்தாக்கில் கடல்கடந், திரைக்கத்தத்துவயப்பரியாமண்ட
லேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௭௫

விகடத்தாதிமதிகாயமாரவேள்விடுத்த வத்திரந்தைத்துடுருவிளன்
மகடத்தந்திவலையாருங் கடபுநல்வடித்துத்தந் திசைவெறுப்பாவட
ளோ, சகடத்தந்திப்பரித்திரட்கூட்டியசத்துருத்திரட்டைக்குத்திடக
திரும்,தடத்தந்திக்குதயாசெய்தாபூதரவெங்கடேசரெட்டேந்திரனே

பருதியாகவகமாசமூர்மதிடணைவெக்காளம்வெடியரமலரம்பு, விரு
தியாக மகன்வச்ரமாமிவைமின்பொறுத்திடுமோசேர்திருவருட்கொ
திருபாகமகவாசகங்கற்றேற்குற்பனுவெங்களப்பணிவெண்மைந், தா
வருதியாகமகமேருநேர்செல்லவன்ராயவசுவப்பதாயனே. ௭௬

பண்ணப்பம்பரமன்னமுணுமலை பாற்றுப்பம்பரஞ்சேர்ந்துமயல்
கொடு, வண்ணப்பங்கரமாங்குயமீறி மேவவிருப்பம்பாக்கண்ணினட்
சேரையா. தண்ணப்பம்பாவைசூழ்பதியாசருங்கப்பம் பரந்தேகெடு
வந்தடி, விண்ணப்பம் பரமென்றேதொழுஞ் செகவீரரா மகுமாரவெ
ட்டேந்த்ரனே. ௭௪

உன்னகாவடிப் பூம்பறியாண தியம்புகளா வடிபாலையருந்தெனன
ன்ன, காவடிவேண்டாமென் றேதினுலேதக்காவடியங் காமற்சேரு
வாய், அன்னக்காவடியாற் கழுகாசலத்தாதிக் காவடியைத்திறம்பூபு
க, வின்னக்காவடிவேலா வென்றுஞ்செகவீர ராமகுமரா வெட்டே
ந்த்ரனே. ௭௭

ஆரிச்சந்தரயம்படிப்பார் மதனலட்சந்தனந் தனக்குண்டாகிடேபி
னும், தேரிச்சந்தன மேசொலுவாயெனச் செப்பிச்சந்தனக்கைதனே
ச்சேருவாய், பூரிச்சந்தனம் விம்மியமாதனைப் புலம்பச்சந்தனதாகவு
ள்த்தில்லை, வேயுச்சந்தன மார்பகத்தாய்செக வீரராமகுமாரவெட்
டேந்த்ரனே.

சம்புகைக்குங்கருங்காலன் போற்கங்குல்சாரவேலை யொலிக்கப்ப
யந்துநோக், கம்புதைக்கு மென்பெண்பிள்ளைமேலினிக்காமராசனெ
டுத்துத்தொடுத்திடும், அம்புதைக்குமுன்னேயணைந்த மவிவளாவிதக்
குமிப்பூவிலிருக்கும்நம், பும்புதைக்குணி யென்வாய்த்த வெம்டன்
னியர் வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௭௯

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாதானைவேந்தர்க்குமேலானபெரியசுவாமி
மாதானைவெல்வரக்கண்டனள்கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோரக்காணையென்னதுவளவுக்குளம்
மாதானைபோச்சென்றுந்தாளினிச்செல்வாயில்லையே. ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன் பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலனென்
அச்சங்கமலமதிக்கென்றிருந்தேனெந்தனுக்கதைநால்
அச்சங்கமாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே. ௮௧

அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
தித்திக்குறையன்கருக்கொதன்னமோமதிசென்றகுணக்
குத்திக்குமாயன்கதிர்காட்டுமோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறதுகாமன்சரங்கள்தந்தே. ௮௨

கல்வளைக்குண்டுவள்ளைகவளைபோனதுக்காரிகையார்
சொல்வளைக்குந்தத்தம்போலத்தைப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நல்வளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சாகிநாண்டுளைய
மெல்வளைக்குஞ்சிலையானைதிருமலைவேலப்பனே. ௮௩

முடிக்குமருப்புக்குகைபாய்ப்பைங்கூந்தலம்முதிமகன்
பிடிக்குவருப்புக்கில்லைவேயெதிர்பேசுமொன்றார்
குடிக்குபருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுனிளசைவெட்டமனே. ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுநாண்பூட்டிமாரசந்தனமு
கடக்கத்தளிக்கணைநாற்றடகுக்கோற்றுகடாசலத்தை
நடத்தத்தளிக்குட்பனைத்துக்கிடக்குமொன்றார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பெருமவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேல்
மல்லுக்கிணையில்லவலதிக்கிணைசந்தமாகனஞ்சொன்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமுன்னுமெட்டேந்திரபாண்டியனே. ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) மாந்தளிர்-மேனி.)

களார்வளைக்குக்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பிணைவெள்
து வளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்பாதுக்கனவரான்ற

தவ்வைவளைக்குக்கடையிடுவாரில்லைசந்தசொக்க
அவ்வைவளைக்கும்பிடப்படுமோ கண்ணலிக்குலமே. ௮௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூலிக்காகப் பணிக்கிவன்பால்
வந்திலனின்னமும்வவள் ஐயைபால்கண்வளர்ச்சிழு
சந்திரன்சானுவில்லைவத்தகுமாரர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாடவீர்கணி கந்திடமே. ௮௮

வெஞ்சக்கமாக்துளைக்குத் திருமலைவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமரம்பனுக்குமஞ்சேனைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தாங்கசம்போரைவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சத்தமரஞ்செய்வாயோ வலைசெறியம்பரமே. ௮௯

வெண்பா.

புத்தியின்பேர்குள்ளாய்வென்பொற்றொடிக்கிமுன்வந்து
சத்யப்பேர்மீதுசார்தொடுத்தான்-நித்தம்
குருபகம்பாரவுமனுகூலாபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசரெட்ட மா. ௯0

புத்தி-மதி-சந்திரன்-சத்தியம்-மெய்-தேகம்.

அத்தனையூர்ப்பசுப்போரக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே-மித்தமிழ்க்கெர்
நாளும்பசுங்கனகல்கிமுதல்வள்ளலென
வாழும்வெங்கடேசரெட்டமா. ௯௧

அத்தி-சமுத்திரம்-ஊர்ப்பசு-நகரா அதமுரசு.

மன்னன்வெங்கடேசரெட்டமாமிதிபாற்றாதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிமரக்காண்கிலனே-மின்னுபசுஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைரதிகணவன்
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. ௯௨

கணை-காண்கிலேன்.

தண்ணமுதபாஷிகவிஸ்தாரன்வெங்கடேசரெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்உன்னமுது
பாமனத்தையேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுத்த
வீமனத்தையேயெடுத்தாணமின். ௯௩

வம்பு-கச்சு அதுகசத்தல் வீமன் பிரமன் அவன் அத்தை-சத்திஅ
வீ வாந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தம தயாளுவெங்கடேசரெட்ட
மண்டலிகன்கூவிமருவாநாள்-செண்டு

மூலமானட்கின்னமுதுகொடுக்கவாட்டுங்
கலையாணண்மான்மயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலைவேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்ட மானண்மேல்-துள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரி கைமூாசனற்பாங்
கயவாளியேவானேகாண்.

கயவாளி-திசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும்பொருள்.

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்கும்விழியப்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
மேருவெங்கடேசரெட்டமேந்தராயிவள்கசிபுற்
றுருடையானூரிடையதாம். ௬௫

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்கூடு அம்புல்-தார்-யனை மாலை ஊர்-வஞ்சு-அது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசரெட்டவேந்தன்பாற்சந்துரைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தாவிலையே-கையதிறற்
றுண்டித்தானென்றுமென்றுதுப்பினண்மாரனேயும்
கண்டித்தாளச்சமற்றான்காண். ௬௭

விலை-கருப்புவில்லை.

பூத்தாக்கி-ஆதிசேடன்-உண்டவன் அவனாலுண்ணப்பட்டகாற்று அதையேழிக்கொண்டவன் மன்மதன்-மரத்தாக்கி-இலக்குமியைத் தாங்குந்தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசரெட்ட
கொற்றவன்றூரன்றியான்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காதமுன்றுண்டுபட
வேணுமிட்டதேது விடு. ௬௬

அரன்-கொடிகால்-பரமசிவன்-துசஸ்தம்பம்-அதை-நீங்காதது இடபம் அதன்முன்னிராசிமேடம் அது-ஆடு.

கன்னன்வெங்கடேசரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழல்லைத்தாரல்லாதென்னசெய்தீ

கையன்முன்பூமுன்னட்சரமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும். க00

கையலென்னுஞ்சொல்லுக்குமுன் பூமுன் அட்சரப்பு அதுஉற்றது புதையல் அதைக்கட்டுவது மை ஆடு.

தண்பெரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பண்டியன்மேலாசைகொண்டபைங்கொடியைவேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயாங்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு ஆடு) க0க

கல்விக்கரைக்கண்டகும்பாய்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விஜயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்சொல்வதென
கட்செவியுமம்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. க0௨

கட்செவிஅரவு அம்புலி இந்தகங்கை அம் இன்மூன்றுஞ்சேரின் அரிவிந்தம் புலி வேங்கைமரம்(வேங்கைமரத்தின்மீது தாமரைமலரிருந்தது.

சங்கநிதியென்னத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கமிளசைச்செழுகிரியில் அங்குகண்டேன்
மாளிலத்தைமுற்றுமொருவள்ளநடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேந்திறிற்கத் தான். க0௩

மால் மலம் முல்லை வள்ளல் பாரி தடுஅப்பாரியென்னுஞ்சொல்லின்நடுவில் ஆதியென்னுஞ்சொல்லின் அந்தம் கண்டயெழுத்தாகிய தி இருப்பது பாதிரி பாதிரிமரத்தின்மேல் முல்லை மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ர தாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிப்பன் மணிவரையின்-மேலு
மருக்கமழூரன்யாவணையிமொருசந்தி
இருக்கவதிர்கண்டுகொண்டேனின்று. க0௪

மாயனை இலக்குமியுன் வீடாகியதாமரை சந்திமூங்கில்மூங்கிலின் மேல் தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெத்தாரணியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்ட மேந்தான்வெற்றியில்செங்கணரி
உண்டதுடனவனின்றாதின துஞ்சேர்ந்தவனபேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன் குறி. க0௫

அரியுண்டது பூமி அது கு அவனுதினது சங்கு அதாவது இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது குவளைமலர் அவை போவிண்டு அதழுங்கில்முவ்கிலின்மேற் குவளைமலரிருந்தது.

அழகிசக்கதேவிக் கனந்தப்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்ட வேந்தே பழகுமொரு
கூந்தல்சளமல்குல்நடுசொன்னேன்கனகம்
எந்துதனபாந்தளிர்மெய்யாம். ௧௦௫

சக்கு கண் ஏவு பாணம் இக்கு மொழி அல்கூந்தல் நந்தம் களம் பணி அல்குல் ஆல் அகடு கனகம் தனம் மாந்தளிர் மெய்.

ஏகாம்பரிதப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறு புகலில்லையோகார்ந்த
சந்தமதுராத்தமிழுக்ககத்யனென
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௧௦௭

ஏகாம்பரிடம்-கஞ்சி.

இரைக்கலங்கித்தையென்பதேயிருப்பத்தேழென்
னைக்கலக்கித்தையலேகம் உரைக்கவொண்ணு
தத்தம்பரகண்டாவரசாகிரோரத்நமென
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௧௦௮

திரை கடல் கலை அதிற்றோன்றும் சந்திரன் தையலிருப்பத்தேழு அவன்மனைவிகள் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்கள்.

சென்றலர்ந்தார்சேர்முத்திருளப்பபூபதியான்
மன்றலர்ந்தார்வாங்கிவருமளவும் குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையில்தடம்புவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில். ௧௦௯

ஏழாய் பெண்ணே இரு அம்பு அண்ணையில் மதனபாணம் பொருந்துவதனால் ஏழாயிரபண்ணைஊர்.

கூன்கலைநிலாவின்விளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையில்லாமன்மருளுமா தென்கலைச்
சந்தநருங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகர்
வந்தவெங்கடேசரெட்டமா. ௧௧௦

கொச்சகம்.

கோக்குதாரெருப்பாமிவந்துவிலக்
காசிதாரகதப்புரியார்வள்ளியர்கள்

வாகாவிந்தாமராபதிமாரவச்ர
தேவாவிந்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ககக

அங்காவிந்தாரரவனைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவிந்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளுஞ்
செங்காவித்தாராதிருமலைவேலேந்திரனே. ககஉ

ஆக செய்யுள் கஉ௫.

—(*)—

நாகூர்முத்துப்புலவர்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகநடாத்திபடர்ந்த பூச்சரத்தைவாங்கித்தனத்திற் றொடுக்கம் தனதனுகதவிலாமின்போன் மெய்யசந்தசந்து சந்தேசொ லென்றுணை மின், தனதனுதனத்தொம்மெனப்பையிகிர்த்தம் புரிந்தசரணசரோரு வா, தனதனுநவளரும் பாதாபவுத்திரனே வெங்கடேசு ரெட்டேந் த்ரனே. க

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தள கங்களந்திருக்காயமின்மேன் மற்றக னகனங்கம் பளந்தலைகண்டு கொண்டைக்கு ளேவினஞ்சேராத் தென் கொலோ, கனகனங்கம்பளகோத்திரா வருட்காசலன்றனைக் சாத்தடி மைகொண்ட, கனகனந்தம்பிளந்தநாசிங்ககாருத்தாவெங்கடேசு ரெட் டேந்த்ரனே. உ

கடகரிக்குமதனுனவர்செயுங்காயந்தேர் தனரோவளவன்னையார்,கடகரி க்குமரிவாழ்க வேலன்முன் கட்டிறுாதிலென்றாதி லென்றுமொன்று ர்க்குவி, கடகரிக்குருவிக்கன் றுகண்ணருள் காத்தாதாதாளிணையைத்து தியேமகா, கடகரிக்குதிருபாவிளசைவாழ்கருணைமால்வெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௩

தந்தப்பாமிகமர்மருங்கம்பிருகாரையா மிர்மமைகயின்றார்கந்தம்தந்தப் பாதுகனற்றவாம்புவேடாரெறுளிக்கச்சாமுல்லை தாசாதந்தப்பாது கவி ப்பட்டம்வாவியைத்தாக்கியேய வன்றமயிக்குத்தந்துதந்தந்தப்பாதுகை தம்பிக்குநல்கியதாருவேவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ரனே. ௪

கனதனந்தனதாவசிந்து லந்தக்கனிக்கு மாமலையாமிடையின்னிதுமினை தனந்தமாற்கூறரிதரிதென் னுமல் குற்றிருவையமீனகுவாய்ப்பனதனந்தனு

பாடைத்தமிழ்பகர்வாணர்க் கிந்தூரகிழுர்ப்ரதாபனே தனதனந்தனன்று
டுமேவோருடங்கிவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ரு

இந்தக்காவனங்கற்கோர் கவிதையாவிருந்துகாத்து தியானென்ன
செய்குவேன், பந்தக்காவனமம்மைகண்டப்பி டெப்படியங்கேகுவன்பா
ங்கியென்றுள்கவி, சிந்தைக்காவனரந்திர சோமதியாக சர்குணபாகம
ஞேசா, சந்தக்காவனஞ்சூழிளசைப்பதித்தான் மாலவெங்கடேசரெட்
டேந்த்ரனே. சா

இருபந்தந்த மெனும்பொற்பயோகா மென்னசொல்லாதிக் கெண்ம
டங்கிவா, சொருபந்தந்த சிவிகைபில்வந்தனள் சொந்தபகவு வந்தணே
வாய்சுடர், தருபந்தந்தமனி வெற்புப்பெற்றிற் றுய்தூலஙகித்தனே நம்பு
வோர்க்கெல்லாம், நிருபந்தந்தமனதின் படிக்கருணைசனே வெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. எ

தரகலாதனங்கன் சமர்க்கோலஞ்சமைந்துபாணமெய்தான்பூவலவா, கர
கலா தனகும்பம் பொருக்குமாகன்னியே யனேக்கண்பாரென்றுள், புர
கனே வரகலாகனன்மார்க்கசிலாக்கியமாவசந்தநியாகவரோகயா, பிரக
லாதனன் புள்ளத்திருந்தருள் பேருக்குமாசுவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர
னே, அ

மாக மந்திரணம் போலிருந்தனைமலைக் கொப்பாகவளர்ந்தது மா
ன்மைக்கு மந்திரவோருகமாமதி சோர்ந்துதாளிந்த வேந்திழைவாடு
மோ போதமந்திரசக்கினிசயக் கவ்விப்பொழிலிற்றாவும் புகழ்க்கழுகா
சலவோதமந்திர மெய்க்குகனைத்தொழும் வெங்கடேசு ரெட்டேந்த்ர
னே, கூ

வருதுகட்டுமுட்டெல்லாங்கடந்துபூவானி வேள்கயவாழி முரசம்
திருதுகட்டுவசனமல்மலைக தென்றலாகொடுந் தேரைநடாத்தியேபொ
ருதுகட்டுவதனத்திற்காடதுப்பூந்தொடுத்தனன் சந்திரகாவிடால் விரு
துகட்டு மதிபாவிளசைவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்ரவசிரனே. க0

தந்துகந்துகந்தாகந் தணிக்கு நீர்த்தடமருங்கு தனைகல்குற்றையி
லேயழுந்து, கந்துகந்தாண போழ்திலுன் மோகத்தாலுமொழிவ னெ
ன்றேவந்தேன், வந்துரந்துகந்தாகமுகாசல வாசகாவென்ன வாழ்த்து
முன்பாகட்டுங் கந்துகந்தாகபுரட்டுங் கடசலவெங்கடேசு ரெட்டேந்த்
ரனே.

நம்பாக்கரையா னைராகியநாதர்முன்பு நமைவேண்டிச் செல்க
வென், றும்பாக்கரையா யனிப்பதனை தருவிலாமதன் யுத்தத்துக் கென்
செய்வேன், அம்பாக்கரையா னதிற்பாளயமன்றிங்கி யளர்க்திலங்காபு
ரி, வம்பாக்கரையாசுகத்தால் வென்றமாதவா வெங்கடேசுரெட்டேந்
த்ரனே. ௧௨

அத்தன்கண்ணுக்குத் தோற்றான்றன் மாதலாவரி பிரமாதிக்குந்
தோற்றானவன்மகா, எத்தன்மாயனையென்றுந் தமையனென்றே சொ
ல்வோன் கணையெய்யாம லெய்கிறான், கத்தன்பூவுலகேழையுமே யொ
ருகவிகை நிழலிற் காத்தருளும்பரி, சுத்தன்மன்னுங் குமாரவேட்டேந்
தரன் சோதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧௩

உபையராசிசையூரும்பிரான்வள ரோங்கசேருந்தனத்தாளுனை யகி
ழ்ந், துபையராகிய மாய்க்கூட்டிவாவென்று சொல்லியென்னை யுன்பா
ல்விடுத்தாள் பொன்னூர், சபையராசிற்சொருபல வென்றீசனைத்தன்
கையாற்றொழுதுந் தன்கைவிடணாற், கபையராசியராயருள் வல்லவா
புகழாகரா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧௪

சங்கதாதாளங்கால்கழுக்கா தன்கழுத்திணையென்றாட்குன்றாரின்று
துங்ககாதரமகஞ்செய்யிலத்தோகைதேகதசமாரன்வருத்துவான்
அங்ககாதரநீதூதுசெல்லென்றவாரியாரணவிரியப்ரதாபனே
வெங்கதாதாவீமாசெய்தராவெங்கடேசுரவெட்டப்புயனே. ௧௫

பூவலாரைமுதலானகற்பங்கள்புரிந்துநிட்டைவசித்திருந்தாலுமென்
ஆவலாரையும்விட்டுவிடாதந்தவரிப்பி ப்மாதிகளாறுஹுந்தானென்
மாவலாரைமலரதிறலெய்யின் மங்கையுள்ளமயங்காதிருக்குமா [னே
மேவலாரையடக்கிசெயப்பெற்றவிசயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ர

அஞ்சக்கஞ்சனங்கைபாலனந்தசோகபேவவடாவிடுகுமுதஞ்
சஞ்சகனமெல்லாங்கரைத்திருதனத்தைநிலத்தடவரையாக்கயான்
முஞ்சக்கஞ்சனந்தாழக்குனுக்குபெய்யு மின்னமேவிவிரகந்தணித்திடா
ய் வஞ்சககஞ்சனகத்தைதத்துணித்தவா வாசவாவெங்கடேசு ரெட்டேந்
த்ரனே. ௧௭

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினாள்
அந்தரப்புயலின்பேர்மிருத்தனளணையின்மீரனைவாயணைவாய்பர
தந்ரப்புடங்கப்பணிமீதுசெய்வதபென்றுடுஞ்சரணம்புயாதிட
நமதாப்புயபாரசெய்தரவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௧௮

அந்தராசலவன்பன்றிபோற்பகையார்பரிக்கவளர்க் கிசைந்தெய்து மின், பந்தாராசலனேபயந்தான் வெறுப்பாயுரைக்கிற் பலரென்சொல் லாருல, கந்தாராசலவ்வூரின் வாய்பறைக்கவுலமுடியுண்டா கொண்டகா தல்நீர்மந்தராசலவாகாசபதரா வாசவா வெங்கடேச ரெட்டேந்த்ரனே.

மூஞ்சனங்கையிகண் ணிறுக்துறமுற்றும் வெந்தவன்வந்திகல்செ ய்யவே தினசனங்கைக்குகஞ்சிதட்டுதுசேலை சேர்ந்திருகலையும் பின்ன வே, இனசனங்கையது கொட்டிக்கொட்டி வந்தேசவே மயன்மீசுரமா குது, வனசனங்கைமருவும் புயாசலாவாசவா வெங்கடேச ரெட்டேந் த்ரனே. உ0

மடக்குமாதங்கரேக்காற் சமைத்திட்டபாரக்கொங்கைக் குமியுஞ் சபந்தான், சடங்குமாதங்கழிக்க முன்றுடிதசமயங்கட்டித்தழுவாவிடி லலவா, அடக்குமாதங்கள் சித்தமென்பாக்கிய மணியவேண்டு மூன்று ண்மூலமென்னலே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவா றுங்கனே வெ ங்கரெட்டேந்த்ரனே. உக

வாசக்காந்தண் மலர்க்கையினலிவாரிப் பன்னீரோடுசெந்தனப்பூ யக்காந்தல் பொருலெடர்ந்துவாய் புலப்பத்தாமமும் வெம்பமின்றுர்க ளும், ஏசக்காந்த முரைக்கிலென்செய்குவா ளெய்துவாய்குறமாதுதெ ய்வானைக்கோர் நேசக்காந்தருள்பொற்றுவாஉமனுசீதனே வெங்கடேச ரெட்டேந்த்ரனே. உஉ

வந்துவாரனவையநடத்தி சிலைவளைத்துசித்தன்மாரன்கணையேசி வவ், புதுந்து வாரளவும்பிதிர்த்திடக்குடைந்து கொங்கைக்குடந்தைய மேயவே, சந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக் கன்னியென்செய்குவாள்கா ண்கவயினுல்சிந்துவார மதிலனைகண்டவாசிகரா வெங்கடேசுரெட்டே ந்த்ரனே. உங

அரிகிராவணக்காலடைந்துந்தொனியமருதில் லையதைமுனியுண் ணவும்கரிசிராகவணக்கவப்பசேலோன் வருங்கால மானதெக்காலமென் றுடரும், பரிசிராமுழிளோபகுடாரிபாரமில் வந்துத்காதுஷண, திரி சிராவிழவோர்பாணங் தொட்டவாசிதாரவெங்கடேச ரெட்டேந்த்ர உச

கொடுக்கவத்திரப்வேளறு தானிந்தநோகைமெய்யத் துளைத்தூடு ருவவே, கடுக்கவத்திரண்டிமல் விழுமியெனக் கலங்குவாட் குன்னல ய்கலிற் றீருவாம் ஓடுக்கவத்திரங்கர வென்றழைக்க வந்திடக்கரை

த்திரிக்கிரையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில் லாதவர்க்கருளுத்தமா வெங்
கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௨௫

சிதமாரம்பணங்கள் ஞெட்டான் றனத்தினைத்தலைத்துத் தடாரிக்
குதந்தம்ப, குதமாரம்பம்ராமா ராமாவெனச்சொல்லுவேன் சாந்துசொ
ல்லவிம்மாதர்க்குள், சீதமாரம்பலாதி செய்யவாரெந்தனமேமக்காமந்த
ணிழுவமெனவே, போதமாராம்பஞ்செய்ய முன்வந்தலாபோகனேவெங்
கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௨௬

பூசகந்தனத்திற் பொரிந்ததுபொருக்கெழும்பி பூப்பூவைத்தன்
மாலுக்கே, சேசுகந்தந் தடங்கலின்றித்ர நேமஞ்செய்திவள்காமன் தணித்
திடாய், தேசுகந்தராவணன் செய்தலைசிக்கெனக் கொண்டுவாவென்றில
க்குமற், காசுதந்தர்தாமர் பெரும்புகழாகார வெங்கடேசரெட்டேந்த்
ரனே, ௨௭

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப் புடைத்தெழும்பூண்முலைக்கன்னியீதே
சமர்செயத், தருப்புக்குஞ்சரியே ரிகமெய்யெங்கனுந் துலைக்கமாரன்
வளைக்கவலன்செங்கைக், கருப்பக்குஞ்சரியா மழற்றுத்திங்கட்குடைக்
குங்குலங்குவளோமன், விருப்புக் குஞ்சரி காந்தற்குவைத்தவாவினனே
வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௨௮

அடிதங்கிச்சி யிவளென்னமோதெரியா துசிந்தையயருக்கிருளிந்தா
பிடிதங்கச்சிவிகையிலிருந்து நம்பிள்ளை தான் கிளிப்பிள்ளை யல்லோமய
ல், கொடிதங்கச்சிப் பரிபோற்சென்றேவரக் கூரென்றுளிகல் கொண்
டோரமர்கண்டு, துடிதங்கச்சிமை யப்புங்கொட்டுமுத் துங்கனேவெங்
கடேசரெட்டேந்த்ரனே. ௨௯

அரகதத்தைமதன்சிந்தை தனில்வைத்தம் பரத்தையடித்தார் பரி
த்துமே, தூரகதத்தைநடத்தியம்பாலுமென் துவதனத்தைத்துலைத்துவிட்
டான்கொண்ட, விரகதத்தையவர்தணிப்பார்மவர் மெத்தைமீதினில்
வைத்தணைவாய்மணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. ௩௰

அனங்கனம்பனந்தந் தொடமெப்பசந்த சந்துவாடுவதல்லாவிடை
க்கிருதன், கனங்கம்பனந்தாரிணிருக்குநற்றலத்தின்பேர்கொடி தாங்கா
துபெற்றதாய், மனங்கனகப்பனம்பின்பே மிகுத்தந்தமாதர்சொல்லும்
வரைக்கிலக்காகிய, மினங்கனம்பணஞ்சேர்குதமாயினள் வெங்கடேசு
ரெட்டேந்தரனே. ௩௧

மாதவாவினமட்டலர்பின்புயமாலைமாலையகற்றுவதாசாபை, பூத வாவினன்சொல்லுந் துராகவ நன்னைவாயை யடக்குவதார்மலச், சீதவ வினந்தங்கத்ரமென்னுஞ் செல்விக்கோர் மொழிசொல்லி யணைந்திடாய் போதவாவிளங் கத்தருண்மாதவா போகனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. ௫௨

இருதனங்களுக்குச்சிலைபோற்புடை தெழுந்துவிம்பியிறுமாந்திட கயல், விருதனங்களுக் குச்சிலைவாங்கிமா விசைகொண்டுரு விப்பாப வாளியாற், பொருதனங்களிலாக்கமுண்ணுபன்மால் பூண்டிருக்கச்செ ய்தானன்ற மிவ்வணர்க்கு, வருகனங்களிவாய்த்தருமன்னவா வாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௩

என்னிலங்குச்சலராசராகுருக்கேற்றதாமவரிபங்கேவருகப்போ, மூன்னிலங்குநங் காரியம்யாவது மொழியென்றாள் பைங் கிளிதான்மரு வுவாய், கன்னிலங்கு வளையத்திலீதெனை நாட்டுந்தென்கருக்கோட்டை க்கதிபனே, பொன்னிலங்கு மணிமார்பனேதினபோசனே வெங்கடே சுரெட்டேந்த்ரனே. ௫௪

அரகராசலங்கொண்டபுண்டோன்மூலை யானைவிம்மவத்திற்றேன் றுமலவே, உரகராசல வன்குளிராதன் னுக்குக்கிறுனந்த மாரற்கிம்மாத ருந், தரகராசலராசியகாமயாகனணைப்புணர்வாய் மூலமொன்றே தோத் திர, காரமலங்காத்தசக்ரேஸ்வராசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

கஞ்சரசப்பேடைபோனு மென்னகலத்தாளிருக்க கண்ணணையா னது, பஞ்சாஞ்சக்கரைவட்டுரைபுலைப்பரு பதத்திலறுபதத்தாறேட் டான், வெஞ்சரஞ்சப்பிரபஞ்ச கோளகைமீதிருந்தந்தமின்னுளை மேவு வாம், வஞ்சரப்பொருஞ்செய் தோர்த்தண்டவாசவா வெங்கடேசுரெட் டேந்த்ரனே. ௫௬

மாமனுக்குமகனுகவந்த காமனுக்கும்பெற்றுவளர்த்தவட்குங்கலை ச்சேமனுக்குமினத்தாற்கு மஞ்சிமெய்சோர்ந்துவாடினள் சேர்த்தணை வாயினி, தாமனுக்குமுனிமாகும்ரெட்டதருமனுக்கும் குமாரமுகதேந் திர, பூமனுக்குஞ் சகோதரனேதிடபோசனே வெங்கடேசுரெட்டேந்த் ரனே. ௫௭

என்னவாவிதுராசியபா நடையேனு மாமகள்காவொடுகான்மிகப் பின்னவாவிதுராவணனுலவா பிரமனிப்படி செப்பிரனென்னுர்கள்வ

ய், கொன்னவாவிதுராசுத்தென்றிசை குடிபுகக்கையிக்கோதண்டம்வா
ங்கியே, மன்னவாவிது ராபுகழாகரா வாசவாவெங்க டேசுரெட்டேந்த்
ரனே. ௩௮

சொலங்கக்காகொண்ட மோகத்தினல் வருஞ் சோபதாபந்துலைக
வென்றுட்டிமே, விலங்ககாம சரத்தாலும் பூந்தளிர் மெய்யிளைத்தனள
ல்லாமலொப்பிலா, நலங்கக்காரிசுக் காரிமேவவிங் நாளுமேநல்ல நாளை
டையார்மனம், மலங்கக்கால்கொண் டடர்பரிமேல்வரும வாசவாவெங்
க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௩௯

சரந்தராதரங்கண்டா மதன்விடுத்தா ளைனகுழந்தை தனியே
யேமால், பரந்தராதளக்கச் சிறக்கும்பொற்பார் பயோதரா பாரத்தைத்
தாங்கவே, எரந்தராவரவம்போற்று வண்மறுங்கோழுள்ளம் வசியாய
ணைந்திடாய், புரந்தராதரணிக்கதிபாசெயபூதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்
ரனே. ௪௰

பீலிக்குராவங்களைக் கொத்திப்பிடித்துத் தாக்கப்பெருப்பகையி
ன்றிச்சா, லாலிக்குஞ்சாபஞ்சிங்கமீது சென்றடிப்போல் வந்தடிக்குது
தாயென்ற, நீலிக்குஞ்சரமப் பேச்சுமாச்சிவணிணைவுங் காணுங்கனவுமி
ங்கேயொரு, வாலிக்குஞ்சர மேவியாரகவா வாசவாவெங்கடேசுரெட்
டேந்த்ரனே. ௪௧

அராவுக்கேகணையே செவியன்பர தல்லபெற்றவணைக்கேமின்னுரு
வம், பராவுக்கேகணை யேகுழலாக்கிசு பண்ணுக்கேநொந்த பெண்ணு
க்கிரங்கியில், திராவுக்கேகணை மேற்சென்றுருந்து நல்லினபலீலைசெய்
தன்பாய்மருவுவாய், மராவுக்கேகணை யேவியவா வாசவாவெங்கடேசு
ரெட்டேந்த்ரனே. ௪௨

அல்லைமாலை மருதங்கிளியை மின்னுரை நால்வகைத்தாளையதாக்கி
விட், டெல்லைமாலையும்விட்டயர்ந்தோ நானிருக்கு மாலையத்துட்புகுந்தே
தன்கை, வில்லைமாலை வளைத்துவளைத்தம்பை விட்டுவேணமட்டு மீறின
மேவுவாய், குல்லைமாலை யணிமாலைப் போற்றிய குமணனே வெங்கடே
சுரெட்டேந்த்ரனே. ௪௩

தடிக்கவில்லைமூலைதிரண்டேடகள் சமையவில்லைமணந் தான்குழ
குமென், றடிக்கவில்லை பொடிபுனுகத்தர்சேர்த் தணியவில்லையதற்குழ
ன்பாரங்சோர், முடிக்கவில்லைவளைத்தாற்குழந்தைதான் யோசந்தாங்க
வுமுற்றதென்னார்தடி, அடிக்கவில்லை வளைக்குங்கோராவுத் துங்கனே
வெங்க டேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௪௪

கைக்காரர்நிதிதருந்தேனுசிந்தாமணிகன்னன் கார்த்தி
கைக்காரர்திகாவரங்கெட்டபோ பொன்னுசாநுடக்
கைக்கார்வரையிற்பவனிவந்தான்கண்டுபால்கொள்காரி
கைக்காரர்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே. ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துவைப்போலிவன்முகஞ்சோர்ந்தாளம்மா
என்றுகண்டனம்பானுமெனவலாலென்கண்ணே
என்றுகண்டங்கம்மவரழுந்திடுமுரையர்க்கிளிக்கே
என்றுநண்டனனீர்தப்பாமெழிற்பொன்னுசாமிமன்னே. ௮

வாராக்கொங்கைமிசைமருப்பொன்னுசாமிவள்ளல்
வாராராவெல்லாமதியமுலாந்தென்றலன்றில்
வாரார்கலியொலியும்வருத்தமனநொந்தனள்சொல்
வாராயேல்லாலம்மன்னர்பெருமன்றனக்கே. ௯

போதப்புடனேமதியளிநற்பூங்குயிறென்
வாதப்புரிதுயரால்வாடுமிவளைப்புரப்பாய்
போதம்புரமெரித்தோர்கோதும்வேள்விபொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியென்னும்பார்த்திபனே. ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுப்பொற்புலவரைமதித்திடுமண்ணலே பொருமங்கசன்தாளியாம், நச்சுப்போது தாரக்கத்தாரந்தனனுணுப் பூணுந்தகினும்விடணங், கச்சுப்போனதங்காணுன் முகவைவாழ்காவலாவளகேசவிவள் கண்டுங், கைச்சுப்போனதுமுண்டிலள்கொண்டைசேர் கண்ணியைப்புரப்பாய்ப் பொன்னுசாமியே. ௧௧

அத்திகத்தவடுத்தக் காவிணையட்டவாழி மெடுமான்மருகனற், சத்திகத்தன்சந்தாசலச்செந்தூர்வாழ் தாருகாரிவலாரிபசணைகைப், பத்திமுத்துக்குறத்திமணாளனைப்பணிபுனம் பொன்னுசாமிவதிபனைத்தித்திக் கத்தகுமென்மொழிகூறநீசேரச்செய்திடு வாம்மடக்கிள்ளையே. ௧௨

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலே பணைக்கவேடன் பலர்க்கணைதூவவே, ஆரப்பூணுண்டுமினுந்துயினுநல்லபணைகழற்கும்மடக் கில்லையும் ஆரம்பூணுந்துறந்து மெய்சேர்ந்தன ளவளைக்காந்தணைத்தளேவதுன் பாரமே, ஆரம்பூணுமடைநற்குத்தவீரனே மன்னலே பொன்னுசாமிகுபேரனே. ௧௩

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தழவேழுவள்ளல்சஞுமிதனிகையால், தங்குந்தங்குமிவற்கே புகழெனச்சாற்றுஞ் சற்குணனும் பொன்னுசாமிமா, தங்கமேற்கொடு போந்தவனோர்தினஞ் சாரும்வீதிற்கண்டார்மயல்கொடு, சங்குந்தங்கலை யுந்தரியாதுந் தளர்ந்துநாணமுந் தாமிழந்தார்களே, ௧௪

மட்டுத்தார்கணை யான்மதன்மாதினை வருத்தத்தான்மனநொந்துமயங்கிப்போற், கட்டுத்தார்புரவிக்கொருவீரனின் கருத்துத்தானிரக்கிப்புயமேவுதூ, மொட்டுத்தார்தர வாங்கிவரச்சொன்னாள் முத்தத்தார்நிறைபொத்த முறுவலாள், தட்டுத்தாநுரையாயலருளரிச் சந்த்ரனே பொன்னுசாமிநரேந்த்ரனே ௧௫

பாலனத்தை விடுத்தநின்கண்ணிவள் பாலனத்தை விடுத்தனள்வேணிகோ, பாலனத்தை யுடையோன் மருகன்கோ பாலனத்தையல் பாங்கருள்பரன், பாலனத்தை யணிநாகிவள்ளிகோ பாலபற்பம்பணிபொன்னுசாமிநீ, பாலனத்தைப் புரிஜிலைமாரணம் பால்வழுத்தப்படாமலிப்பாவையே. ௧௬

விருத்தம்

மானேசரந்தொடுத்தமதனங்கம்விழத்தெரித்தோன்மான்மலர்க்கோன்
மானேசாதவர்பரவும்பரனன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில்
மானேசராம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவநல்ல
மானேசராகும்வகைநீபுரிர்தாலிவ்வுலகில்வாழுவேனே. ௧௭

கொச்சகக்கலிப்பா.

சுரர்க்கோர்சுவையமுதைத் தூநெடுமாலீந்தனன்பூ
சுரர்க்கோரறுசுவைசேர்தூவமுதையீந்தனைநீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாவிரந்தான்றீனர்கள்க
மண்டலத்தில்குூவுமாந்திதிசொரிந்தனைநீர்.

இதுதரவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தானிருதர்களைத்தான்றுணித்தாறாணனஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றுணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வனைக்கடையீந்தரிமானங்காத்தான்
எல்லார்க்குமீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய்

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

நல்லாரடிகவர்ந்தநாராயணனிருந்த
நல்லாரணிரங்கிளைநோனிலத்தில்

இவைமூன்றுந் தாழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்வருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டுபோலனமுங்கொண்டிவளிணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைதாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவோவியப்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்தத்தனுனி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாவிமேற்றுவின
தேர்வருகென்னலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணினஞ்சிறுதம்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்ததமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் சூஉ-சுக.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி.

தனிப்பாடற்றிரட்டு-செய்யுளகராதி

முற்றுப்பெற்றது.